

Тетра Васишина

*Дар гоні Тетра
3-го з'їзду 1978*

ЮВІЛЕЙНА КНИЖКА

УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА

ВЗАЇМНА ПОМІЧ

1921

1925

— 1935

ДР. Г. НОВАК

M.D., C.M.

ЛІКАР - ХІРУРГ - АКУШЕР

Dr. G. NOVAK

Телефон: 54 351

459 Selkirk Ave., cor. Powers
WINNIPEG, MAN.

ДР. Б. ДИМА

ЛІКАР і ХІРУРГ

Лікар 1 від. „Взаїмної Помочі”.

Бюро:

594 Selkirk Ave.

Телефон бюро: 55 043

Резиденція:

783 Pritchard Ave.

Телефон резиденції: 51 239

WINNIPEG, MAN.

ДР. В. Ф. БАЧИНСЬКИЙ

M.D., L.M.C.C.

ЛІКАР - ХІРУРГ - АКУШЕР

Лікар 3-го і 21-го відділу
„Взаїмної Помочі”.

302 McARTHUR Bldg.

Телефон офісу: 95 075

Офіс при резиденції п. ч.:

512 Mountain Ave.

Телефон резиденції: 52 502

WINNIPEG, MAN.

ДР. Ю. ДРАГАН

M.D., C.M., L.M.C.C.

ЛІКАР - ХІРУРГ - ОПЕРАТОР

Член Домініальної Ради Лікарів.

203 Canada Building

(коло сіднарської станції.)

SASKATOON, SASK.

ДР. МИХ. БУРЯК

Перший український лікар
в східній Канаді.

Лікар 8-го, 26-го і 32-го відділів
„Взаїмної Помочі”.

ЕЛЕКТРО-ТЕРАПЕВТИКА

Queen & Bathurst Sts.

692 Queen St. W., Tel. Ad. 4688
TORONTO, ONT.

ПОБАЖАННЯ

для

УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА

ВЗАЇМНА ПОМІЧ

складає

З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ

ДР. ІВАН МІСЬКІВ

лікар 6-го відділу
„Взаїмної Помочі” в Віндзор.

Телефон канцелярії 3-4657

Телефон мешкання 4-2889

1200 Giles Blvd. East,
cor. Parent

WINDSOR, ONT.

ДР. І. ВАЦИК

ЛІКАР - ХІРУРГ - АКУШЕР

Лікар 4-го і 18-го відділів
„Взаїмної Помочі”.

304½ Victoria Ave.

FORT WILLIAM, ONT.

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНА ПОМІЧ.

ЮВІЛЕЙНА КНИЖКА

Українського Товариства ВЗАЇМНА ПОМІЧ

З НАГОДИ 10 РОКІВ ВІД ОДЕРЖАННЯ ДОМІНЯЛЬНОГО ЧАРТЕРУ.

1925—1935.

ПРИСВЯЧЕНА ПЕРШИМ ПІОНІРАМ-ОСНУВАТЕЛЯМ „ВЗАЇМНОЇ
ПОМОЧІ“ І ВСІМ, ЩО ПРАЦЮВАЛИ НАД ПОШИРЕННЯМ
ЦЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДО 1935 РОКУ.

ВПОРЯДКУВАВ
В. БАТИЦЬКИЙ

Home Library of
Nancy Shemeluck

НАКЛАДОМ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНА ПОМІЧ,
ВІННІПЕГ, КАНАДА,
1935.

Printed by the Ukrainian Publishing Co. of Canada, Ltd.
210--214 Dufferin Ave., Winnipeg, Manitoba.

Library of
University of
Manitoba

ПЕРЕДНЕ СЛОВО.

В 1921 році, в місяці листопаді, заснувалося в місті Вінніпегу, провінція Манітоба, Канада, запомогове товариство „Взаїмна Поміч“.

До 1925 року „Взаїмна Поміч“ існувала тільки в Вінніпегу. 15 січня, 1925 року, Українське Товариство „Взаїмна Поміч“ одержало домініяльний чартер, на основі котрого почалося організування відділів „Взаїмної Помочі“ по цілій Канаді. Тому 1925 рік датується як рік, від котрого почалося поширювання „Взаїмної Помочі“ серед українців по цілій Канаді. В 1935 році минуло 10 літ від одержання домініяльного чарту. Через те 1935 рік є ювілейним роком „Взаїмної Помочі“.

10 літ не є довгий час. Одначе 10 літ праці — час довгий.

В протягу 10 років велася праця над поширенням „Взаїмної Помочі“. І тих 10 років праці, 10 піонерських років були успішними для „Взаїмної Помочі“.

Саме видання оцеї першої ювілейної книжки є задокументуванням успішного розвою організації.

Не було-б успішного розвою організації, не було-б і цеї книжки.

Книжка ця остане памяткую по тих, що заснували „Взаїмну Поміч“ і по тих, що в першім десятиліттю поширювали цю організацію.

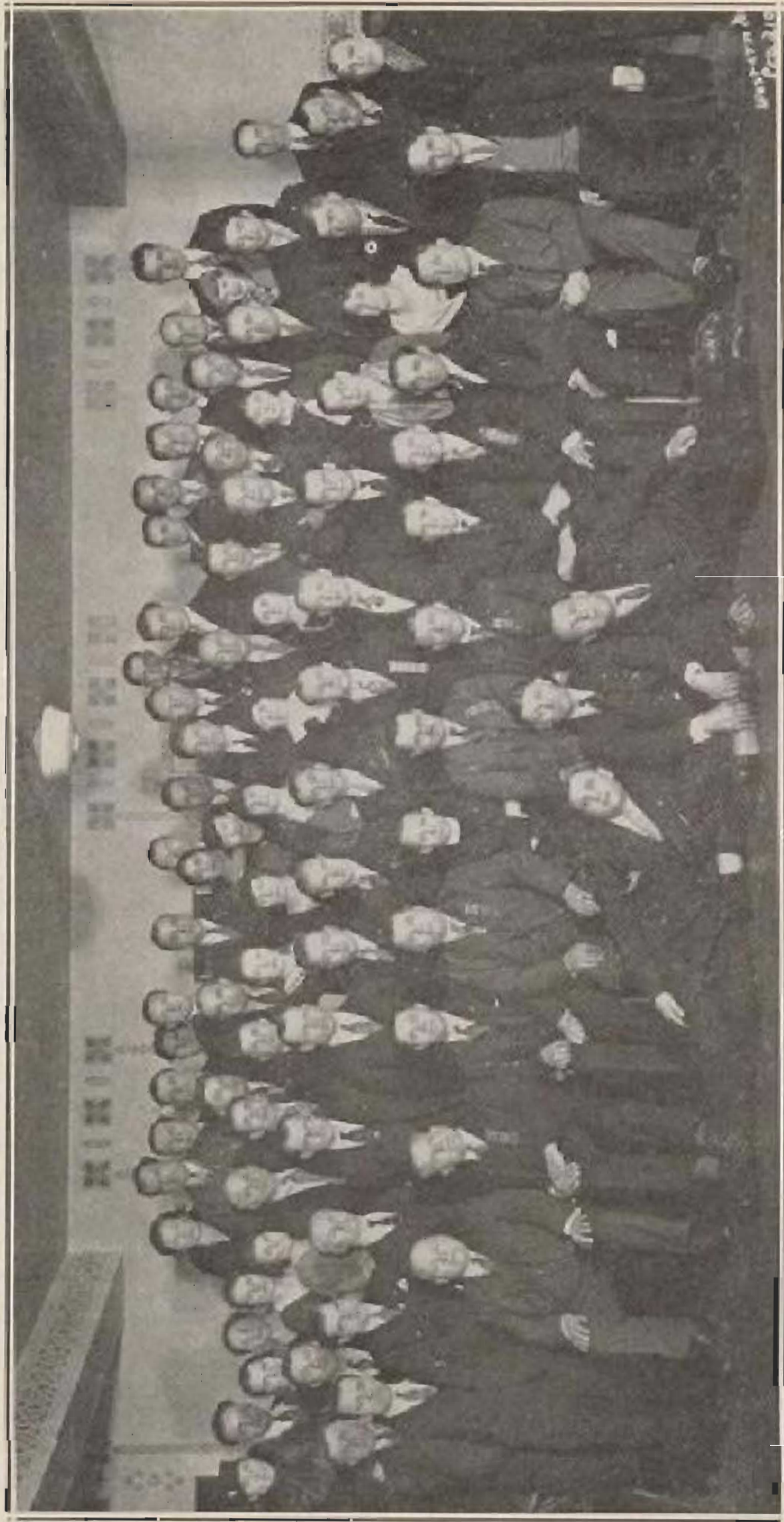
Нехай ця книжка знайдеться в руках кожного члена „Взаїмної Помочі“. Нехай кожний член заховає цю книжку для своїх дітей, які, ставши самі членами, будуть мати взірєць, як працювали їх батьки для добра українського народу в Канаді.

У цій книжці є поміщені фотографії відділів. Нема спроби на те, щоби всі члени з цілої домінії Канади зіхалися. З нагоди 10-ліття одержання чарту „Взаїмної Помочі“ члени мають спроби хоч за посередництвом оцеї книжки себе взаїмно побачити.

Нехай з цеї книжки побачуть ті, що ще не є членами, що „Взаїмна Поміч“ доказала, як вона виконує завдання, для яких її засновано, і нехай це буде принукою для них стати членами.

Нехай в другім десятиліттю „Взаїмна Поміч“ дійде до багато десятків відділів і багато тисяч членів. Нехай при кінці другого десятиліття не було українки і українки в Канаді, що не були-б членами Українського Товариства „Взаїмна Поміч“.

Впорядчик.

Учасники Річних Загальних Зборів Українського Товариства „Взаїмна Поміч”, в Торонто, Онт., в січні 1935.

„ВЗАЇМНА ПОМІЧ” – ТІ ЦІЛИ І РОЗВІЙ

Українське Товариство „Взаїмна Поміч” може двояко рахувати свій вік та свою історію. Воно може рахувати свій вік від фактичного свого заснування в осени 1921 р. Історія цього заснування є подрібніше описана в історії I-шого відділу. Може „Взаїмна Поміч” рахувати свій вік і від одержання чартеру, бо це був день, від коли вона почала існувати, як законне тіло. Свій чартер одержала „Взаїмна Поміч” 15 січня 1925 р. Десять літ легального існування Українського Товариства „Взаїмна Поміч” є й причиною появи цього ювілейного збірника, отже настільки ця дата є для нас нині важнішою.

Від фактичного заснування „Взаїмної Помічі” до одержання чартеру проминуло три роки. Це не значить, що Товариство початково не думало про чартер, або що відносилось до чартеру байдуже. Питання чартеру було одним з перших питань, що їх товариство вирішило на самім початку свого існування. Назва і загальний плян організації було два другі з тих питань. Однакж коли з назвою та загальним пляном організації можна було легко впоратися, бо одно й друге залежало тільки від членів нового Товариства, то з чартером була тьаца справа.

Рішено було вдатися за чартером до домініяльного уряду, аби Товариство мало права на цілу Канаду. Аплікацію за чартером зробив цілком безплатно одинокий тоді український адвокат в Вінніпегу, п. Я. В. Арсенич. Аплікацію підписали перші урядники Товариства та деякі члени. Підписали і аплікація пішла до Оттави. Якийсь час не було відомости. Відтак приходить лист. Державний секретар звертає увагу, що не може видати чартеру для організації з іменем The Ukrainian Mutual Benefit Association, бо є інші

організації з подібними іменами і через те може повстати колись непорозуміння.

Клопіт. Ломлять собі урядники голови, як інакше назвати своє Товариство. Згодилися на якесь інакше імя, написали до державного секретаря, як він на нього буде задивлятися. По якимсь часі приходить відповідь: і те імя не добре. Знов треба нового шукати. Кілько було тих змін, нині вже й забулося, та одно є певне, що торги над самим іменем потягнули не менше, чим рік. Остаточко стало на тім, що Товариство має називатися по англійськи Ukrainian Relief Association. Проти української назви Товариства не було застережень і вона так і остала в первіснім виді: Українське Товариство Взаїмна Поміч. Дальше пішли торги над іншими подробицями. Це протяглося звиж три роки. Нема сумніву, що переписка з Оттавою мусіла надоісти п. Арсеничові, хоч він це укривав. Згодившись дістати чартер за дармо, він робив своє і за гроші не впоминався. Коли вже остаточно почали члени Товариства тратити надію, чи вдасться їм коли дістати домініяльний чартер, і коли вже почали застановлятися, чи не лучше аплікацію відтягнути та подаватися за провінціяльним чартером, надійшов чартер — великий, гарно виписаний, прикрашений яскравою шовковою стяжкою і з великою золотою печаткою.

Можна уявити собі, яке це було свято для тодішніх урядників „Взаїмної Помічі”, коли побачили цей чартер на власні очі. Негайно поробили приготування до святочного прийняття чартеру. При тій-же нагоді рішено прийняти й новий статут, виготовлений спеціальною статутною комісією на основі дотеперішнього досвіду Товариства. Загальні збори в цілі прийняття домініяльного чартеру та нового статута відбулися 19 лютого, 1925 р.

На зборах показано зібраним членам чартер, відчитано і прийнято новий статут та вибрано перший головний уряд Товариства згідно з свіжо прийнятим статутом.

Пізніше, але вже по невчасі, показалося, що 25 лютого 1925 р., зроблено найбільшу помилку в історії Товариства, помилку за яку опісля прийшлося дорого заплатити. Товариство не мало права приймати тоді нового статута, не мало права приймати його в такому виді, в яким він був виготовлений, і не мало права нічого після нього робити, бо закон вимагає, що всяка зміна статута мусить бути **вперед** зареєстрована в державного секретаря в Оттаві. Та в молодім Товаристві не було людей, що знали права, а спеціально вимоги закона, після якого Товариство було зачартероване, отже вони робили, як розуміли. Промах відкрито аж в 1929 р. і це коштувало „Взаїмну Поміч” \$1,200. Тоді вже й прийнято згідно з вимогами закона статут в теперішній формі. А до 1929 р. законом обов'язуючим для Товариства був не той статут, що його вживалося від 1925 р., ані навіть не той статут, що його вживало Товариство від 1921 р. до 1925 р., тільки первісний начерк статута, що його долучено було до аплікації за чартером, начерк статута зовсім перестарілий і для тодішніх відносин в Товаристві вже невідповідний. Приміром, той начерк статута постановляв, що кожного року мають відбуватися загальні збори Товариства, а кожного місяця місячні збори і на тих зборах кожний член мав бути особисто присутній, дарма, що велика більшість членів в 1929 році жила вже поза Вінніпегом і мала свої окремі відділи. На заснування відділів чартер дає право, але первісний начерк статута про відділи зовсім не говорив, так що права відділів та їх членів були що найменше у величезному сумніві. На щастя, хоч і досить дорогою ціною, але промах залагоджено і від того часу життя Товариства розвивається зовсім нормально і згідно з законами.

Коли вже мова про статут та чартер, то мабуть не від річи буде бодай переловісти зміст чартеру, аби кож-

ний член мав поняття про те, що в чартері сказано. Ось який є зміст чартеру Українського Товариства „Взаїмна Поміч”:

Тому, що на основі Компанійного Акту, поправленого в 1917 р., державний секретар має право видавати чартер для якого будь числа людей, але не менше, чим для п'ятох, щоби вони стали корпорацією в цілях, що на них дозволяє парламент Канади,

І тому що Зигмунт Бичинський і Мирослав Стечишин, редактори, Павло Попель і Михайло Король, столярі, Іван Трач, вироблювач спружин, Василь Біленький, робітник в млині, Стефан Басістий, маляр, Володимир Баран, робітник, Микола Атаманюк, робітник в пральні, Іван Цірка, купець, Павло Павлюкевич, бучер, і Марія Рута, господиня, усі з міста Вінніпегу в провінції Манітоба, внесли аплікацію за чартером на основі згаданого закона, аби зробити з них і других, що пізніше до них прилучаться, корпорацію під іменем Ukrainian Relief Association в цілях дальше вчислевих, а я впевнився, що вони виконали вимоги закона і подали правдиві факти в своїй аплікації,

Тож знайте, що я, Артур Блис Копп, державний секретар Канади, силою висше згаданого Акту оцим творю зо згаданих Зигмунта Бичинського, Мирослава Стечишина, Павла Попеля, Михайла Короля, Івана Трача, Василя Біленького, Стефана Басістого, Володимира Барана, Миколи Атаманюка, Івана Цірки, Павла Павлюкевича і Марії Руги та всіх інших, що опісля пристають, корпорацію без уділів під іменем Ukrainian Relief Association з усіми правами, поданими в згаданім Акті, і для слідуєчих цілей:

1. Для заховання добрих звичаїв та привичок українського народу;
2. Для плекання високого степеня горожанства Канади;
3. Для несення моральної та матеріальної допомоги членам Корпорації в разі потреби, а головню в

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА „ВЗАЇМНА ПОМІЧ” В 1935 РОЦІ:

1. М. Юрїдан — директор на Квебек; 2. Теодор Гуменюк — директор на Онтаріо; 3. І. Фрежк — директор на Манітобу; 4. П. Кіран — заступник президента; 5. Г. І. Блон — фінансовий секретар; 6. Н. Ватницький — рекордовий секретар; 7. Мир. Степанчик — президент; 8. Нос. Богоніс — касієр; 9. Ф. Тителіч — директор на Саскачевані; 10. Др. І. Верхомиш — директор на Альберту; 11. В. Рурак — директор на Бритіш Колумбія.

случаях недуги і залежним від них в случаю їх смерті;

4. Для моральної та матеріальної допомоги українському народові в справах, що Товариство буде вважати їх гідними та відповідними;

5. Для заснування та удержування домів та захоронок для старших і потребуючих членів Товариства і українців взагалі;

6. Для заснування галузей, або місцевих відділів згаданої Корпорації у всякій місцевості, чи місцевостях Канади.

Діяльність Корпорації має провадитися по цілій домінії Канади і всюди інде.

Головна канцелярія згаданої Корпорації є положена в місті Вінніпегу, провінція Манітоба.

Згадані Зигмунт Бичинський, Павло Попель, Іван Трач, Василь Біленький і Стефан Басістий є першими, або тимчасовими директорами згаданої корпорації.

Одим наказується і проголошується, що бизнес згаданої корпорації має провадитися не в цілі зиску для її членів і що всякі зиски та інші прибутки Корпорації мають вживатися для здійснювання її цілей.

Ніщо в цім документі не може бути прийняте за дозвіл на будування та провадження залізниць, або телеграфічних, чи телефонічних ліній, або провадження банкового бизнесу, або видавання паперових грошей, або асекураційного бизнесу, або бизнесу позичкової, чи тростової компанії.

Дано під моєю рукою та урядовою печаткою в Оттаві 15-го січня, 1925.

(Печатка.)

Томас Молвей,
державний під-секретар.

Звичайна річ, що точний і урядовий зміст чартеру можна найкраще пізнати з урядового тексту в англійській мові, який в разі потреби можна дістати від дирекції „Взаємної Помічі”. Та вже і з переповідженого змісту зовсім добре можна побачити цілі та права Українського Товариства Взаім-

на Поміч. Товариство має право робити лише те, що є чартері вичислене між його цілями. Як би пустилося робити щось, що не є в чартері вичислене між його цілями, то уряд, або суд можуть його спинити в тій діяльності. Можуть навіть організацію розв'язати за переступлення своїх прав. Головна річ, не сміє Товариство пориватися до діяльності, на яку може дати право тільки парламент спеціально ухваленим законом. Між тими, застереженими парламентом родами діяльності (вчисленими в посліднім уступі чартеру), є і асекураційний бизнес. Ніколи не можна членам нашої організації покласти на це занадто сильний натиск. Наша організація має право давати своїм членам матеріальну ДОПОМОГУ в случаях недуги і смерті, однак не має права АСЕКУРУВАТИ від недуги та смерті.

Де є границя між допомогою і асекурацією, досить тяжко сказати, однак найпевнішим способом незачеплення цієї границі є — не називати допомоги асекурацією. Кожного разу, коли якийсь член нашого Товариства, говорячи про нього, називає його через непорозуміння асекураційним, або про запомогу від Товариства говорить як про асекурацію, він робить Товариству медвежу прислугу, бо кидає на нього підозріння, що наше Товариство робить бизнес, на який не має права, а саме асекураційний бизнес. Асекураційного бизнесу наше Товариство ніколи не робило і не робить. Воно не є асекураційне, тільки запомогове, добродійне Товариство; воно дає своїм членам запомоги, так як чартер йому дозволяє, а не асекує нікого. Асекураційні компанії можуть робити зиски і давати зиски заасекурованим, а наше Товариство є обов'язане всі свої прибутки уживати для здійснювання своїх добродійних цілей, а не на зиски.

Одержавши доміняльний чартер, Українське Товариство Взаємна Поміч приступило до поширювання своєї організації так, як чартер дозволяє, а саме до заснування відділів скрізь по Канаді, де тільки такі відділи можна заснувати. Поширювання організації не

все йшло без перепон. Треба було поборювати різні упередження, треба було поборювати й виразні напасти та кириню. Та поки „Взаїмна Поміч” роздобула собі сякий-такий розголос, поки, як би то сказати, стала на ноги, прийшло лихо, що всі організації спинило, зруйнувало, або підкопало навіть найповажніші фінансові та економічні інституції, підкопало торгівлю і промисл, підкопало існування цілих класів громадянства, мільйони робітників викинуло з роботи, а тимсамим зачепило та спинило й „Взаїмну Поміч” в її розвитку. Говоримо про економічну депресію, чи кризу, чи як там хто хоче її назвати. Безпосередніх страт депресія не могла „Взаїмній Помочі” спричинити, але спричинила їй посередні страти, спинила її розвій і розріст. Коли люди не мають роботи, коли оглядаються на урядову допомогу, або реліф, тоді трудно їх притягати до заповогої організації, тоді навіть трудно їх в такій організації вдержати.

А все-ж таки „Взаїмна Поміч” може похвалитися, що навіть в часи найгіршої депресії вона не занепадала, а зростала так числом членів, як і фундами. В 1929 р. заскочила депресія „Взаїмну Поміч” з майном вартости \$15,836.75. Депресії ніяк ще не можна вважати за скінчену, але майно „Взаїмної Помочі” в хвилю писання цих слів, в осени 1935 р., доходить до 55 тисяч доларів. Як на часи економічної депресії, як на часи банкрутств та реліфу це чейже не є ще так зле. Кожного року за своєї історії, чи добрий рік, чи злий, Українське Товариство Взаїмна Поміч все побільшувало своє майно і побільшувалося числом членів. В 1929 році 1899 членів заплатили були вкладки до кінця року, а 1934 року при кінці року було 2909 членів, що поплатили свої владки. В теперішню пору ми вже не тільки перейшли числом членів три тисячки, ми вже глядімо, чи ще далеко до 4,000. Число наших відділів в часи депресії подвоїлося, дійшло до 43. Все це є осяги, що з них можна бути гордими.

Та що інше є ще важніше. Українське Товариство Взаїмна Поміч дає вдоволення своїм членам. Нема в сві-

ті нічого тящого над те, аби всіх вдоволити і каже пословиця, що ще той не вродився, хто би всіх вдоволив. Історія Українського Товариства Взаїмна Поміч є немов доказом на заперечення згаданої української пословиці. В цілій історії „Взаїмної Помочі” не було ще ані одного випадку, аби якийсь член чувся настільки покривдженим, щоби вдався за своєю справою до суду і через суд діставав задоволення. Це є рекорд, яким мабуть не може похвалитися ні одна організація такого рода, як „Взаїмна Поміч”. Принявши засаду толеранції і вирозумілости, Українське Товариство Взаїмна Поміч обходиться за своїми членами по справедливости і тому є свобідне від процесів.

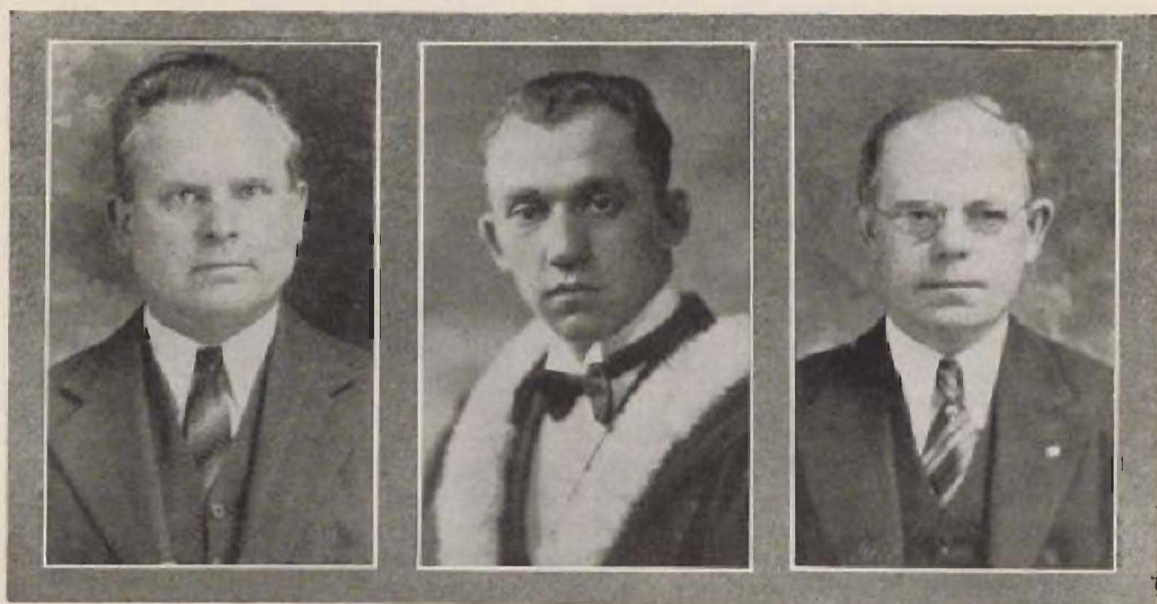
А прецінь Українське Товариство Взаїмна Поміч повинно було перше послужити за взір організації, де мала бути вічна незгода, жалі та нарікання. Бо у „Взаїмній Помочі” отворені двері для всіх українців без уваги на їх релігійні та партійні звязки. Почуваєш себе українцем, хочеш належати до української заповогої організації, то двері до „Взаїмної Помочі” тобі отворені. У „Взаїмній Помочі” не питають, чи ти католик, чи православний, чи протестант, чи ти ліберал, чи консерватист, чи сі-сі-еф, чи громадський кредитовець.

На зборах „Взаїмної Помочі” нема дискусії про віру, чи партію. Сходяться українці всякого віроісповідання та партії, але сходяться не для дискусій над віроісповіданнями та партіями, але для взаїмної помочі в случаю недуги та смерті. І показується, що можуть одні з другими знаменито погоджуватися, як тільки стараються себе взаїмно не дразнити і спірні питання оминати. Жадна українська організація в цілім світі не зробила більше для еднання українців на якимсь спільнім ґрунті, чим робить це Українське Товариство Взаїмна Поміч!

Робота нашого Товариства є роботою по лінії практичного патріотизму. Даремна річ говорити про патріотизм, а в той же самий час тільки шукати за чимсь, аби з братом українцем,

чи сестрою українкою порізнитись. Даремно говорити про патріотизм, як в тойже самий час одні на других вовком дивимося, як одні других минаємо і боїмося з собою навіть стрічатися, аби не посваритися. Коли ми патріоти, то мусимо находити способи єднання, а не розєднування,

згоди, а не ненависти, мусимо сходитися з собою, а не втікати від себе. На ґрунті взаємної помочі можемо сходитися і єднатися і тому в Українськїм Товаристві Взаїмна Поміч скорше чи пізніше може бути зєднаний і повинен бути зєднаний увесь український нарід в Канаді.

ЧЛЕНИ КОНТРОЛЬНОЇ РАДИ В 1935 РОЦІ.

З ліва на право: Д. В. Грабовецький, А. Ковбель і Ю. Ожигівський.

ІСТОРІЇ ВІДДІЛІВ „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ”

Понище є подані короткі історії відділів, а також фотографії відділів. На жаль, майже нема такого відділу, щоби всі його члени були на фотографії. Все таки кожний побачить з того членства, що є на фотографіях, що Українське Товариство Взаїмна Поміч — це вже велика і сильна за-помогова організація українського народу в Канаді. Ця організація буде лучити українців в Канаді покоління за поколінням, а ця перша книжка з історіями відділів представлятиме будучим поколінням перших піонірів, які ставали членами від 1921 до 1935 року. Вона також дає образ зросту організації в першому десятилітті від одержання доміняльного чарту-ру, на основі якого почали організуватися відділи по цілій Канаді.

1 Відділ „В. П.” Вінніпег, Ман.

Як повстало Українське Товариство Взаїмна Поміч.

Заходи заснувати запомогову організацію робились значно скорше і робились майже рівночасно у всіх трох співацько-драматичних товариствах, які тоді льокувались в Українськiм Народнiм Домi в Виннiпегу, а iменно Товариство iм. Марії Заньковецької, Товариство iм. Iв. Котляревського i Товариство „Боян”.

На зборах Т-ва iм. М. Заньковецької дня 11 листопада 1914 р. проект заснування запомогової організації предложив Павло Попель, полпертий Василем Музикою, в цілі зміцнення вище згаданого товариства. Збори віднеслись до цього проекту прихильно.

Але вслід за тим п. Т. Д. Ферлей (тодішній голова Українського Народного Дому) зробив внесок, полпертий п. Я. В. Арсеничом, щоби товариство iм. М. Заньковецької здержалось на якийсь час з переведенням цього проекту в життя, тому що уряд Українського Народного Дому робить заходи заснувати запомогову організацію при Українськiм Народнiм Домi, отже нема потреби робити щось подiбне поодиноким товариствам. Збори з цим погодились.

Подiбний проект робив п. В. Казанівський в товаристві iм. Iв. Котлярев-

ського i через ту саму причину також проект відложено на пізніше.

Вже тоді поодинокі члени вище згаданих товариств належали до існуючого вже запомогового товариства, а іменно до Брацтва св. О. Николая.

З бігом часу почала ширитися думка, щоби занехати заходи заснування запомогової організації при поодиноких товариствах, а вступати в ряди членів запомогового Брацтва св. о. Николая i збудувати одну велику запомогову організацію на цілу Канаду. Та не так сталося, як думалось.

Коли члени товариств, які льокувались при У. Н. Домі в Виннiпегу почали громадно вписуватись до вище згаданого Брацтва, в два тижні по вписі скликано збори аплікантів i заряд Брацтва св. о. Николая відкинув аплікації багатьох аплікантів (мається розуміти на протест католицьких священників), мотивуючи тим, що апліканти не є греко-католиками.

Виринуло питання, що робити дальше, бо чейже не всі українці є греко-католики; є багато українців з Великої України, з Буковини, котрі є в більшости православні, як також є українці римо-католики i багато з іншими релігійними переконаннями. Отже для всіх тих українців є вступ за-

боронений до Брацтва св. О. Николая, іншими словами, Брацтво трактує їх нарівні з жидами, поляками, циганами, тільки тому, що вони з уродження є православними, або іншого віросповідання.

Та якраз в тому часі сталася одна подія, яка прискорила засновання запомогової організації „Взаїмної Помічі”.

Помер батько трох активних членків при драматичнім товаристві ім. М. Заньковецької, покійний Янішев-

ня запомогової організації. В тій цілі д. Ів. Трач (тодішній голова товариства ім. М. Заньковецької) попросив п. Т. Д. Ферлея і п. П. Попеля зійтися, обговорити цю справу і приступити до діла. П. Ферлей дав пропозицію, щоби запросити ще кількох членів з товариства ім. І. Котляревського і товариства „Бояи”. Отже запросили д. В. Казанівського і покійних С. Басістого і Юр. Самотілку. Висше згадані зійшлись дня 19 вересня 1921 року в льокалі Українського Народного До-

І ВІДДІЛ В В'ННІПЕГ'У, МАН. (Перша подолзина фотографія.)

Сидить в першому ряді (з ліва на право): М. Карпинець — опікун хворих, І. Цірка, П. Черній — контролор, В. Дичен, Г. Лисак, Н. Медвник, Д. Цап, пані К. Бойко, пані М. Хляп — опікуни хворих, Н. В. Ботай — генеральної секретар, І. Трач, В. Довганич — голова, П. Попеля.

ський. Вдова і сироти не мали чим заплатити за похорон покійного. Тоді члени згаданого товариства зорганізували між собою скору поміч і помогли едові і сиротам похоронити покійного мужа і батька.

Ця подія заставила членів згаданого товариства подумати про відновлення давнього проекту, а то заснован-

му, обговорили основно засновання запомогової організації, і рішили, щоб така організація не була звязана з другим товариством, а була цілком самостійна запомогова організація. Припущено добродіям П. Попелеві, Ів. Трачеві і Т. Д. Ферлееві зробити начерк статута, покійному Басістому приготувити реферат про потребу запомо-

гової організації, п. В. Казанівському приготувати вступне слово та назначено день перших організаційних зборів на день 16 жовтня 1921 р., в льокалі Українського Народного Дому в Вінніпегу.

Перші організаційні збори відбулися 16 жовтня, 1921 року.

До президії до перепроводження зборів тимчасово покликано Мирослава Стечишина на предсідника, а Й. Богоноса на рекордового писаря.

Реферат виголосив бл. п. Ст. Ба-

щоби ця організація не обмежувалася тільки на місто Вінніпег, але поширювалася на цілу Канаду і заклала свої відділи. Українці повинні належати до цієї організації без різниці поглядів релігійних чи політичних. Рішено, щоби вписове для всіх членів оснудателів вносило один долар, як рівнож і для тих, що впишуться до річних загальних зборів. На зборах вписалось 30 членів, по чім приступлено до вибору комітету (заряду).

1 ВІДДІЛ В ВІННІПЕГУ, МАН. (Друга половина фотографії).

Сидять в першому ряді (з ліва на право): П. Яциня — асст. голова, П. Кіран — фінансовий секретар, Л. Б. Грабовецький, В. Вираба — член мирового суду, пані Г. Штусацька, пані В. Рогун, пані К. Ковал — опікуни хворих, пані П. Бирган, пані М. Трач, пані А. Семотюк, Йос. Долганюк, Д. Вердиков.

сістий. В своїй промові сказав, що така організація, як запомогова, в будучині буде мати велике значіння, а головню підчеркував це, що всі українці будуть мати нагоду вступати в її ряди.

Начерк статута перечитав П. Попель.

Опісля наступила дискусія над цим,

До комітету увійшли: Мир. Стечишин — голова, Йос. Богоніс — рекордовий секретар, П. Попель — касієр.

Рішено, щоби другі з ряду збори скликати на день 24 жовтня, 1921 р. в тій цілі, щоби дати назву товариству і одобрити її.

На цих зборах статутова комісія дала проєкт, щоби товариство носило

назву „Взаїмна Поміч”. Другі внески були, щоби назвати товариство „Україна”, треті, щоби назвати запомогове товариство „Самопоміч”. Дано внески під голосовання і більшістю голосів перейшло, щоби назва була запомогове товариство „Самопоміч”. Збори відложено до слідуючого дня для ухвалення статута.

Слідуючого дня, 24 жовтня, читано статут точка за точкою і ухваловано, але що вже була пізна пора, постановлено, щоби докінчити збори дня 31 жовтня, що так і сталося.

На зборах 31 жовтня 1921 року докінчено статут і рішено, щоби загальні збори скликати на день 9 листопада, 1921. На цих зборах вивязалася широка дискусія про назву товариства, і по довшій дискусії ця справа знов пішла під голосовання і більшістю голосів перейшло, щоби змінити назву з „Самопоміч” на Українське Товариство Взаїмна Поміч. Від дня 9 листопада 1921 року молода організація „Взаїмна Поміч” увійшла в життя.

На цих зборах вибрано перший заряд „Взаїмної Помічі”, до котрого увійшли: Ів. Трач — голова, Ст. Басістий — заст. голови, Г. І. Блок — рекордовий секретар, В. Біленький — фінансовий секретар, П. Попель — касієр. Директори: Ів. Цірка і Н. Атаманюк. Опікуни хворих: М. Шкредедка, Ю. Самотілка і М. Король. Контрольна комісія: В. Казанівський, Ф. Катамай і П. Богущ.

По цих зборах і по виборі заряду почалась у „Взаїмній Помічі” обширна праця. Приступали нові члени і в місті Вінніпегу почала вироблятися гарна опінія про „Взаїмну Поміч”. У всіх членів було бажання придбати як найбільше нових членів.

Перші річні збори відбулися 21 грудня 1921 р. На цих зборах вже був даний фінансовий звіт за два місяці існування товариства. Приходу було \$93.00, а розходу \$29.65. На 1922 рік лишилося \$63.35. На цих зборах був potwierджений той самий заряд, крім п. Блока, на якого місце вибрано В. Музику.

На цих зборах одностайно ухвалено, щоби зробити аплікацію за доміняльним чартером. Внесення по чартер рішено дати п. Я. В. Арсеничо-

ві, першому українському адвокату в Канаді.

1922 рік був для „Взаїмної Помічі” щасливим. Робота пішла повним ходом. Роботу у „Взаїмній Помічі” повели: П. Попель, пок. С. Басістий, Ів. Трач, Т. Д. Ферлей, пок. Ю. Самотілка, Мир. Стечишин, З. Бичинський, В. Довганик, С. Ковбель, В. Казанівський, П. Богущ, В. Парасюк, Й. Довганик, В. Музика, В. Біленький, Н. Атаманюк, О. Боянівський. Ці люде вважали „Взаїмну Поміч” понад все. В них був один напрям, одна думка — отримати доміняльний чартер і організувати відділи по цілій Канаді.

10 і 11 листопада 1922 року святкувало товариство перші роковини. Цей рік дійсно був пророчим роком для „Взаїмної Помічі”. На роковини заряд запросив д-ра Осипа Назарука, тодішнього представника Західної України, що якраз тоді перебував у Вінніпегу. Д-р Назарук дав гарний виклад про запомогову організацію і взяв за приклад різно в Шікаго, яка є найбільшою на світі. Він сказав, що бачив в тій різні, як годовані барани ведуть на заріз невинних овечок. Цих баранів годують хлібом з маслом, щоби годні перескочити рів, а виві, що йдуть за бараном, не передбачують того і ідуть за баранами і коли барани перескакують рів, виві падають в рів, де їх різують. Цей приклад він навів тому, що є між українським народом багато таких баранів (хрунів), що ідять хліб з маслом, а тисячі вмирають по всяких таборах, Соловках і на Сибірі.

По тім викладі вписалося поважне число нових членів до „Взаїмної Помічі”.

Другі збори відбулися 31 грудня, 1922. На цих зборах показався гарний розвій товариства, бо за рік вже було поверх 130 членів, а каса зросла до \$425.00. До виконавчого комітету вибрано: З. Бичинський — голова, В. Довганик — заступник голови, В. Вівсяник — рекордовий секретар, Н. Лисий — заст. рек. секр., П. Павлюкевич — фінансовий секретар, В. Угринок — касієр. Директори: Н. Атаманюк і Ів. Цірка. Опікуни хворих: пані М. Рута, пані А. Стечишин, Є. Левицький, П. Шкраба, К. Стрільчук.

Контрольна комісія: П. Попель, С. Ковбель і Й. Богоніс.

В 1923 році праця вже йшла в повнім ході. Заряд був майже одної думки, самі ширі працівники — З. Бичинський, Довганик, Павлюкевич і Угрюнок. В них була ціль — одержати доміняльний чартер і починати організувати відділи.

До річних зборів число членів перейшло поверх 200. Каса товариства дійшла до суми одної тисячі доларів.

31 грудня 1923 вибрано третій з ряду заряд на 1924 рік, до котрого увійшли: В. Довганик — голова, Й. Богоніс — заст. голови, В. Купченко — рекордовий секретар, Д. Скрига — фінансовий секретар, В. Угрюнок — касієр. Опікуни хворих: П. Шкраба, Ів. Мудрий, П. Скорохід, пані С. Парастюк і пані А. Стечишин. Контрольна комісія: Мир. Стечишин, Т. Д. Ферлей і З. Бичинський.

В 1924 році приєднувано більше нових членів. З дня на день очікувано на доміняльний чартер. На перших зборах того року вибрано статуту комісію, щоби прилагодила новий статут до загальних річних зборів і щоби після нового статута можна було організувати нові відділи.

До статуту комісії зістали вибрані: З. Бичинський, В. Довганик, П. Попель, Т. Д. Ферлей, Мир. Стечишин. Комісія прилагодила статут і чекала на чартер, але чартер було тяжко дістати, бо були різні перепони, головне від асекураційного департаменту. В 1924 р. чартеру так і не одержано. Однак 1924 рік був добрим роком для „Взаємної Помічі”, бо число членів подвоїлося і каса майже подвоїлася. На річних зборах 31 грудня 1924 року було 468 членів, а грошей в касі \$1,767.93.

До заряду на 1925 рік увійшли: Й. Богоніс — голова, П. Олійник — заступник голови, В. Купченко — рекордовий секретар, С. Ревак — фінансовий секретар, М. Коваль — касієр. Опікуни хворих: пані А. Стечишин, пані Е. Гошовська, пані Ю. Шкраба, пок. Е. Гошовський і П. Скорохід. Контрольна комісія: В. Мандрик, Мир. Стечишин і Д. Скрига. Дверники: Іван Мудрий і пок. В. Баран.

В 1925 році одержано доміняльний

чартер. Скликано надзвичайні загальні збори на 19 лютого 1925 року. На цих зборах голова статуту комісії, З. Бичинський, повідомив членів, що „Взаємна Поміч” одержала чартер від доміняльного секретаря, який дає дозвіл поширювати нашу організацію по цілій Канаді. Прочитав текст чартеру і пояснив його присутнім. Відтак вибрано президію до перепровадження зборів, до якої увійшли: Т. Д. Ферлей, П. Попель, З. Бичинський, Мир. Стечишин і М. Левицький. Головою президії на цей вечер був Т. Д. Ферлей.

На цих зборах перейшли слідуючі постанови:

1) Рішено одноголосно, щоби чартер прийняти в цілости, як був читаний.

2) Рішено одноголосно, щоби прийняти новий статут, як був читаний статутувою комісією.

3) Рішено одноголосно, щоби дотеперішні члени Товариства „Взаємна Поміч” уконституувались як відділ число 1.

4) Рішено, щоби 1 відділ передав до головного уряду, який нині має бути вибраний, по 25 центів від кожного члена, як половину вкладки.

5) Рішено, щоби головний уряд, який буде вибраний, негайно поробив кроки в справі заложення сиротинця.

6) Рішено, щоби головний уряд, який буде вибраний, приступив негайно до організування нових відділів по Канаді.

7) Вибір першого головного уряду і контрольної комісії.

До головного уряду зістали вибрані: Мирослав Стечишин — голова, Василь Довганик — заступник голови, Віктор Купченко — рекордовий секретар, Павло Павлюкевич — фінансовий секретар, Семен Ковбель — касієр. Директори: Т. Д. Ферлей і Єронім Левицький. Контрольна Комісія: З. Бичинський, В. Угрюнок і В. Свистун.

По одержанню чартеру і виборі головного уряду Українське Товариство „Взаємна Поміч” прибрала характер першої загальної української організації на цілу Канаду.

Головний уряд при щирій співпраці і кооперації 1 відділу починає організувати нові відділи в Канаді. Зби-

рає свідоміший загал українського народу в Канаді, без різниці поглядів релігійних чи політичних, в велику родину, котра добровільно бере на себе обов'язки помагати собі взаємно.

В тому році, 1925, 1 відділ передав до каси головного уряду готівки в сумі \$1,200.50.

На загальних зборах 1 відділу, що відбулися 31 грудня 1925 р, вибрано такий виконавчий комітет на 1926 рік: В. Довганик — голова, Є. Левицький — заст. голови, П. Олійник — рекордний секретар, П. Довганюк — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Директори: М. Коваль і С. Сокульський. Опікуни хворих: пані М. Папіш, пані А. Гунькевич, пані Є. Строкун, В. Купченко, Ів. Мудрий і А. Поташник. Контрольна комісія: Мир. Стечишин, П. Богоніс і П. Павлюкевич.

В 1926 році голова 1 відділу, В. Довганик, посвятив найбільше свого часу і труду для „Взаємної Помічі”. Головний уряд вислав його на схід Канади як організатора і його праця принесла велике жниво для „Взаємної Помічі”. З його поїздки повстали відділи в оцих місцевостях: 3 відділ в Бруклендс, Ман., 5 відділ в Кенорі, Ont., 6 відділ в Віндзор, Ont., 7 відділ в Порт Артур, Ont., 8 відділ в Торонто, Ont., 11 відділ в Ошаві, Ont., 13 відділ в Монреал, Кве., 18 відділ у Вест Форт Вільям, Ont., 22 відділ в Гемілтон, Ont., 23 відділ в Торолд, Ont.

Ці нові відділи це був великий скарб для молоді організації „Взаємної Помічі”.

Виконавчий комітет 1 відділу в 1927 році: В. Довганик — голова, Єр. Левицький — заст. голови, В. Гжеховський — рекордний секретар, Я. Українець — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані М. Левицька, пані А. Гунькевич, К. Стрільчук, Ів. Мудрий, М. Прокопів, М. Роган, Ів. Турчин. Радні: В. Гарасим і М. Карпинець. Контрольна Комісія: О. Климків, П. Яцина, П. Богоніс.

Виконавчий комітет в 1928 р.: Д. Гунькевич — голова, Ів. Кулинич — заст. голови, П. Довганюк — рекордний секретар, В. Гжеховський — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр.

Опікуни хворих: пані П. Андрусак, пані Д. Довганюк, А. Буряник, П. Парастюк, П. Хібзей. Контрольна комісія: Т. Д. Ферлей, М. Коваль, П. Кіпран.

Виконавчий комітет в 1929 р.: Д. Гунькевич — голова, О. Бабинець — заст. голови, П. Довганюк — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані К. Кумка, пані Д. Довганюк, П. Хібзей, А. Шпур, М. Коваль, Ст. Парастюк, Ів. Кулинич, М. Оконський. Контрольна комісія: П. Яцина, Д. Скрига, А. Крушельницький.

Виконавчий комітет в 1930 р.: П. Яцина — голова, В. Топольницький — заст. голови, Д. Герич — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані: К. Кумка, Юст. Шкраба, А. Гунькевич, М. Порхер, А. Скіба; пл.: М. Бреністул, М. Король, М. Карпинець, М. Майброта, Ів. Цірка, М. Роган, В. Музика. Контрольна комісія: М. Баран, Ст. Цибульський, В. Болнар.

Виконавчий комітет в 1931 р.: П. Яцина — голова, П. Павлюкевич — заст. голови, П. Поливка — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані: А. Скіба, Ст. Парастюк, К. Струс, П. Гуйван, М. Черніховська, К. Кумка; пл.: М. Король, Ів. Цірка, І. Нагорняк, Д. Черноус, П. Черній, Ю. Мартинюк. Контрольна комісія: С. Ковбель, С. В. Озеро, М. Бреністул.

Виконавчий комітет в 1932 році: Ів. Трач — голова, М. Баран — заст. голови, М. Грабовецький — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані: В. Регуш, П. Гуйван, Г. Пітусільник; пл.: М. Король, І. Бакуц, К. Була, Н. Митник, І. Цірка, М. Карпинець, А. Скіба, П. Хібзей. Контрольна комісія: М. Левицький, А. Семків, С. Ковбель.

Виконавчий комітет в 1933 р.: І. Трач — голова, Н. Баран — заст. голови, М. Бреністул — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані: А. Левицька, В. Регуш, П.

Гуйван, Г. Пітусільник, Й. Ковбель, Н. Митник; пп.: І. Козак, Д. Черноус, А. Юськів, М. Пастир, М. Король, Д. Гіджак. Контрольна комісія: С. Ковбель, М. Левицький, М. Балагуш.

Виконавчий комітет в 1934 р.: Л. Б. Грабовецький — голова, М. Король — заст. голови, М. Стефанишин — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані: Г. Пітусільник, А. Кулик, В. Регуш, А. Семотюк, К. Козак, Н. Ковалишин; пп.: М. Карпинець, І. Цірка, І. Бачинський, Д. Гіджак, М. Маланчук, М. Пастир. Контр. комісія: С. Ковбель, М. С. Коваль, М. Грушка.

Виконавчий комітет в 1935 р.: В.

Довганик — голова, П. Яцина — заст. голови, Н. В. Богай — рекордний секретар, П. Кіпран — фінансовий секретар, Р. Дудар — касієр. Опікуни хворих: пані: В. Регуш, М. Хлан, А. Ковальчук, Г. Пітусільник, К. Бойко, К. Козак; пп.: Д. Мельник, К. Мединський, П. Дячек, І. Карпинець, В. Лисак, П. Шап. Контрольна комісія: П. Чорний, С. Ковбель і І. Цірка. Мирові судді: Й. Довганюк, В. Шкраба і Л. Б. Грабовецький.

Лікарем відділу майже від заснування є д-р Б. Дима, з перервою в 1930 р., коли був д-р Резньовський.

В. Довганик і П. Попель.

2 Відділ „В. П.”, Трансконна, Ман.

Трансконна є залізничне містечко в поблизу Вінніпегу. Населення числить около 5,000. Одна третина з цього числа є українського походження. Перші українці поселилися в Трансконні десь з початком 1909 року, де дістали роботу при будові залізничних шапів. Шапи були викінчені 1912 року і отворились до направи старих льокомотив 20 січня 1913 року. 1913 рік можна рахувати відкриттям містечка і цілого руху. Від того року почалось і організаційне життя, бо саме в 1913 році вперше зорганізовано і засновано українське товариство ім. Тараса Шевченка. Це товариство існує і до цього часу. Коли я згадую про товариство ім. Т. Шевченка, то тому, що при цьому товаристві заснувався 2 відділ „Взаїмної Помочі”.

До заснування 2 відділу „Взаїмної Помочі” причинилися громадяне з Вінніпегу, Мир, Стечишин і Т. Д. Ферлей. В цьому допомогли місцеві громадяне, В. Лісовий і другі. На початок відділ заснувався при дев'ятох членах, а саме в члени вписалися: С. Скорупський, І. Фреюк, Г. Сидор, А. Кралька, І. Лісовий, Г. Кабан, Д. Яремко, І. Лазарук і А. Тихонюк.

2 відділ засновано 16 липня, 1925 року. Від цього часу проминуло 10 років. В протягу цих десятиох років в нашім

відділі поробилися великі зміни, бо коли відділ заснувався з 9 членів, то тепер числить 116 членів.

В протягу 10 років померло 4 члени. Посмертної і спеціальної допомоги дирекція „Взаїмної Помочі” виплатила \$1,097.00. На іншому місці буде поданий виказ відділу, в якому подано, кільки було хворих членів, кільки виплачено запомоги хворим членам та інші дані.

Хочу також сказати кільки слів до тих, що ще не є членами „Взаїмної Помочі”. Нехай ніхто з вас не боїться стати членом „Взаїмної Помочі”, бо тим ми помагаємо самі собі, своїй родині, а також і свому народові. Бо український нарід мусить сам собі помагати! Хто ще не є членом нашого запомогого товариства, „Взаїмної Помочі”, повинен стати ним як найскорше, бо може бути за пізно.

Виконавчий комітет в 1935 році: А. Касіянчук — голова, І. Казюк — заст. голови, С. Скорупський — рекордний секретар, Дм. Притуляк — фінансовий секретар, Л. Угринюк — касієр. Опікуни хворих: В. Дзьоник, Анна Скоробогач, М. Андрушко, Ан. Тихонюк, Марія Кабан, Анелька Николюк, Ю. Гавриш, Олена Лазарук, С. Соломляк, Анна Вівчарук, Дверник: В. Дутчак. Контрольна комісія: М. Якими-

шин, Денис Яремко, Он. Ройко, Ми. ський і Петро Шевчук,
рові судді: Мих. Галицький, Анд. Гур- Адам Касіячук.

3. Відділ „В. П.“, Бруклендс, Ман.

Поки приступлю до історії 3 відділу „Взаємної Помічі“ в Бруклендс, Ман., дам короткий перебіг життя українських громадян цієї околиці. Українці почали поселяватись в цій околиці від 1905 року. До 1914 року жили самі про себе. На 1 січня 1914 року зорганізовано Українське Товариство ім. Т. Шевченка. В тому самому році засновано Рідну Школу для дітей, а пізніше школу музики. Почалась праця на просвітнім полію. З початку все йшло добре, але з часом почалась боротьба на релігійнім тлі. Частина членів стали на тім, щоби товариство було виключно греко-католицьке.

Більшість членів обстоювала, що товариство повинно бути національне і його членами можуть бути українці без уваги на те, до якого віроісповідання себе причисляють.

В травні 1916 року повстав розкол і частина членів організує друге товариство під назвою Інститут ім. Т. Шевченка (греко-католицький Інститут). До 1920 р. товариство ім. Т. Шевченка тягалось по рентах, а в 1920 р. купило польський костел на домівку товариства, при 1800 Пасифік ул. Будинок уладжено відповідно до вимог товариства і Рідної Школи. Коли це було зроблено, члени Просвітнього То-

2 ВІДДІЛ В ТРАНСКОНІ, МАН.

З ліва на право (сидять): О. Ройко — контролляр, Л. Угринов — касієр, Дм. Притулик — фінансовий секретар, А. Касіячук — голова, Ілля Кавюк — заст. голова, С. Скорупський — рекордоний секретар, Мих. Якимчанин — контролляр. В другім ряді агори 9-ий з ліва на право: Д. Яремко — контролляр.

З ВІДПІ В БРЮКЛЕНСІС, МАН.

Високачий комітет з ліва з право: В. Ворончик — член контрольної комісії, В. третій ряд зорні з ліва на право: М. Шикас — член контрольної комісії, Г. Рудик і Н. Головак — опікуни хворих, І. Мосіжак — скарбник, Г. Калмак — наст. голова, Ларі Міренко — голова, пані А. Шевчиня — рев. секретарка, пані Г. Юсвіца — фін. секретарка, пані А. Сміла і пані Е. Мажрик — опікуни хворих. Перший на догні з лівого боку В. Кноць — член контрольної комісії.

вариства почали говорити про заснування запомогової організації. Та поки що довг, який тоді тяжів на Просвітнім Товаристві, був перепонуою в зорганізованню запомогового товариства. Довг виплачено в 1924 році.

28 березня 1925 р. скликано надзвичайні збори для обговорення справи заснування запомогового товариства. На зборах одні говорили, щоби зорганізувати незалежне запомогове товариство при Просвітнім Товаристві, другі — щоби прилучитися до котрогось запомогового товариства у Вінніпегу. Остаточо стало на тому, щоби попросити промовця від „Взаїмної Помочі” в Вінніпегу. На 13 квітня 1925 року приїхав до нас п. В. Свистун та інші промовці. П. Свистун порадив нас вдатися до Інститута ім. Т. Шевченка при Віліям ул., щоби спільно з членами цього товариства зорганізувати відділ „Взаїмної Помочі”. Думка була, що коли спільно зорганізується один відділ запомогової організації, тоді скорше може прийти до злуки обох просвітних товариств.

Ми написали листа до Інституту ім. Т. Шевченка і зійшлися на спільні наради. На нарадах члени Інститута були за тим, щоби заснувати цілком незалежне запомогове товариство. Одначе по дискусії постановлено вибрати кілька людей, які мали дістати більше інформації від тодішньої головної управи „Взаїмної Помочі”. Члени товариства ім. Т. Г. Шевченка чекали на вислід, і так минав день за днем, наблизилася осінь. Несподівано побачили ми розкинені оголошення, що Інститут ім. Т. Шевченка організує незалежне запомогове товариство імені Івана Франка.

Коли вже так сталося, нам лишилося приступити до зорганізованя відділу „Взаїмної Помочі” при товаристві ім. Т. Г. Шевченка. Скликано збори на 12 листопада 1925. На зборах зорганізовано відділ. Вписалося 20 членів. Зібрано \$40 вписового, вибрано заряд, вислано гроші до головної управи і написали, щоби нас прийняти до „Взаїмної Помочі” як відділ ч. 2. Але в міжчасі українці в Трансконі перебігли нас, зорганізували в себе відділ скорше і дістали число друге, а ми

дістали число третє. В такий спосіб повстало при двох просвітних товариствах в Брукленде двоє замогових товариств.

В місяці травні, 1931-го року оба просвітні товариства злучились в одно під іменем Український Інститут ім. Т. Г. Шевченка, яке міститься в будинку під числом 1960 Віліям ул. Від 1931 року при цім товаристві льокуються двоє запомогових товариств, з відділ „Взаїмної Помочі” і незалежне товариство ім. Івана Франка.

З відділа „Взаїмної Помочі” числить 50 членів. Членів було більше, одначе декотрі виїхали з місцевости, а інші переступили до других відділів. З причини тяжких часів є доволі трудно приеднати нових членів.

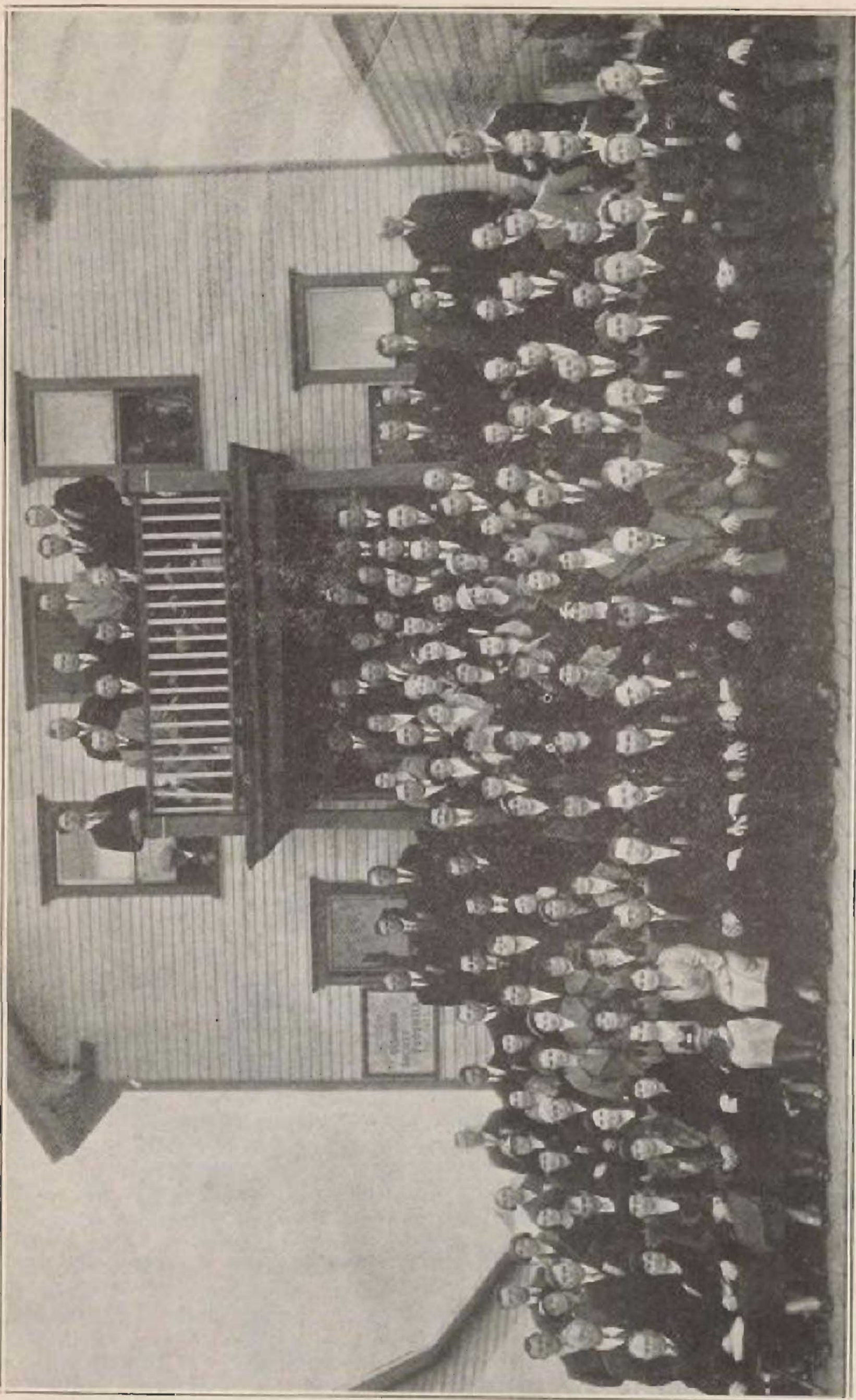
Фінансовий стан нашого відділу представляється так: від 12 листопада 1925 р. до 28 червня 1935 р. було загального доходу \$2,941.15, загального розходу \$2,384.65. Грошей в банку \$556.50, залізного фонду \$31.83, разом в банку є готівки \$588.33.

Щодо залізного фонду, то на него члени складали по пять центів місячно в протягу кількох років за ліпших часів. Гроші ці складано на осібну банкову книжочку. Ці гроші ухвалено видавати на допомогу, або вкладки членам, або на інші добродійні ціли, коли справа вимагає коначно, що і робиться.

Через перших кілька літ з відділа льокувався при Просвітнім Товаристві даром, щоби була спромога в той спосіб прибрати дещо фінансів для відділу. По злуці обох просвітних товариств з відділа платив за льокаль через три роки по 25 доларів. За послідних два роки платить по три долари за збори. Просвітне Товариство дає своєї сади чотири вечері в році даром для підпримств відділу.

Фінансовий звіт з підприємств від заснування відділу до 28 червня 1935 року представляється так: Загальний прихід \$530.12, загальний розхід \$143.84. Чистий дохід \$386.28.

Підприємства були такого рода: представлення, концерти, забави, чайні вечерки, пікніки, базарі і роковини відділу. На роковини і чайні вечерки наші членкини дають завжди даром всі

4 ВІДДІЛ В ФОРТ ВЕІЯМ, ОНТ.

В першій ряді (сидять з ліва на право): Т. Баран, Е. Ошківська, Т. Ошківська, Т. Ошківська — члени долохового комітету, М. Черніцька, Е. Вельгер, П. Паданиця, М. Галішська, Т. Кулій — опікуни хворих, В. Кузь — рек. секретар, М. Ошківська — фін. секретар, М. Майдюк — заст. голови, К. Чехолій — голова, С. Ошківська — касієр, М. Вельгер — член марового суду, др. І. Вашик — відділовий лікар, Г. Майданюк, М. Шавчун — дверники, О. Хома — член мид. суду, П. Кісєй, М. Петраш, І. Шапка — контрольна комісія.

страви на вечеру, так само і члени не остаються позаду, а жертвують по своїй змозі щирю жертву. Підчас розігравок наш відділ мав деякі дарунки від членів на розіграшки в користь відділу.

Наш відділ переводить місячні збори кожного місяця на 28-го. Отже за дев'ять років і половину відбулося 111 місячних зборів, 2 надзвичайних зборів, 9 річних зборів. Три рази відбулися річні збори в той самий день, коли припадали місячні збори. Це було для заощадження грошей. На зборах полагоджуємо всі справи відділу. Засідання скликаємо тільки тоді, коли до цього є конечна потреба. На засіданню рішається тільки та справа, задля якої скликається засідання.

За дев'ять років і половину виплачено заповоги хорим членам: мущинам \$262.00, жінщинам: \$558.10. Разом заповоги виплачено \$820.10.

Підчас роковин відділу ми одержали дві привітних телеграми від членів, що виїхали на роботу. Від засновання відділу одержано поверх 400 листів і комунікатів. Листи були з Канади і зі Старого Краю.

Минуло 10 років від засновання відділу. Наші члени чуються вдоволені,

що належать до цієї організації; тішуться, що здорові, а котрі хворували, були вдоволені заповогою і відвідуваннями членами. Декотрі дарували свою заповогу, за що їм належиться подяка. Одиначе треба сказати, що були і такі члени, які вибрали поважну суму заповоги, а потім покинули відділ, коли виздоровіли. Опісля жалували, хотіли вернутися, але вже було за пізно. Наш відділ може похвалитися тим, що в протягу 10 років не було випадку смерти між його членами. Українці в Брукленде, які не належуть до „Взаїмної Помічі“, відносяться до неї прихильно і симпатично, як до одної з поважних заповогових організацій в Канаді.

Наш відділ бажає успіху всім відділам „Взаїмної Помічі“, а дирекції, щоби кожного року видавала історію нашої організації.

Виконавчий комітет в 1935 році: І. Мітенко — голова, Г. Климків — заст. голови, Н. Шевчишин — рек. секретарка, Геня Юзьків — фін. секретарка, П. Мостовяк — касієр. Контрольна комісія: П. Пінькас, В. Кнець і Н. Ворончак. Опікуни хворих: А. Смаць, Я. Мимрик, П. Рудик, Я. Головень.

І. Мітенко.

4 Відділ „В. П.“ Форт Віліам, Онт.

На загальних річних зборах Товариства „Просвіта“ у Форт Віліам, Онт., в січні 1925 року вирішено, щоби Товариство „Просвіта“ взяло на себе ініціативу зорганізування відділу заповогової організації. В протягу року заряд Товариства навязав звязки з заповоговою організацією „Взаїмна Поміч“ в Вінніпегу, звідки одержано статут і інформації. На 13 грудня 1925 р. скликано віче в цілі засновання відділу.

На вічу справу реферував тодішній учитель Рідної Школи при „Т-ві „Просвіта“ Іван Пігуляк. По його рефераті перечитано статут, опісля по дискусії, рішено зорганізувати відділ Українського Товариства Взаїмна Поміч.

В члени вписалися: Мих. Веньгер,

Кир. Чеховий, Ів. Пігуляк, о. П. Білон, С. Олійник, Клявдія Білон, Петро Любий, Ст. Сторожук, Ів. Голубець, Ник. Верстюк, Мих. Драбинястий та Мих. Гайовський.

По вписі членів устроено збори нових членів „Взаїмної Помічі“. Предсідником зборів був п. Ів. Пігуляк, секретарем — К. Чеховий. На зборах вибрано виконавчий комітет, до котрого увійшли: Ів. Пігуляк — голова, С. Олійник — заст. голови, М. Драбинястий — рекордовий секретар, К. Чеховий — фінансовий секретар, М. Веньгер, касієр, М. Гайовський — дверник, І. Голубець — заст. дверника, Н. Верстюк — опікун хорих, С. Сторожук, В. Калинюк і П. Любий — контрольори.

Другі збори членів відбулися 17

січня 1926. На цих зборах вирішено, щоб лікарем відділу був практикуючий тоді в місцевім шпиталі молодий український лікар, д-р М. Потоцький, котрий зараз зробив оглядини аплікантів. Того-ж дня вписалися ще слідувачі в члени: Марія Стець, Мих. Олексевич, Он. Чеховий, Мих. Мельник, Павло Солтис, Ст. Жаромський, Ів. Антошок, Іг. Богун, Мих. Мандзюк, Максим Петраш, Ос. Ковальчук, В. Свергун і Ів. Качан. Оце були піоніри 4 відділу „Взаємної Помочі” ім. Богдана Хмельницького у Форт Віліям.

По кінець 1926 року відділ числив вже 36 членів, що як на початки, зовсім не погано, бо люде ще не були обзнакомлені з допомогивими організаціями та не вмiли їх оцінити. В касі на слідуєчий рік оставало \$124.90.

До виконавчого комітету на 1927 рік увійшли: М. Мандзюк — голова, С. Олійник — заст. голови, М. Драбинястий — рекордовий секретар, К. Чеховий — фінансовий секретар, М. Веньгер — касієр, Марко Драбинястий — дверник, М. Петраш — заступник дверника, Н. Верстюк, Іг. Богун та Марія Стець — опікуни хворих, Із. Голубець, о. М. Подольський і П. Солтис — контрольори.

Зараз в січні устроєно перші роковини відділу, на котрих вписалося поважне число нових членів. Дальше в протягу року відіграно представлення, пізніше устроєно пікнік. В протягу року придбано 43 нових членів, котрі більше, чим заступили місце тих, що перенеслись до других відділів (8) і тих, що через занедбання вкладок стратили своє членство (8). Замітне те, що між тими, що занедбали свої вкладки, не було ні одного із перших членів-основателів, а всі із них були вписані пізніше. Цього-ж року від місяця травня відділовим лікарем став перший український лікар в нашій околиці, д-р Ів. Вацик. (Д-р Потоцький був у нас лиш часово). Д-р Вацик і до нинішнього дня є лікарем нашого відділу і немало причинився до його добра. З кінець 1927 року відділ числив 63 члени, а в касі мав \$282.12.

До виконавчого комітету на 1928 рік увійшли: М. Мандзюк — голова, М. Олексевич — заст. голови, М. Драби-

нястий — рекордовий секретар, К. Чеховий — фінансовий секретар, М. Веньгер — касієр, Мар. Драбинястий — дверник, М. Петраш — заст. дверника, Ігн. Богун, Ан. Борис і Ів. Сулима — опікуни хворих, М. Олійник, Із. Голубець і Антін Борис — контрольори.

В цім році відділ відсвяткував свої роковини, устроїв один пікнік. Членів прибуло до 103. В касі остало \$278.94. Рік 1928 є памятий тим, що того року померла перша членкиня, бл. п. Евдокія Антошок. Похорон цей був чи не найвеличавіший в памяти місцевих українців. В похороні взяли участь відділи з Вест Форт Віліям і Порт Артур.

На 1929 рік виконавчий комітет остався без змін, бо крім дверника, котрий відїздив до Старого Краю, всі решта зістали вибрані через аклямацію. Виконавчий комітет на 1929 рік складався з оцих членів: М. Мандзюк — голова, М. Олексевич — заст. голови, М. Драбинястий — рекордовий секретар, М. Веньгер — касієр, В. Левицький — дверник, Ю. Гриф — заст. дверника, В. Кирега, Ан. Пашук і С. Пуляк — опікуни хворих, С. Олійник, С. Цибульський і О. Гаврачинський — контрольори.

В протягу року відсвятковано роковини, устроєно один концерт, одну розігравку та один пікнік. Нових членів вписано 71, перестали бути членами, включаючи і тих, що перейшли до других відділів, 39.

З кінець 1929 року було вже 138 повноправних членів, але каса дуже ослабла, бо багато членів хворувало, так що на 1930 рік остало всего \$73.90.

До вик. комітету на 1930 р. зістали вибрані: М. Мандзюк — голова, А. Борис — заст. голови, М. Драбинястий — рекордовий секретар, К. Чеховий — фінансовий секретар, М. Веньгер — касієр, Т. Олійник — дверник, С. Соколовський — заст. дверника, В. Кирега, К. Горбачевська, К. Зінчук і С. Пуляк — опікуни хворих, О. Гаврачинський, С. Цибульський і Є. Крук — контрольори.

Цей рік був замітний тим, що поза відсвяткування роковин, не устроєно ні одного підприємства, але члени мусіли

працювати не мало, бо приєднано 84 нових членів, найбільше число за один рік в історії відділу. Того року померла друга членкиня нашого відділу, бл. п. Марія Лисак.

Виконавчий комітет на 1931 рік: М. Мандзюк — голова, І. Ландяк — заст. голови, М. Драбинястий — рекордний секретар, К. Чеховий — фінансовий секретар, М. Венґер — касієр, Я. Верстюк — дверник, Т. Олійник — заст. дверника, М. Шапка, М. Лиса, В. Скоренький і Й. Возьний — опікуни хворих, С. Цибульський, М. Олійник і М. Шевчук — контрольори. Рівнож вибрано режисера і допоміжний комітет з п'ятих членів, котрий мав помагати в устроюванні забав, підприємств та похоронів.

В 1931 році відділ проявив більшу активність. Устроєно роковини відділу, пікнік, розігранку, відіграно представлення, а все те причинилось не мало до скріплення каси. В цьому році померло двох членів, бл. п. В. Дутка і С. Соколівський. Приєднано поважне число членів, бо 81, та за те безробіття тут давалось вже відчувати і багато членів не могли вдержатись і з них деякі на час, другі на все були примушені залишити організацію. З кінцем року було 240 членів, а в касі \$207.10.

Виконавчий комітет на 1932 рік остався той самий, а зміна зайшла лише в опікунах хворих і контрольній комісії.

1932 рік відзначився тим, що загальні річні збори цілої організації Українського Товариства „Взаїмна Поміч” відбулися у Форт Віліям в Домі Т-ва „Просвіта”. Члени мали нагоду познакомитися ближче із членами других відділів та з членами дирекції, в руках котрої спочиває розвій і добро цілої організації.

Із підприємств в 1932 р. відділ скористав дуже добре, але помимо того каса ослабла дуже, бо самог запомогь хворим виплачено \$728.25, а це вже не аби яка сума на таку скількість у нашій відділі, коли членство місто зростати, падало. Нових членів приєднано 34. З кінцем року лишилось 210 членів і \$91.81 готівки в касі.

Виконавчий комітет в 1933 році: М.

Мандзюк — голова, А. Підручний — заст. голови, С. Пуляк — рекордний секретар, М. Олійник — фінансовий секретар, С. Осипенко — касієр, Я. Верстюк — дверник, І. Вікторовий — заст. дверника, А. Гриф, Е. Гайовська, М. Галицька, В. Скоренький і о. С. Гребенюк — опікуни хворих. М. Венґер, К. Чеховий і М. Шевчук — контрольна комісія.

В протягу 1933 року підприємствами трохи зміщено касу, хоч виплачено поважну суму допомоги хворим членам, бо \$596.20. Число членів майже не змінилось, бо з кінцем року відділ числив 214 членів, а в касі остало \$203.50.

Виконавчий комітет в 1934 році: І. Ландюк — голова, М. Мандзюк — заст. голови, В. Кузь — рекордний секретар, М. Олійник — фінансовий секретар, С. Осипенко — касієр, Г. Майданюк — дверник, Я. Верстюк — заст. дверника, М. Чернівчан, Т. Кулій, Е. Венґер, П. Паланиця, М. Галицька і В. Скоренький — опікуни хворих, М. Венґер, К. Чеховий і С. Пуляк — контрольна комісія.

Поza звичайні підприємства в тому році устроєно ще і кампанійну забаву, однак через прикрі часи не приєднано багато нових членів і через те цей рік відзначається тим, що вписалось в ньому найменше членів, бо всего 24. В протягу року не було багато хворих членів. Запомоги виплачено лише \$339.75. На 1935 рік остало 227 членів, а в касі \$517.56.

Виконавчий комітет в 1935 р.: К. Чеховий — голова, В. Мандзюк — заст. голови, В. Кузь — рекордний секретар, М. Олійник — фінансовий секретар, С. Осипенко — скарбник. Дверники: Гр. Майданюк і М. Шевчук. Контрольна комісія: Ів. Шапка, М. Петраш, П. Кібзей.

Слідуючі члени жертвували із своєї допомоги. В 1928 році: Василь Дутка (помер 1931 р.) \$18.00. В 1929 р.: Юрій Гриф \$6.50. В 1930 р.: Вол. Охочинський \$10.00, Ів. Драбинястий \$15.00. В 1931 р.: С. Цибульський \$6.00, В. Соколівська \$3.00, Д. Кавюк \$10.00. М. Стець (не член) подарував скрипку на розігранку вартости \$35.00. В 1932 р.: Е. Винярска \$1.00. В 1933 р.: Ф. Корецька \$2.00, Д. Івасюк \$6.00, Марія О-

5 ВІДДІЛ В КЕНОРІ, ОНТ.

В другім раді в долині в ліва на право: третя лані С. Стручинська і лані П. Васильок — опікунки хворих, Д. Самуєль — опікунок хворих, П. Ратуєвський — мет. голова, І. Мильон — голова, лані Марія Дубенська — рек. секретарка, Ф. Кошарат — філ. секретар, Д. Степанюк — асист. філ. секретар, М. Михайлишин — касієр. В третім раді в долині 12-ий в лівому боку С. Сенюк — член митного суду, В четвёртій раді в долині 13-ий в лівому боку Н. Васильок — опікунок хворих.

лійник \$4.00, фінансовий секретар із свого винагородження \$20.00. В 1934 році: Т. Ткачук \$18.00, А. Варгун \$75.00.

Ось і коротенька історія 10-літнього існування нашого відділу. Розвиток відділу треба завдячувати в першій мірі членам-основателям та Т-ву „Просвіта” за приміщення і велику моральну допомогу в перших початках. Признання належить всім тим, котрі чи то своєю працею, жертвами, чи даруванням частинної чи і всієї заповоги, причинились до розвою цієї найбільшої організації в нашій околиці, котра за короткий час свого існування

не одному допомогла в прикрій хвилині, а також жертвами на різні добродійні і народні цілі причинилась до загального добра.

На закінчення можемо похвалитися, що 4 відділ у Форт Віліям і 18 відділ у Вест Форт Віліям зеднали при собі до 15 процент українського населення цього міста. Коли-б всі інші околиці, де тільки живуть українці, зробили те саме, то „Взаїмна Поміч” числила-б до 60 тисяч членів, а головна каса сотки тисяч доларів.

М. Олійник.

5 Відділ „В. П.”, Кенора, Онт.

Члени Товариства „Просвіти” в Кенорі з радістю прийняли вістку про одержання доміняльного чарту Українським Товариством Взаїмна Поміч в Вінніпегу в 1925 році, на основі якого „Взаїмна Поміч” почала організувати відділи по цілій Канаді. Члени „Просвіти” почали тоді частіше говорити про заснування відділу.

Справа заснування відділу була підношена на кількох місячних зборах і остаточно 28 лютого, 1926 року, заряд Товариства „Просвіти” скликав в тій цілі організаційні збори. На цих зборах засновано відділ „Взаїмної Помічі”. Членів вписалося 45. До заряду увійшли: С. Гончарик — голова, С. Заблоцький — заст. голови, Д. Степанюк — рекордовий секретар, С. Конобій — фінансовий секретар, В. Степанюк — касієр, П. Ратуський і В. Конобій — опікуни хворих, М. Атаманюкова і Р.

Сердечна — опікунки хворих, П. Кокор, А. Ласій і П. Стецій — контрольна Комісія.

Від заснування 5 відділу членів прибільшилося так, що тепер відділ числить 116 членів.

Виконавчий комітет в 1935 році: І. Мальона — голова, П. Ратуський — заст. голови, пані Марія Дубенська — рекордова секретарка, Ф. Кондрат — фінансовий секретар, Д. Степанюк — заст. фінансового секретаря, М. Михайлишин — касієр, С. Заблоцький, Д. Самусь і Катринюк — контрольна комісія, Н. Василюк, В. Кохайда і Н. Макар — опікуни хворих, С. Стручинська і П. Василюк — опікунки хворих, С. Клапоуцак — дверник, С. Заблоцький, С. Сенюк і С. Ганчарик — мирові судді.

Марія Дубенська.

6 Відділ „В. П.”, Віндзор, Онт.

Рік 1926 остане глибоко в пам'яті української громади у Віндзор. В цій то році зачалась більш активна та енергійна праця на полі організаційнім для всіх свідоміших українських громадян у Віндзор. Крім просвітньо-культурних та церковних організацій перший раз заговорилось також про У-

країнське Товариство „Взаїмна Поміч”, яке сьогодні є одною з найзамітніших українських організацій в Канаді. І коли п. В. Довганик, тодішній організатор „Взаїмної Помічі” на східну Канаду, загостив до Віндзор в день Великодніх Свят, то застав вже частинно підготований ґрунт для „Взаїмної

Помочі". Одначе завдяки його присутності на місці, праця посунулася значно вперед.

Слід згадати, що найбільшою перешкодою в організованню відділу „Взаїмної Помочі" у Віндзор були московські яничари-большевики, які вигукували, що „Взаїмне Поміч" є буржуазна організація, створена тільки на те, щоби нищити робітничу класу в Канаді ітп. І коли того-ж таки дня (на самий Великдень) скликано віче в справі „В. П.", на котрім мав говорити

промові пояснив значіння і користи „Взаїмної Помочі". В неділю, 9 травня в домі пп. Цебінь під ч. 1390 Текомсі вул. відбулися основні збори, лікарські оглядини членів і вибрано перший заряд, до якого увійшли: Дмитро Сапливий — голова, Іван Лихий — заступник голови, Осип Лисий — рекордовий секретар, Александра Шереметова — фінансова секретарка, Василь Турчин — касієр.

Виконавчий комітет в 1927 р.: Іван Лихий — голова, Осип Підсадний —

6 ВІДДІЛ В ВІНДСОР, ОНТ.

Виконавчий комітет: В першій ряді з ліва на право: 4-ий Василь Бодяк — заст. голови, Остап Лисий — рек. секретар, Михайло Скорелький — голова, Михайло Чаборан — фін. секретар, Теодор Касюрак — касієр.

п. В. Довганик з Вінніпегу, то висше згадані яничари постаралися це віче зовсім розбити. Одначе ця невдача не тільки не знеохотила перших піонерів „Взаїмної Помочі" у Віндзор, а навпаки, додала їм більшої завзятости і енергії до дальшої праці. І не відкладаючи так важкої справи на пізніше, зараз на слідуєчий день (Великодній понеділок) приступлено до зорганізованню відділу. Сходини відбулися в домі пп. Шереметів під ч. 1504 Текомсі ул. На сходинах відбувся **впис членів**, з п. В. Довганик в своїй короткій

заст. голови, Осип Лисий — рекордовий секретар, Александра Шереметова — фінансова секретарка, Теодор Касюрак — касієр.

Виконавчий комітет в 1928 р.: Іван Лихий — голова, Яків Олійник — заст. голови, Осип Лисий — рекордовий секретар, Марія Саплива (перший піврік), Остап Лисий (другий піврік) фінансовий секретар, Василь Калин — касієр.

Виконавчий комітет в 1929 р.: Іван Лихий — голова, Теодор Касюрак — заст. голови, Осип Лисий — рекордо-

вий секретар, Остап Лисий — фінансовий секретар, Вас. Калин — касієр.

Виконавчий комітет в 1930 р.: Іван Лихий — голова, Василь Гриньків — заст. голови, Остап Лисий — рекордовий секретар, Михайло Чаборик — фінансовий секретар, Павло Стецій — касієр.

Виконавчий комітет в 1931 р.: Василь Турчин — голова, Василь Калин — заст. голови, Остап Лисий — рекордовий секретар, Яким Гайда — фінансовий секретар, Павло Стецій — касієр.

Виконавчий комітет в 1932 р.: Василь Турчин — голова, Павло Стецій — заст. голови, Остап Лисий — рекордовий секретар, Яким Гайда — фінансовий секретар, Мих. Чаборик — касієр.

Виконавчий комітет в 1933 р.: Михайло Чаборик — голова, Пав. Стецій — заст. голови, Остап Лисий — рекордовий секретар, Яким Гайда — фінансовий секретар, Василь Калин — касієр.

Виконавчий комітет в 1934 р.: Василь Турчин — голова, Осип Лисий — заст. голови, Остап Лисий — рекордовий секретар, Мих. Чаборик — фінансовий секретар, Василь Бодюл — касієр.

Виконавчий комітет в 1935 р. Василь Турчин (перший піврік), Михайло Скоренький (другий піврік) — голова, Василь Бодюл — заст. голови, Остап Лисий — рекордовий секретар, Михайло Чаборик — фінансовий секретар, Василь Калин (перший піврік),

Теодор Касюрак (другий піврік) — касієр.

До зорганізованя відділу причинились: В. Довганик, І. Лихий, О. Підсадний, М. А. Шеремета, М. Д. Сапливий, Д. Пухальський, О. Лисий, М. Липа, Є. П. Цебінь, М. Гавриляк, В. Турчин, Я. Гайда.

Відділ розвивається дуже гарно і є одною з найбільш чисельних організацій у Віндзор. За десять років існування відділ багато причинився до спопуляризованя українського імени між чужинцями в нашій місцевості.

Вплив на місцеве українське громадянство „Взаїмна Поміч” має вдоволяючий. Всі відносяться до відділу „Взаїмної Помічі” з повагою і пошаною. Це одинока українська організація, перед котрою навіть противники клоняють голови.

Найбільші перепони в своїм оточенню відділ стрічає зо сторони московсько-комуністичних яничарів, що своєю агітацією паралізують до певної міри розвій відділу.

Перед відділом стоять якнайкращі вигляди. Український загальний приходить до переконання, що „Взаїмна Поміч” є одною з найкорисніших організацій серед українців в Канаді. Можна сміло сказати, що в протягу слідуєчих десять років „Взаїмна Поміч” зросте в одну з найбільш чисельних організацій в Канаді і поширить повсіх місцевостях українських кольоній свої відділи.

Михайло Чаборик і Остап Лисий.

7 Відділ „В. П.”, Порт Артур, Онт.

18 квітня, 1926 року, гурток українських місцевих мешканців в Порт Артур, Онт., зішлись на зібрання, на котрім говорив п. В. Довганик з Вінніпегу в справі „Взаїмної Помічі”. Він пояснив присутнім, яке значіння і шлі має ця організація між українцями і перечитав статут „Взаїмної Помічі”.

По нараді, на заклик п. Довганика вписалось 16 членів, а саме: І. Галішук, Д. Марцинюк, Н. Марцинюк, Д. Славник, П. Ярмій, М. Сенишин, П. Бабяк,

М. Вирига, М. Івачевський, М. Батурняк, Г. Березовський, П. Довгошия, Д. Кушнір, І. Поляновський, А. Івачевська, А. Поляновський.

Оцих перших 16 членів і членкинь започаткували 7 відділ „Взаїмної Помічі”. До виконавчого комітету увійшли слідуєчі особи: П. Довгошия — голова, А. Поляновський — заст. голови, І. Галішук — рекордовий секретар, П. Ярмій — фінансовий секретар, М. Івачевський — касієр.

7 ВІДДІЛ В ПОРТ АРТУР, ОНТ.

Виконавчий комітет (сидять в пернім ряді мушкеті — з ліва на право): Л. Ватушківський — резолюційний секретар, В. Шевчук — асист. голови, В. Галішук — голова, Гр. Солтис — фінансовий секретар, Н. Сармага — казнач.

Від того часу наш відділ поступово розвивався. В початках стрічався з різними перепонами, але при добрій волі і праці виконавчих комітетів, відділ зріс в число членів, хоч українського населення в Порт Артур не багато.

В початках найбільшими перепонами в поширенню організації було, що українці не були об'єктовані з цілями організації. Але коли опісля показалося, що організація приходить з поміччю своїм членам, матеріально і морально, почали вписуватися в члени. Тепер населення цієї місцевості є задоволене „Взаємною Помоччю” і ширю до неї горнеться. Є надії, що прийде час, що не буде українця і українки в нашій місцевості, що не були б членами нашого відділу.

Від часу заснування відділ дав своїм членам запомоги в часі їх недуги \$1,516.60. Це не велика сума на загальне цілому відділу, але хто потребував фінансової запомоги, це була велика допомога. Крім цього члени відвідують одні других в різних випадках і діляться радощами і смутками.

Від початку заснування відділу померло дві членкині, бл. п. А. Галіщук і бл. п. В. Кушнір.

Членами виконавчого комітету від 1927 року були такі члени:

В 1927 р.: П. Довгошия — голова, І. Поляновський — заст. голови, І. Галіщук — рекордовий секретар, П. Ярмій — фінансовий секретар, М. Івачевський — скарбник.

В 1928 р.: Іл. Слотвінський — голова, Д. Марцинок — заст. голови, І.

Галіщук — рекордовий секретар, М. Граблюк — фінансовий секретар, М. Кушак — скарбник.

В 1929 р.: П. Довгошия — голова, І. Галіщук — заст. голови, М. Івачевський — рекордовий секретар, М. Граблюк — фінансовий секретар, Іл. Слотвінський — скарбник.

В 1930 р.: І. Галіщук — голова, Іл. Слотвінський — заст. голови, М. Івачевський — рекордовий секретар, М. Граблюк — фінансовий секретар, Ф. Голобіцький — скарбник.

В 1931 р.: В. Галіщук — голова, В. Довгошия — заст. голови, М. Івачевський — рекордовий секретар, М. Граблюк — фінансовий секретар, Н. Саворук — скарбник.

В 1932 р.: В. Галіщук — голова, В. Довгошия — заст. голови, М. Івачевський — рекордовий секретар, М. Граблюк — фінансовий секретар, Н. Саворук — скарбник.

В 1933 р.: В. Довгошия — голова, А. Слівінський — заст. голови, Н. Івачевський — рекордовий секретар, В. Галіщук — фінансовий секретар, М. Івачевський — скарбник.

В 1934 р.: І. Галіщук — голова, В. Шевчук — заст. голови, А. Слівінський — рекордовий секретар, В. Галіщук — фінансовий секретар, П. Кушнір — скарбник.

В 1935 р.: В. Галіщук — голова, В. Шевчук — заст. голови, Л. Вітушинський — рекордовий секретар, Г. Солтис — фінансовий секретар, Н. Сармага — скарбник.

В. Довгошия.

8 Відділ „В. П.”, Торонто, Онт.

Як одному з основників 8 відділу „Взаємної Помочі” в Торонті, припоручив мені виконавчий комітет виготовити історію відділу та передати її до друку в ювілейній книжці, що її роблю.

Та історією не хотів би я подане тут називати, бо на справжню історію нема ані часу, ані місця. Здається, що дев'ять і пів року існування відділу не довгий час, основники його й члени,

що цю історію творили, ще по більшій часті живуть. Але, коли хотів би зупинитися на всіх важніших подіях, записаних і незаписаних, то треба би присвятити окрему книгу хіба для самого 8 відділу.

Обмежую тому свої спомини й замітки до найважливішого та більше в цю гогу — для нас, ще живучих — інтересного.

Початки організування 8 відділу ся-

8 ВИДИ В ТОРОНТО, ОНТ.

Члени виконавчого комітету зазначені зліва: 1. Н. Храпко — оп. хворих, 2. І. Киселик — господар, 3. Н. Машталар — оп. хворих, 4. С. Гурій — рекордний секретар, 5. В. Цейор — касир, 6. Г. Гужда — голова, 7. Н. Сакалюк — фінансовий секретар, 8. С. Таба — господар, 9. Д. Гаарісь — опікун хворих, 10. Ф. Вендсер — оп. хворих.

гають 2 березня 1926 року, коли то написано було (приватно) по статут до Вінніпегу. Статут наспів до кількох днів а листом з 15 квітня, 1926, головний уряд повідомив, що висилає на об'їзду місцевостей аж двох організаторів, а то: Володимира Купченка на захід, а Василя Довганика на схід і що послідний прибуде до Торонто на 24 і 25 того місяця. По дорозі вступає до інших місцевостей, де мається започаткувати, або вже започатковано організування відділів. В короткому часі знали ми в Торонто про заснування відділів: 2 в Трансконі, 3 в Брукленде, 4 Форт Віліям, 5 в Кенорі, 6 у Віндзор, 7 в Порт Артур.

Заповіджене віче відбулося 25 квітня, 1926 р. Розголошенням та винаймленням салі занялися місцеві люди, що по більший части гуртувалися при Українському Народному Домі. До салі в Оксидент Будинку, на розі Квін і Бетгорст вулиць, прибуло около 75 людей. Зборами проводив Маріян Кунікевич, а секретарював Іван Кулієвич. Згаданий вже промовець з Вінніпегу говорив „Про потребу й значіння заповогової організації для українців в Канаді“. Розводитися довго над подобностями абс поясненнями не було потреби, бо грунт був наперед досить добре підготований і нім збори розійшлися, то в члени зголосилося не менше 34 осіб, в тому числі й дві жінчини. Тимчасовий уряд вибрано з трох людей — Павла Гуцуляка як председника, Петра Шевчука як секретаря й Івана Гуменюка як скарбника. Вибрані мали занятися вишуканням лікаря, постаратися про затвердження принятих аплікантів та скликання перших зборів вже принятих членів.

Ще перед закінченням зборів заявило старе „Українське Заповогове Товариство ім. Т. Шевченка“ (устама свого председника Никола Лібера) свою готовість зіллятися з новозаснованим відділом „Взаїмної Помочі“. Почалася переписка з головним урядом і вислід був такий, що 16 членів старого заповогового товариства прийнято на спеціальних услівях. Услівя ті застерігали між іншим, що старе Заповогове Товариство передає одну половину своїх грошей в касі до каси го-

ловного уряду в Вінніпегу, а другу до каси новозаснованого відділу в Торонто. Таким способом до каси відділу вплинуло не менше, як \$159.94, а членство збільшилося о 16. Члени зі старого товариства дістали право 6-місячного членства.

На перших зборах принятих вже головним урядом членів, що відбулися 22 червня, вибрано виконавчий комітет, до котрого увійшли: Осип Квас — голова, Никола Лібер — заст. голови, Т. Гуменюк — рекордовий секретар, Петро Голик — фінансовий секретар, Іван Габа — скарбник, Михайло Деренюк і Франко Ставарський — дверники, Марія Гуменюк й Іван Гураль — опікуни хворих. Контрольна комісія: Михайло Сенюта (вже покійний), Іван Гуменюк і Михайло Лібер.

До кінця 1926 р. членство відділу зросло до 68, а каса до \$313.39. Д-р Ричардсон обслуговував відділ до кінця року по 1 доларови від члена.

Виконавчий комітет в 1927 році: Т. Гуменюк — голова, Михайлю Сенюта — заст. голови, Петро Шевчук — рекордовий секретар, Никола Сакалюк — фінансовий секретар, Никола Хабаль — скарбник, Франко Ставарський та Іван Бойко — дверники. Опікуни хворих: Михайло Гуменюк і Софія Крат. Контрольна комісія: Хведір Даниляк, Семен Оробець і Іван Гуменюк.

З кінцем 1927 року членство відділу зросло до 108, а каса числила вже \$468.07. Аж просить згадати, яким способом членство на початках зросло. Як тепер, так і тоді урядники, що дбали про скорий зріст відділу, не хотіли чекати цілими місяцями на аплікантів, що з одної чи другої причини не ставилися скоро до лікаря. Деякі з аплікантів були би може ніколи не ставилися, хоч приписане вступне і інші належитости заплатили. Відрікалися, бувало, всього, щоби не піддаватися лікареві під оглядини. А тут ходило про те, щоби їх задержати. Думалося: Не хотіла гора приступити до Магомета, то Магомет пійшов до гори. Треба було брати лікаря на автомобіль, і везти до дому таких аплікантів... Деякі з них певно вдячні ще й до сьогодні, що їх таким способом звербовано.

В перших двох роках (а вже з самого початку приходилося мені виручувати д-ра Гуцуляка, що був весною 1926 року занятий іспитами) — було більше цікавого, але згадую тільки про один інцидент. Вписали ми чоловіка й жінку, прийняли від них вступне, оплату лікаря, за статут і вкладку за перший місяць та перепустили через лікаря і головний уряд. Питаємо пізніше жінки, чому не платять своїх вкладок, а та відповідає, що чоловік її гляді за звітом „Взаємної Помочі“ в більшовицьких газетах, але такого не знайшов і через те обрадилися і платити більше не будуть.

Виконавчий комітет в 1928 р.: Дмитро Николяк — голова, Михайло Лібер — заст. голови, Петро Шевчук — рекордовий секретар, Никола Сакалюк — фінансовий секретар, Никола Хабаль — скарбник, Михайло Манич і Осип Богуцький — дверники. Опікуни хворих: Петро Ткач, Хведір Даниляк і Софія Кушнірик. Контрольори: Осип Квас, Василь Цвйор, Юліян Кунікевич.

В протягу 1928 року вписалося 20 нових членів. З кінцем року було 113 членів. Стан каси виносив \$640.86.

Виконавчий комітет в 1929 р.: Дмитро Николяк — голова, Никола Кейван — заст. голови, Никола Косс — рекордовий секретар, Никола Сакалюк — фінансовий секретар, Михайло Деренюк — скарбник, Мих. Манич — дверник. Опікуни хворих: Михайло Гуменюк, Калина Сакалюк і Петро Шевчук. Контрольори: Іван Новак, Т. Гуменюк, Василь Цвйор.

Число членів з кінцем того року досягло 158, а каса \$835,07.

Виконавчий комітет в 1930 р.: Д. Николяк — голова, Никола Кейван — заст. голови, Никола Косс — рекордовий секретар, Н. Сакалюк — фінансовий секретар, Михайло Яремович — скарбник, Никола Храпко й Мих. Манич — дверники. Опікуни хворих: Калина Сакалюк, Мих. Материн і Семен Юсипчук. Контрольна комісія: Маріян Кунікевич, Віктор Мошук, Іван Гуменюк.

Членство до кінця 1930 р. зросло до 208, а каса виносила \$885.90.

Виконавчий комітет в 1931 р.: Дм. Николяк — голова, Гнат Гужда —

заст. голови, Мих. Яремович — рекордовий секретар, Н. Сакалюк — фінансовий секретар, Мих. Материн — скарбник, Мих. Манич — дверник. Опікуни хворих: Марія Гуменюк, Никола Храпко й Микита Хлипавка. Контрольори: Маріян Кунікевич, Іван Гуменюк, Гриць Мазурик.

В протягу року число членів дійшло до 227, а каса мала грошей \$853.99.

Виконавчий комітет в 1932 р.: Дм. Николяк і Віктор Мошук — голови (перший по півтори місяця зрезигнував, а другий урядовав до кінця року), Іван Новак — заст. голови, Никола Косс — рекордовий секретар, Никола Сакалюк — фінансовий секретар, Мих. Манич — дверник, Іван Гуменюк — скарбник. Опікуни хворих: Сидір Коваль, Оксана Гуменюк, Олекса Федорів. Контрольна комісія: Петро Голик, Маріян Кунікевич, Теодор Гуменюк.

При кінці того року членів було 239, а каса числила \$986.67.

Виконавчий комітет в 1933 р.: Гнат Гужда — голова, Никола Кейван — заст. голови, Ник. Косс — рекордовий секретар, Іван Гуменюк і Михайло Мандзюк — скарбники (перший урядовав через 2 місяці, а другий до кінця року), Василь Мельник — фінансовий секретар, Михайло Манич і Іван Крисак — дверники. Опікуни хворих: Олекса Федорів, Оксана Гуменюк і Стефан Габа. Контрольори: свящ. Д. Д. Лещишин, Дм. Николяк і П. Шевчук.

При кінці року відділ числив 298 членів, а каса \$1,320.93.

Виконавчий комітет в 1934 р.: Гнат Гужда — голова, Н. Кейван — заст. голови, Дм. Малиш — рекордовий секретар, Вас. Григоряк і Дм. Николяк — фінансові секретарі (перший зрезигнув на початку року, другий урядовав до кінця року), Мих. Мандзюк — скарбник, Мих. Манич й Іван Крисак — дверники. Опікуни хворих: Дм. Гуменюк, Осип Богуцький, Іван Гураль, Олена Венгер і Анна Романко. Контрольна Комісія: Никола Лібер, о. Д. Д. Лещишин і П. Шевчук.

З кінцем грудня каса відділу числила \$1,472.08. Членів було 333, між ними 232 мушин і 101 жінки.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Гнат Гужда — голова, Мих. Яримович — заст. голови, Семен Гирій — рекордо-

вий секретар, Н. Сакалюк — фінансовий секретар, Василь Цвйор — скарбник, Іван Крисак і Стефан Габа — господарі. Опікуни хворих: Н. Храпко, Ілія Гриць, Олекса Мельник, Дм. Гавриць, Олена Венгер і Анна Машталір. Контрольна комісія: Маріян Кунікевич, о. Д. Д. Лещишин і Ю. Гуменюк.

З кінцем серпня 1935 р. каса виносила \$1,490.11, а членство підійшло до 416, між ними около 400 повноправних. На те число 416 складалося 293 муштин і 123 жінки. Між муштинами знов є 10 молодих хлопців, а між жінками 12 дівчат.

По кінець листопада 1934 р. виплатив відділ заповоги хворим членам \$3,133.00, а саме 142 членам і 29 членкиням.

Хоч були на протязі існування відділу случаи, де члени домагалися заповоги там, де їм не належалося, то були з другої сторони члени, що заповоги не побирали, хоч їм правно вона належалося. Між такими, що зреклися своєї заповоги в користь відділу, є три муштини, а дві жінки й таким способом остало в касі відділу 36 доларів.

На народні й добродійні цілі виплачено дотепер з каси відділу \$211.75. Доходи з підприємств принесли \$516.47 (інакше була би каса настільки менша).

Ніде правди діти, що до збільшення каси причинилося багато й те, що в 8 відділі фінансові секретарі, як і інші урядники працювали дотепер (за винятком одного чи дворазового малого винагородження фінансового секретаря) безплатно. Ті, що були або є тепер фінансовими секретарями по відділах, знають, чим фінансова секретарка пахне, хоч знають також, що є то для охочих школа, якої за гроші не купити.

До майна відділу належить також інвентар вартости 100 доларів та цвинтарна площа вартости кількадесять доларів. Ніщо інше, тільки обставини примусили членів відділу закупити свого часу (з приводу смерти члена Гассана) цвинтарну площу на 4 особи. Перше закупно зроблено спільно з другими українськими організаціями в Торонто. Але „Взаїмній Помочі“, як організації, що має зі здоровлям та

смертю й хороненням людей до діла більше, як інші організації, прийшлося таке закупно цвинтарної площі повторити. Річ в тому, що українці в Торонто ще свого цвинтаря не мають, а коли приходится хоронити когось в кращій часті цвинтаря, то місця на одну особу або не можна цілком дістати, або, коли дістанеться, то не можна положити (на гробі тільки для одної особи) високого пам'ятника. Тепер 8 відділ дає собі раду в той спосіб, що закуплює нараз місця на 4 особи, а відтак, по ціні кошту гуртом, ті площі поодиноким членам відпродує. Таким способом хорониться членів настільки можна, при купі, по таншій ціні і на лучшому місці.

За дев'ять і пів року померло 6 членів, то: Петро Богуцький, Никола Моргулець, Юрій Гассан, Броніслава Грилицька, Михайло Полигач і Михалина Кіт. Послідних трое померли вже в 1935 році і похоронені враз з пок. Ю. Гассаном, на Цвинтарі Проспект, на так закупленій гуртом площі.

Вже було сказано при іншій нагоді, що як українці в Канаді зробили щось мудрого, то до такої роботи належить безперечно заснування „Взаїмної Помочі“. Є то одна з найлучших шкіл, що виховує членів і призвичаює до системи, витривалости, карности, ошадности, вирозуміння, жертвенности. Є то одинока народна організація розгалужена по цілій Канаді, що постійно зростає як щодо членства, так і фінансово. Навіть ті люди, що стоять з боку, хоч не хотять, то мусять з нею числитися.

Закінчуючи цей коротенький перебіг, не можна не згадати й про нашу молодь. Статут організації допускає хлопців і дівчат від 16 року життя. Коли справа мається так і в інших відділах, як в 8 відділі, то пропорціонально число молоді в нашій організації рішучо за мале. Молодь, що має перед собою більшу будучність і спромогу платити членські належитости, повинна бути заохочувана до членства при кожній нагоді. Нехай бачить, що батьки її щось мудрого зробили, що корпорація постійно зростає в силу, нехай організацією інтересується, бере участь, піддає нові думки, помагає

уліпшувати. Нехай студіює, якими способами й дорогами дійшли до своєї сили такі організації, як „Інтер-Ордер оф Форестерс“ або й українські за допомогою союзи в Зєдинєних Дєржавєх. Молодь наша повинна бути освідомлювана і в тому, що „Взаїмна Поміч“ має за собою апробату (хоч

може не словами) всіх відповідальних чинників в Канаді, що хотіли би бачити українців в цім краю горожанами, що вміють дати собі самі раду, а не спускаються на за допомогу, крутню, або жєбранину.

Т. Гуменюк.

9 Відділ „В. П.“, Брендон, Ман.

9 відділ „Взаїмної Помічі“ в Брендон, Ман., засновано 26 квітня, 1926. Відділ зорганізував п. Вол. Купченко. Організаційні збори відбулися 26 квітня, 1926, в неділю пополудни, в салі Українського Народного Дому. П. Вол. Купченко представив цілі цієї за допомогі організації, по чім вписалося 16 членів, які вибрали з між себе заряд. До заряду увійшли: Лука Батицький — голова, І. Касюрак — заст. голови, В. Бобик — рекордовий секретар, Дм. Шапка — фінансовий секретар, Павло Шмігельський — касієр. Контрольна комісія: Д. Ченкалюк, Н. Галас і К. Кухаришин. Опікуни хворих: Н. Бурачок, В. Янда і Кухаришин.

В місяць пізніше прибув секретар головного уряду з Вінніпегу, п. Боянівський, і виголосив відчит на тему „Український нарід і Взаїмна Поміч в Канаді“. По відчиті і по короткій промові п. Л. Батицького та по перечитанню статута вписалося 10 нових членів. До кінця року наш відділ числив 26 членів.

1927 рік був щасливішим для відділу, бо до кінця 1927 року відділ числив вже 50 членів.

Виконавчий комітет, вибраний в 1926 році, був в управі через чотири роки. За перших чотири роки виплачено за допомоги хворим членам 240 доларів. В протягу того часу відділ стратив 8 членів, котрі виїхали з Брендону в інші околиці.

Виконавчий комітет в 1931 р.: Іван Касюрак — голова, Дм. Шапка — заст. голови, Микола Галайко — рекордовий секретар, пані Михайлина Галайко — фінансова секретарка, пані Катерина Войцюк — касієрка. Контрольна комісія: Семен Войцюк, Василь Бобик,

Михайло Павлишин. Опікуни хворих: Григорій Сосняк, пані Тетяна Щурко і пані Ф. Чижик. — Цей виконавчий комітет був через два роки — 1931 і 1932.

Через цих два роки відділ виплатив за допомоги хворим членам 160 доларів. Рівнож на добродійні цілі видав 55 доларів. Нових членів було тяжко приєднати. Головно 1933 рік був тяжкий для нашого відділу, бо в протягу року хворувало багато членів і каса відділу вичерпалася. Щоби зміцнити касу відділу, за згодою всіх членів на зборах перейшла ухвала, щоби через певний протяг часу стриматися з виплатою за допомоги, поки каса не збагатіє. Це знов піднесло відділову касу.

Виконавчий комітет в 1934 р.: Павло Шмігельський — голова, Іван Касюрак — заст. голови, Стефан Москвин — рекордовий секретар, пані Михайлина Галайко — фінансова секретарка, пані Анна Касюрак — касієрка. Контрольна комісія: Семен Войцюк, Василь Бобик, Михайло Павлишин. Опікуни хворих: пані Н. Федорук і пані М. Бонк.

В протягу 1934 року виплачено хворим членам 195 доларів за допомоги. Відділ збільшився 16 новими членами і зріє до числа 65. Рік 1934 був теж сумним для нашого відділу, бо стратив одного члена, Йосифа Кондратовича, котрий упокоївся 27 січня.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Дмитро Шапка — голова, Іван Касюрак — заступник голови, Іван Шеснюк — рекордовий секретар, пані Н. Федорук — фінансова секретарка, пані Анна Касюрак — касієрка. Контрольна комісія: С. Войцюк, В. Бобик і М. Павлишин. Опікуни хворих: пані Чижик,

пані Шевчик, В. Янда і О. Гнатишин. Мировий суд: С. Войшок, В. Бобик і І. Касюрак.

В першій половині 1935 року відділ виплатив за помочи хворим членам 80 доларів.

За останніх 9 років відділ устро-

їв шість пікніків, чотири забави, п'ятилітні роковини відділу (3 травня 1931).

В 1936 році наш відділ буде святкувати 10-літні роковини і сподіється в часі роковин приєднати ще найменше 25 нових членів.

Дмитро Шапка.

9 ВІДДІЛ В БРЕНДОН, МАН.

Члени виконавчого комітету (з ліва на право) в першій ряді (сидять): 3-ій С. Войшок — контрольор і член мирового суду, 4-ий В. Бобик — контрольор, 5-та пані Н. Федорук — фінансова секретарка, 6-ий Д. Шапка — голова, 7-ий І. Касюрак — алет, голова, 8-ма пані А. Касюрак — касієрка, 10 пані Ф. Чизик — опікунка хворих. В четвертій ряді 7-ий з лівого боку О. Гнатишин — опікун хворих. В п'ятому ряді 4-ий В. Янда — опікун хворих.

10 ВІДДІЛ „В. П.“, Смоки Лейк. Алта.

10 відділ „Взаємної Помочі“ в Смоки Лейк, Алта., засновано літом 1926 року. Першою особою, що спричинилася до зорганізування відділу, був п. Вол. Купченко, який спеціально в тій цілі приїхав до Смоки Лейк. В місяць пізніше приїхав п. О. Боянівський і формально зорганізував відділ. Першими членами були: Сімон Попович, Гр. Фарина, Іван Войценко, Іван Кінасевиц, Никола В. Гавінчук, Петро Данилович, Клявдія Попович, Ант. Бит, Стефанія Полович, Аксентій і Зоня Ведичуки.

Перший виконавчий комітет був такий: Сім. Попович — голова, Н. В. Гавінчук — секретар-касієр. Контрольори: Ів. Войценко, Гр. Фарина. Опікуни хворих: І. Кінасевиц і П. Данилович. Пізніше вписалося більше членів, але й відпадали з причини виїзду в другі сторони.

10 відділ „Взаємної Помочі“ мав великий вплив на ціле оточення в Смоки Лейк, бо своїм впливом сильно реагував на різні злі впливи зі сторони „червоних“, що в ті часи були дуже розгнідалися в Смоки Лейк. За-

ходом членів відділу організовано українську православну церковну громаду, а при церкві Рідну Школу для дітей. Учителями були: пп. С. Мулька і П. А. Пауш. Заходом членів відділу „В. П.” вирвано з рук „червоних” Український Народний Дім, які тоді мали цей дім в своїм посіданню. Вже тоді, як Український Народний Дім опинився в наших руках, праця на культурнім полі поступила краще. Тепер всі товариства: відділ „Взаємної Помо-

ри” членам 350 доларів і 60 центів за-помоги. Ця сума була виплачена 14 членам, що хворували на різні недуги. Найменше виплачено \$4.35, а найбільше \$108.00 одному членові. Також дирекція „Взаємної Помочі” виплатила \$325.00 п. Сім. Половичеві посмертно-го й спеціальної допомоги по бл. п. Клявдії, його дружині. Від дирекції одержано належитість до двох тижнів після зголошення смерті, без найменших клопотів і короводів.

чі”, українська православна церковна громада, Український Народний Дім і жіноче товариство ім. О. Кобилянської (відділ Союзу Українок Канади) працюють спільно на всіх ділянках громадського життя.

Розвій відділу „Взаємної Помочі” можна зазначити, бо на початку вписалось тільки 11 членів, а тепер вже є 46 сталих членів. За минулих 9 років існування відділ виплатив своїм хво-

ршому виконавчий комітет існував аж до кінця 1933 року з деякими малими змінами.

На 1934 рік вибрано новий виконавчий комітет. Теперішній виконавчий комітет складається з цих осіб: Петро Лазарук — голова, Осип Фарина — заст. голови, Н. П. Сухолотський — секретар, Стефан Ткач — касієр. Контрольори: Ілько Сняданко, Н. В. Гавічук, і Гр. Фарина. Опікуни

хворих: Ів. Кінасевич і Марія Рацой.
Лікар відділу д-р Е. В. Зварич.

Місячні збори відділу відбуваються кожного першого дня в місяці, в са-

лі Українського Народного Дому, на яких перепроводжується всі відділові транзакції і розмови на різні теми.

Н. В. Гавінчук.

11 Відділ „В. П.“, Ошава, Онт.

До зорганізування 11 відділу „Взаїмної Помочі“ в Ошаві перший причинився Василь Череватий, тодішній голова Товариства „Просвіти“ в Ошаві.

Задорожний — заст. голови, Стефан Рибак — рекордовий секретар, Нікита Дутчак — фінансовий секретар, Михайло Слотвінський — касієр. Контрольна комісія: Никола Завішук, Іван

комісія: Матеї Старчевський, Никола Лопух і Никола Мех.

Виконавчий комітет в 1930 р.: Стефан Задорожний — голова, П. Блажко — заст. голови, Кость Смикалюк — рекордовий секретар, Іван Кравець — фінансовий секретар, Яків Шестовський — касієр. Контрольна комісія: Іван Семенюк, Олекса Мандрик, Володимир Зелінський.

Виконавчий комітет в 1931 р.: Никола Колтуцький — голова, Стефан

відділ числить 100 членів. Відділ має вигляди на гарний розвій, коли тільки теперішня криза проминула.

Треба згадати, що до організаторів нашого відділу належать пл. В. Брилинський і В. Довганик, котрі виголосили в Ошаві відповідні відчити. За це їм належить признання.

Комітет історії: П. Моткалюк, Н. Колтуцький, П. Блажко і Нікита Дутчак — секретар.

11 ВІДІЛІ В ОШАВІ, ОГПУ.

12-ий в першій ряді (сидять на землі) з ліва на право: А. Мушкіа — опікун хворих, В. Владіва (булиний голова), Д. Мушкіа — опікун хворих, М. Старченко (булиний голова), Т. Муха (булиний голова), Д. Каліна — касір, Н. Лопух — заст. голова, С. Задорожний — голова, І. Семенов (перший голова відділу), І. Тимоцько — рекордний секретар, К. Мельничук — фінансовий секретар, Ів. Турецький, Я. Шестовський і П. Владіва — контролери, А. Занько — диван, А. Шихолов і А. Сабатова — членкині, А. Юркевичева (стоїть) — опікунка хворих, В. третім ряді пата в лівого боку Е. Владіва — опікунка хворих.

12 Відділ „В. П.“, Келгарі, Алта.

Дня 9 травня 1926 року загостив до Келгарі з відчитом про „Взаїмну Поміч“ гром. Вол. Купченко. Відчит був виголошений в Українським Народнім Домі під числом 605 — 7 вулиця схід. По відчиті вписалося 17 членів і назначено 16 травня на збори. 16 травня відбулися збори в тій самій салі і на цих зборах вибрано виконавчий комітет на 1926 рік. До виконавчого комітету увійшли: І. Григораш — голова, А. Онищук — рекордовий секретар, М. Данилович — фінансовий секретар, П. Курчаба — скарбник. Опікуни хворих: Н. Дорош, І. Сенків. Контрольна комісія: І. Королик, П. Белзюк.

31 грудня, 1926, відбулися річні збори. Вибрано виконавчий комітет на 1927 р.: І. Григораш — голова, П. Михайлишин — рекордовий секретар, М. Данилович — фінансовий секретар, П. Курчаба — скарбник, Ф. Лисак — дверник. Опікуни хворих: Н. Дорош і І. Сеньків. Контрольна комісія: І. Королик, П. Белзюк.

На зборах 2 січня, 1928, вибрано до виконавчого комітету: І. Боган — голова, В. Мудрий — заст. голови, Н. Дорош — рекордовий секретар, І. Григораш — фінансовий секретар, П. Белзюк — скарбник, П. Гринів — дверник. Опікуни хворих: П. Курчаба, Г. Комарницький, Н. Полатайко. Контрольна комісія: Г. Филипчук, М. Данилович, Ф. Лисак.

На річних зборах 30 грудня 1928 вибрано виконавчий комітет на 1929 р.: М. Данилович — голова, А. Бойко — заст. голови, Н. Дорош — рекордовий секретар, І. Григораш — фінансовий секретар, П. Белзюк — скарбник, Н. Полатайко — дверник. Опікуни хворих: Г. Комарницький, Ф. Лисак, В. Мудрий. Контрольна комісія: П. Курчаба, І. Боган, П. Гринів.

На річних зборах 5 січня, 1930, вибрано виконавчий комітет на 1930 р.: А. Бойко — голова, І. Боган — заст. голови, С. Боган — рекордовий секретар, І. Григораш — фінансовий секретар, П. Белзюк — скарбник. Опікуни хворих: Г. Комарницький, П. Курчаба, М. Чилюк. Контрольна комісія: Н. До-

рош, М. Данилович, В. Мудрий.

На річних зборах 14 грудня, 1930, вибрано виконавчий комітет на 1931 рік: М. Данилович — голова, А. Бойко — заст. голови, С. Боган — рекордовий секретар, В. Лака — фінансовий секретар, Н. Дорош — скарбник, П. Гринів — дверник. Опікуни хворих: Г. Комарницький, Ф. Лисак, Н. Полатайко. Контрольна комісія: П. Белзюк, І. Боган, П. Курчаба.

На річних зборах 6 грудня, 1931, вибрано виконавчий комітет на 1932 р.: М. Данилович — голова, Ф. Лисак — заст. голови, С. Боган — рекордовий секретар, В. Лака — фінансовий секретар, Н. Дорош — скарбник. Опікуни хворих: Г. Комарницький, І. Боган, І. Велещук. Контрольна комісія: А. Бойко, П. Гринів, П. Белзюк.

На річних зборах 11 грудня, 1932, вибрано виконавчий комітет на 1933 р.: А. Бойко — голова, П. Гринів — заст. голови, С. Боган — рекордовий секретар, В. Лака — фінансовий секретар, Н. Дорош — скарбник, В. Бісюк — дверник. Опікуни хворих: М. Крук, Г. Комарницький, І. Шира, Марія Дорош. Контрольна комісія: І. Боган, М. Данилович, Г. Филипчук.

На річних зборах 17 грудня, 1933, вибрано виконавчий комітет на 1934 рік: С. Боган — голова, Н. Бурак — заст. голови, І. Боган — рекордовий секретар, М. Данилович — фінансовий секретар, Н. Дорош — скарбник. Опікуни хворих: пані А. Данилович, пані М. Онищук і п. І. Шира. Миріві судді: І. Кавюк, І. Світик, В. Лака. Контрольна комісія: А. Бойко, Г. Филипчук, П. Белзюк.

На річних зборах 16 грудня, 1934, вибрано виконавчий комітет на 1935 рік: В. Лака — голова, Н. Бурак — заст. голови, Н. Дорош — рекордовий секретар, Г. Филипчук — фінансовий секретар, А. Бойко — скарбник. Опікуни хворих: М. Онищук, А. Даниловичева, М. Дорошева, М. Бойкова. Миріві судді: П. Курчаба, В. Бісюк, П. Белзюк. Контрольна комісія: І. Боган, С. Смільський, І. Петрашук.

Від свого засновання наш відділ виконує свої обов'язки — помагає чле-

ІЗ ВІДПІЛІ В МОНТРЕАЛІ, КВБ.

Сидячий ряд з ліва на право: Михайло Дюб — контролер, Деман Браун — контролер, Стефан Магалло — мир, суддя, Юзеф Ревуцька — опік, хворих, Едмунд Дюб — опік, хворих, Микола Буріч — філ. писар, о. Володимир Сікорак — голова, Іван Редук — асист. голова, Текля Цятупська — опік, хворих, Розалія Солянська — опік, хворих, Дмитро Вікарук і Іван Гайдамака — члени, Вадим Раді четвертий з права у ліво Петро Буріч — опік, хворих. В середнім стоячим ряді четвертий з права у ліво Мартин Ревуцький — мир, суддя.

Від засновання відділу виплачено допомоги хворим членам \$2,765.02, з котрої суми в 1927 р. виплачено \$60.60, в 1928 р. — \$78.00, в 1929 р. — \$431.00, в 1930 р. — \$317.20, в 1931 році — \$365.96, в 1932 році — \$638.34, в 1933 році — \$656.58 і в 1934 р. — \$218.00. Найтяжчим роком був 1933 рік і цей рік треба вважати критичним.

Працю свою в користь відділу приклали на становищі голови: 1) всеч. о. В. Слюзар в роках: 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932 і 1934, 2) С. Гайдичук — в 1933 р. На становищі заст. голови С. Гайдичук в роках: 1927, 1928, 1929, 1930, 1931 і 1932. На становищі фінансового секретаря від засновання відділу до сьогодні знаходиться д. М. Юрійчук. На становищі рекордового секретаря були: М. Юрійчук в 1927 р., Д. Волощук в 1928 р., Ф. Семенів в 1929 році, Н. Савчук в 1930 р., О. Чайківський в 1931 і 1932 рр., П. Гордійчук в 1933 р., С. Магальяс в 1934 р. На становищі касієра є від засновання відділу до сього часу Д. Мокринський. Оце імена тих, яким завдячує багато українців міста Монреалу братерську допомогу в часі своєї недуги та каліцтва.

В часі свого слабування члени цього відділу мали пильний нагляд і братерські відвідини опікунів хворих. Коли доводилось кому небудь з членів бути в шпиталі, то і тут знаходили ці опікуни своїх та по силі можливостей давали їм поміч.

Багато цей відділ прислужився своїм хворим членам доглядом, радою, братерським відношенням, а ще більше матеріальною допомогою, про що скаже виказ відділу поданий на іншому місці.

Ще більшу братерську услугу да-

ється членам, які відходять в вічність. Помершим членам членство наше віддає по честь і прислугу повну християнської любови, супроводжаючи їх на місце спочинку, а рідня членів одержують похоронну і посмертну допомогу. Через смерть відділ стратив 6 членів: дня 25 січня 1929 умерла Клявдія Випрук, 27 травня 1932 р. — Катерина Плетенчук, 30 травня 1934 р. — Михайло Наратка, 28 червня 1934 р. — Степан Плетенчук, дня 13 вересня 1934 — Томас Дудар, 10 серпня 1935 — Олена Білокрила. Всім Покійним віддано християнську по честь і відправу. Вічна їм пам'ять.

В 1935 році робляться дальші старання над збагаченням каси та приєднанням нових членів. Треба сподіватись, що з поправою загального економічного положення Канади покращає фінансовий стан відділу і полещає життя усіх членів. Як свідчать сучасні членські виплачування, котрі є більше регулярні, час той вже не є далеким. Належить тільки вичікувати його з більшою витривалістю та — з більшою вірою, що принесе нам бажані користи, як для нашого відділу в Монреалі, так і для всіх інших по цілій Канаді.

Виконавчий комітет в 1935 році: о. В. Слюзар — голова, Яким Редчук — заст. голови, Б. Гладіш — рекордовий секретар, М. Юрійчук — фінансовий секретар, Д. Мокринський — касієр. Контрольна комісія: С. Антонюк, М. Дзюб, Д. Бращук. Мирові судді: Никифір Манилів, Мартин Ревуцький, Ст. Магальяс. Опікуни хворих: Розалія Созанська, Текля Цітульська, Еуфрузіна Якович, Ст. Оляський, П. Бурич, Ол. Бойко, Ів. Випрук.

М. Юрійчук.

14 Відділ „В. П.“, Шіго, Саск.

14 відділ „Взаїмної Помочі“ в Шіго, Саск., організовано 16 лютого 1927 р. Перші кроки до організування відділу поробив о. Є. Грищина. З початку треба було понести немало труда, бо люди в той час не мали найменшого поняття про таку організа-

цію, як „Взаїмна Поміч“. На перших зборах вписалося 20 членів, з котрих вибрано виконавчий комітет і робота пішла вперед, а відділ поступенно зростає в члени.

Деякі члени в початках існування відділу відступали від організації че-

рез несвідомість, нарікаючи на строгі закони нашої організації, але по часі дуже жалували, що виступили з організації, бо для декотрих з них було вже за пізно стати наново членами.

На 15 липня, 1935, відділ мав 45 членів. Є надія, що членство нашого відділу буде стало збільшатися.

Рівнож треба висказати віру, що прийде час, коли всі українці Канади будуть членами „Взаємної Помічі” і буде це найсильніша українська запо-

могова організація.

Виконавчий комітет в 1935 році: Д. С. Думанський — голова, Анд. Сенчук — заст. голови, Ілія Хриптул — рекордний секретар, І. А. Коропатницький — фінансовий секретар. Контрольна комісія: Мих. Пасічняк, М. Е. Кульчицький, Ів. Думанський. Опікуни хворих: Дм. Гурмедза, Дм. Н. Думанський, Катерина Коропатницька. Дверник: Ів. Думанський.

І. А. Коропатницький.

14 ВІДДІЛ В ШІГО, САСК.

15 Відділ „В. П.”, Едмонтон, Алта.

Перші спроби зорганізування відділу „Взаємної Помічі” в Едмонтоні почалися ще в травні 1926 р., коли то до Едмонтону загостив репрезентант головного заряду, п. Осип Боянівський. Обставини однак так склались, що на зборах, які були в тій цілі скликані, відділу не засновано, а тільки вибрано комітет, який мав зайнятися зорганізуванням відділу. В склад того комітету увійшли п. П. Галицький і п. Г. Михайлишин. Комітет цей скли-

кав організаційні збори на день 28 листопада 1927 року і на тих зборах вписалося в члени „Взаємної Помічі” 43 членів і формально започатковано існування 15 відділу „Взаємної Помічі” в Едмонтоні. На зборах цих вибрано виконавчий комітет, в склад якого увійшли: п. Д. Пронюк — як голова, п. Г. Шевчишин, як писар, а п. Г. Саїк, як касієр. Повного заряду не вибрано тому, що відділ лише організувався і рішено вибрати повний виконав-

15 ВІСЦІ В ЕДМОНТОН, АЛТА.

Сидять в першій ряді з ліва на право: Д. Язда — член мпр. суду, о. Гришина, М. Гомола — рек. секр., П. Мельник — дир. готель, В. Гриняк — голова, д-р І. Веркомли — лікар відрізу, Анд. Батюк — філ. секретар, Д. Пронюк — касієр, Д. Дяхман і І. П. Зварич.

Васильченко

Кривак

чий комітет аж на перших річних зборах.

Перші річні збори відділу відбулися дня 1 лютого, 1928 р. і на цих зборах вибрано слідуючий виконавчий комітет: Е. Михайлюк — голова, Іван Данилович — заст. голови, П. І. Лазарович — рекордовий секретар, пані Т. Лазарович — фінансова секретарка, Д. Пронюк — касієр. Контрольна комісія: пп. С. Кінасевич, І. Зварич, П. Ткачук. Опікуни хворих: В. Челядин і пані Михайлюк.

Від цих перших річних зборів почалася активна праця у відділі і це заохочувало український загал вписуватися в члени відділу, так що вже в березні 1928 року відділ числив 71 членів. В 1929 році і слідуючих двох роках відділ не розвивався так, як в початках, а то тому, що через безробіття нові члени не вписувалися так громадно, як в початках, а деякі члени втратили права, не будучи в силі платити вкладок. Все-ж таки в 1935 році

відділ мав вже 142 повноправних членів, з того 39 жіночого пола.

Виконавчий комітет на 1935 рік: Вол. Гривнак — голова, Петро Мельник — заст. голови, Мих. Гомола — рекордовий секретар, Андрій Батюк — фінансовий секретар, Д. Пронюк — касієр. Контрольна комісія: П. Василюшин, В. Пуцентело і пані М. Гавриш. Мировий суд: Д. Янда, П. І. Лазарович і Д. С. Фербей. Опікуни хворих: П. І. Лазарович, пані М. Будник, пані Е. Пронюк, Д. С. Фербей, пані Бойко і пані М. Гавриш. Лікар відділу: д-р І. Верхомин.

За час свого існування відділ уділив запомоги 65 членам в сумі \$1,361.50. Померло 4 членів відділу: бл. п. А. Кожушко помер 1 квітня 1929 р., бл. п. інж. Дмитро Олексій помер 10 березня 1931 р., бл. п. Михалина Папуга померла 28 серпня, 1935, Андрій Грицько помер 28 вересня, 1935.

В. Гривнак.

16 Відділ „В. П.“, Тідор, Саск.

Організаційні збори 16 відділу „Взаїмної Помічі“ були 3 квітня, 1927 року. Збори відбулися в домі пані Кіцулки. Збори отворив гром. П. Думанський. Предсідником був гр. Д. Лисайчук. Про „Взаїмну Поміч“ реферували гр. Д. Лисайчук і о. Грицина. По перечитанню статута і докладних поясненнях вписалося 24 члени, з котрих чотири відмовилися опісля йти до лікаря на оглядини.

На других зборах, 1 травня, 1927, вибрано перший виконавчий комітет, до котрого увійшли: Д. Лисайчук — голова, В. Наконечний — заст. голови, Т. Мінтян — рекордовий секретар, Агафія Думанська — фінансова секретарка, Тодир Остапович — касієр, В. Чуропіта — дверник, В. Гакман — заст. дверника.

Справи відділу в початках стояли добре. Час від часу приєднувано нових членів. Для зміцнення каси відділу устроювано час від часу різні подаремства. Здавалося, що наш відділ в протягу кілька років стане сильним відділом. Одначе сталося інакше. На-

ступила економічна криза, яка дуже диткнула нашу фермерську околицю. І тоді не тільки що не можна було приєднати нових членів, а треба було увільняти членів від плачення вкладок.

Тут хочу зазначити, що через увільнення від плачення вкладок наш відділ стратив багато членів. Члени були увільнені по два роки і коли їм приходилося платити залеблі належитости, які виносили більшу суму, члени не врівняли належитостей і перестали бути членами.

Наш відділ числить тепер мало членів. Одначе нема сумніву, що коли часи поправляться, відділ знов почне розвиватися.

Збори нашого відділу відбуваються по хатах членів, за що їм належитья подяка.

Виконавчий комітет в 1935 році: П. Думанський — голова, В. Гакман — рекордовий і фінансовий секретар, Іван Яремко — касієр, пані Яремко — опікунка хворих.

В. Гакман.

17 Відділ „В. П.”, Форт Френсес, Онт.

Першим чоловіком, котрий заговорив про засновання відділу „Взаїмної Помочі” у Форт Френсес, Онт., був п. Д. Малиш, який учителював в Товаристві „Просвіта” в 1929 р. За його старанням заряд Т-ва „Просвіти” написав до дирекції „Взаїмної Помочі”, щоби дирекція вислала когось з відчитом про „Взаїмну Поміч” до Форт Френсес. Приїхав п. О. Боянівський. Він дав відчит в салі Т-ва „Просвіти”, однак відділу не вдалося zorganizувати, бо ця справа була ще дуже мало спопуляризована у Форт Френсес. Всеж таки кількох людей почало думати серйозно про засновання відділу.

В 1931 році перебував тут тодішній член дирекції на Онтеріо, п. К. Чеховий і пригадав зарядові Т-ва „Просвіти” про засновання відділу. Голова Т-ва „Просвіти” п. Василь Библів і заступник — п. М. Виннеченко взялися до засновання відділу і почали записувати людей в члени „Взаїмної Помочі”. Вписалося 14 аплікантив, але з них дирекція прийняла лише 11. Перші збори відбулися 3 серпня 1931 р. в присутності всіх членів і вибрано перший виконавчий комітет, до котрого увійшли: Я. Мокрицький — голова, Г. Темерівський — заст. голови, М. Наринська — рекордова секретарка, П. Зелений — фінансовий секретар, В. Осачук, — касієр.

16 ВІДДІЛ В ТИДОР, САСК.

Сидять з ліва на право: пані Думанська, п. Думанський, пані Яремко. Стоять з ліва на право: В. Гайман і п. Яремко.

Від того часу відділ повільно, але поступенно розвивається і в 1935 році мав поперх 50 членів. І коли пригадати, що у серпні 1931 року наш відділ мав всего 11 членів, то бачимо, що за чотири роки членство побільшилося п'ять разів. Це доказує, що місцеве населення постійно ознакомлюється та пізнає велике значіння „Взаїмної Помочі” і тому вступає в ряди її членів.

Правда, в теперішніх часах тяжко приєднати багато нових членів, бо криза дається дуже відчувати і в нашій місцевості, та все таки віримо, що при кращих обставинах наш відділ буде далі поступенно збільшуватися новими членами. І тому можна сміло сказати, що наш відділ має світлу будучність перед собою.

Виконавчий комітет в 1935 році: В. Библів — голова, М. Туревич — заступник голови, І. Олійник — рекордовий секретар, Я. Мокрицький — фінансовий секретар, П. Друзик — касієр.

Я. Мокрицький.

17 ВІДПІЛ У ФОРТ ФРАНСЕС, ОГПУ.

Сидять в першому ряді з ліва до право: Вое, Туренич — ласт. голова, Ів. Філіппи — рес. секретар, Мих. Соція — контролор, Ярослав Мокрицький — фін. секретар, Василь Бісєн — голова, Петро Друшк — пастор.

18 Відділ „В.П.“, В. Форт Віліям, Онт.

Місцевість Вест Форт Віліям не становить особного муніципалу, а є лише частиною міста Форт Віліям, що лежить на північному березі озера Супіріор. Завдяки своєму географічному положенню, місто стало визначним торговельним та промисловим центром. Великанські збіжжіві шпихірі, папірні і деякі інші галузи промислу дають заняття тисячам робітників і тому приманили до себе також наших поселенців. Українські іммігранти почали осідатися в Вест Форт Віліям околo 1900 року та замешкали разом, творячи неначе одно село. Ця обставина сприяла тому, що тут досить скоро розвинулося українське життя, повстали товариства Народний Дім „Просвіта“, „Зоря“, греко-католицька церква, а при тих товариствах потворилися різні секції просвітнього напрямку.

Ідею „Взаїмної Помічі“ приніс сюди „Український Голос“. Скоро по одержанню домініяльного чартеру, бо вже 16 квітня 1926 р. прибув до Вест Форту організатор В. Довганик і разом з передовішими членами Т-ва „Просвіти“ заснував відділ „Взаїмної Помічі“ з 13 членами. Однак цей відділ не міг ще вдержатись; загал не вмів гаразд оцінити значіння такої організації. Все-ж таки раз засіяне зерно не пропало зовсім без плоду. За старанням членів „Просвіти“ Д. Глуханюка і С. Юрїва знов скликано збори дня 17 квітня 1927 р. і на них засновано 18 відділ „Взаїмної Помічі“. Вписалося 43 члени, а до кінця 1927 р. число членів зросло до 90. Від тоді число членів зростало до 1930 р. В 1930 р. зайши були такі обставини, через які не можна було приєднати багато нових членів, однак люди зрозуміли, що „Взаїмна Поміч“ не ставить ніяких обмежень щодо релігійної приналежності членів, ані не втручається в політично-партійні справи членів, ані не мішається до справ інших допомогівих організацій. Коли люди це зрозуміли, відділ знов почав зростати в число членів. В 1935 році відділ мав 235 членів. Ця цифра, справді не дуже висока, однак коли зважити, що Вест Форт Віліям має лише око-

ло 1200 українського населення вже разом з дітьми до 16 літ і з дорослими поперх 50 літ, то показується, що ледви чи є в Канаді місто, котре мало-б процентово так велике число членів „Взаїмної Помічі“. При тім не треба забувати, що тут існує двоє інших допомогівих товариств, однак ці два товариства разом мають приблизно лише половину того числа членів, яке має наш відділ.

До розвою нашого відділу причинилось ось що: 1) Толерантність з боку релігійного та політичного. 2) Умірковані вкладки і точна контролія, на що ці вкладки зуживаються. 3) Точне й совісне виплачування запомоги хворим членам (до 31 серпня 1935 виплачено \$3,183.12 запомоги хворим членам). 4) Точне виплачування похоронного і спеціальної допомоги родинам померших членів. 6) Умірковані розмети, які показуються меншими, як це є в інших допомогівих товариствах. 6) Зрозуміння з боку загалу, що запомогова організація є конечна; коли брати річ з цього боку, то навіть економічна криза причинилася до зросту 18 відділу.

Треба піднести одно відрадне явище, а саме, українська молодь, вихована в Канаді, часто по містах держиться осторонь від організаційного життя своїх батьків. Однак у Вест Форт Віліям вже й моаодь починає розуміти вагу „Взаїмної Помічі“ і вписується до відділу. Це найкраща запорука, що „Взаїмна Поміч“ має перед собою світлу будучність.

З українськими товариствами, що стоять на національнім ґрунті, живе 18 відділ з дружніх відносинах, та вже найдружніше живе з Т-вом „Просвіта“, в якій будинку наш відділ заснувався і за невеликим винагородженням міститься по нинішній день. Взагалі — „Взаїмна Поміч“ ширить ідею дружности, згоди та порозуміння між українцями, вчить дучитися, де злуки потрібно, вчить шанувати і любити себе взаїмно. Всі члени докладають свої цеголки до тої великої будови, всі стремлять до одної великої цілі: здобути собі все своїми власними сила-

18 ВІДДІЛІ В ВЕСТ ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

Сидять з ліва на право: В. Попадич, І. Гаммарик, Р. Бойкова, В. Гупчакова — опікуниця хворих, Т. Шисельська — голова, С. Бучовська і В. Липова — опік. хворих, В. Брильський — ред. секретар, Г. Гусий — дзеркаль, К. Когут — скарбник.

ми, не оглядатися на нічию поміч, бо ніхто тобі не допоможе, коли ти не допоможеш собі сам. А перед в цьому ділі провадять виконавчі комітети, яких виказ подається понище.

Виконавчий комітет в 1927 році: Д. Глуханюк — голова, П. Чернявський — заст. голови, Я. Гельмич — рекордний секретар, М. Бундза — фінансовий секретар, А. Ковальчук — скарбник. Опікуни хворих: М. Івахова, О. Чепесюкова, Д. Романів. Дверники: Ю. Качан, В. Білінський. Контрольори: Д. Фешук, І. Іванусь, Г. Бойко.

Виконавчий комітет в 1928 році: Д. Глуханюк — голова, П. Чернявський — заст. голови, Я. Гельмич — рекордний секретар, С. Ємчук — фінансовий секретар, А. Ковальчук — касієр. Опікуни хворих: С. Вербицька, Д. Романів, О. Чепесюк. Дверники: Ю. Качан, В. Білінський. Контрольори: В. Брилинський, Н. Козаченко, Г. Бойко.

Виконавчий комітет в 1929 році: Д. Сапливий — голова, Т. Ємчук — заст. голови, Я. Гельмич — рекордний секретар, Д. Романів — фінансовий секретар, І. Костюк — касієр. Опікуни хворих: Д. Глуханюк, Т. Трохимчук, М. Сліпак, Н. Ємчук, М. Дзвиняцька. Дверники: Г. Бойко, І. Ганчарик. Контрольори: С. Ємчук, К. Когут, Н. Козаченко.

Виконавчий комітет в 1930 році: Д. Сапливий — голова, П. Чернявський — заст. голови, М. Пащук — рекордний секретар, Д. Романів — фінансовий секретар, І. Костюк — касієр. Опікуни хворих: А. Чернявська, М. Ганчарик, Н. Мазурський, М. Івах. Дверники: В. Попадич, П. Ковальчук. Контрольори: О. Мельниченко, М. Пирожак, М. Каськів.

Виконавчий комітет в 1931 році: С. Підлужний — голова, І. Вийванко — заст. голови, Н. Брилинський — рекордний секретар, В. Брилинський — фінансовий секретар, І. Костюк — касієр. Опікуни хворих: С. Юрїв, Н. Ми-

ронок, М. Козюк, К. Когут. Дверники: П. Великий, Г. Гладій. Контрольори: М. Каськів, П. Чернявський, І. Ганчарик.

Виконавчий комітет в 1932 році: С. Юрїв — голова, Т. Ємчук — заст. голови, Н. Брилинський — рекордний секретар, С. Ткач і Д. Глуханюк — фінансові секретарі, С. Підлужний — касієр. Опікуни хворих: П. Чепесюк, І. Вийванко, І. Бойко, М. Івах, М. Швайковська. Дверники: П. Великий, Г. Гладій. Контрольори: Д. Сапливий, В. Брилинський, І. Костюк.

Виконавчий комітет в 1933 році: С. Юрїв — голова, Т. Ємчук — заст. голови, Н. Брилинський — рекордний секретар, Д. Сапливий — фінансовий секретар, С. Підлужний — касієр. Опікуни хворих: І. Вийванко, О. Бабин, В. Губчак, С. Онищук, І. Великий. Дверники: П. Великий, Г. Гладій. Контрольори: Д. Глуханюк, І. Ганчарик, І. Костюк.

Виконавчий комітет в 1934 році: С. Юрїв — голова, І. Костюк — заст. голови, Н. Брилинський — рекордний секретар, Д. Сапливий — фінансовий секретар, С. Підлужний — касієр. Опікуни хворих: В. Губчак, М. Сліпак, С. Онищук, П. Швайковський, Т. Підскальний. Дверники: П. Великий, С. Гладій. Контрольори: Л. Борецький, П. Чернявський, Т. Ємчук. Мирові судді: В. Брилинський, Д. Глуханюк, К. Когут.

Виконавчий комітет в 1935 році: Т. Підскальний — голова, Д. Глуханюк — заст. голови, Н. Брилинський — рекордний секретар, Д. Сапливий — фінансовий секретар, К. Когут — касієр. Опікуни хворих: В. Липова, В. Губчак, С. Бучовська, І. Ганчарик, В. Попадич. Дверники: П. Великий, С. Гладій. Контрольори: М. Чернявський, Т. Ємчук, П. Богман. Мирові судді: П. Борецький, І. Шепанський, А. Бучовський.

Д. Сапливий.

19 Відділ „В. П.“, Монреал, Кве.

Дня 8 жовтня, 1930, присутні громадяне: Петро Дулепка, Петро Коздзьолка, Мух. Голубовський, Іван Загородний, Пидил Лукіян, Андрий Самотіс, Іван Созанський, Микола Мота і Марія Лучка зібрані в льокалі

Т-ва ім. М. Драгоманова під ч. 2761 Оутеріо Іст, рішили по короткій нараді оснувати новий відділ „Взаїмної Помічі” в Монтреалі. На тих сходах постановлено вдатися до головного уряду за дозволом на засновання відділу і наданням йому числа.

В місяці квітні одержано копію чартеру від дирекції і на зборах 25-го травня ухвалено, щоби на 1-го червня проголосити зорганізованню нового відділу, якому надано число 19.

На офіційнім отворенню були запрошені члени 13 відділу М. Чипчар і Д. Волошук, котрий по перенесенню-ся до 19 відділу був головою цього відділу майже чотири роки.

Перший рік діяльності відділу можна представити ясно цифрами приходів і розходів. Членів було лише 30, дохід загальний був \$324.30, а стан каси перенесено на 1931 рік \$109.99. Члени відділу, а зглядно заряд, не опирається лише на членських вкладках, але касу відділу збагачує ріжними

19 ВІДДІЛ В МОНТРЕАЛІ, КВЕ.

Члени виконавчого комітету: З ліва на право: в першій ряді (сидять на землі) І-ий П. Корній — контролор. В другім ряді (сидять на крислах) з ліва на право: П. Ваконський — господар, Д. Волошук — опікун хворих, И. Марцінюк — мировий суддя, Е. Сорочан — акр-суддя, Т. Паркін — заст. голова, М. Чипчар — голова, В. Семчук — рекордвий секретар, Марія Кошба і В. Качка — опікуни хворих. В другім ряді агори І-ий з ліва на право Т. Костельний — мировий суддя.

Першим головою вибрано тов. П. Дулепку, котрий перший піддав думку оснувати відділ. Інші урядники, що їх вибрано на перших зборах, були: М. Мота — заступник голови, П. Кондзьолка — рекордвий секретар, Мих. Голубовський — фінансовий секретар, Іван Загородний — скарбник (він сповняв цей уряд до півріччя 1934 р.). П. Лукіян і А. Самотіс — контрольна комісія, а оставші як оглядачі хорих.

підприємствами. Членами в відділі є українці ріжних релігійних поглядів, одначе не було випадку, щоби члени на зборах відділу вводили які небудь колотнечі через свої переконання. Всі члени розуміють, що належать до „Взаїмної Помічі”, аби спільно собі помагати.

Пишучи ці рядки, я бажав би звернути увагу на заслуги деяких членів, одначе щоби не приписати комусь за

мало, чи забагато, обмежують на висказанню признання членкиням, які докладають багато праці і гроша, устроюючи вечери, чайні вечерки і беруть живу участь в представленнях.

В Монреалі існує 13 відділ „Взаїмної Помічі” і треба згадати, що попередно можна було зауважити між обома відділами деякі різниці, однак це минуло. Тепер оба відділи провадять свою роботу в повній кооперації, а навіть в 1935 році провадили спільну кампанію за новими членами і святкували спільно 10-роковини одержання домініяльного чартеру, на основі якого поширено „Взаїмну Поміч” на цілу Канаду.

Заснування 19 відділу дало змогу

побільшити число членів обох відділів, бо вивязалася завзятість в праці, на чім справа „Взаїмної Помічі” багато скористала.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Михайло Чипчар — голова, Теодор Пархін — заст. голови, Василь Семчук — рекордний секретар, Северин Костирський — фінансовий секретар, Антін Тесарський — скарбник, Йосиф Баківський — господар. Контрольна комісія: Петро Корній, Дмитро Дубецький, Никола Микитюк. Обікуни хворих: Дмитро Волощук, Вавро Качка, Марія Кольба. Мирові судді: Йосиф Марцінюк, Еміль Сорочан, Ілія Костельний.

М. Чипчар.

20 Відділ „В. П.”, Ванкувер, Б. К.

20 відділ „Взаїмної Помічі” в Ванкувер, Б. К., зорганізувався 13 липня, 1927 р. стараннями гром. Ф. Богдана і Н. Остафійчука. Вписалося 12 членів і членкинь, однак в короткім часі лишилося тільки 7 членів, котрі доклали всіх старань, щоби відділ затримати при життю. І як що відділу не розв'язано, то це завдяки тодішньому секретареві дирекції, гром. О. Боянівському, який перепискою з рекордним секретарем Ф. Богданом просив і майже присилював, щоби відділ не розв'язувати. І так відділ вдержався і існує до нині і поступенно розвивається.

Помимо різних перепон і ворожой пропаганди, помимо того, що члени розсіяні одні від других дуже далеко, так як на Лулу Айленд, відділ постунає вперед.

Були часи, коли у Ванкувер не було інших українських організацій, що стояли б на національнім ґрунті, то відділ брав на себе обов'язок провадити національну роботу, займався збірками на народні цілі, влаштував концерти, відчити і т. п.; став членом Товариства „Просвіти” у Львові і цією роботою вплинув дуже добре на українське населення міста Ванкувера і околиці. Відділ має свою бібліотеку, котра має поверх 450 книжок, і має свою гардеробу.

Треба сподіватися, що наш відділ має перед собою гарну будучність.

Перший виконавчий комітет складався із слідуючих членів. П. Жарий — голова, О. Тарновецький — заст. голови, Ф. Богдан — секретар, Н. Москалик — касієр, І. Герман — господар.

Виконавчий комітет в 1928 р.: П. Жарий — голова, Т. Павлишин — заст. голови, Ф. Богдан — рекордний секретар, І. Романюк — фінансовий секретар, В. Рурак — касієр, Н. Москалик — господар. Опікуни хворих: Ольга Ваврин, І. Герман, Т. Павлишин. Контрольна комісія: І. Грабчак, І. Москаль, І. Салютницький.

Виконавчий комітет в 1929 році: І. Герман — голова, О. Тарновецький — заступник голови, Ф. Богдан — рекордний секретар, Вас. Рурак — фінансовий секретар, П. Жарий — касієр. Опікуни хворих: Ольга Ваврин, Ю. Павлюкевич, Н. Москалик. Контрольна комісія: М. Тихий, М. Жарий, Н. Сліворський.

Виконавчий комітет в 1930 році: П. Жарий — голова, І. Герман — заст. голови, Ф. Богдан — рекордний секретар, В. Рурак — фінансовий секретар, В. Пелех — касієр. Опікуни хворих: Дора Сташин, І. Москаль, Ольга Ваврин. Контрольна комісія: Т. Павлишин, Анна Пелех, І. Романюк.

20 ВІДДІЛ В ВЕНКУВЕР Б. К.

З ліва на право (сидять): гом. В. Пелех — контролёр, С. Лобай — налір, Н. Москалик — рек. секретар, П. Мельничук — почесний член, К. Лаховський — голова, В. Рурак — фін. секретар, Ф. Богдан — наст. голова, Е. Климко — контролёр, В. Книгницький мир. суддя. Другий ряд: пані А. Пелех, п-на С. Малюга, пані М. Лобай, п-на М. Москаль, п-ні Ю. Дубен, Е. Мельничук, Р. Лаховська, А. Рурак, М. Богдан — опік. хворих, О. Климко, А. Книгницька. Третій ряд: пані О. Слінець, М. Климко, п-на М. Шевчук, п-ні А. Шевчук, гом. І. Шевчук, п-на А. Москаль, п-ні В. Герман, М. Горудко, П. Штефюк, П. Глєтик, А. Дружків — опік. хворих, гом. Н. Пелех, М. Тимків, М. Терещанський. Четвертий ряд: гом. В. Башук, Т. Паванишин — контролёр і мир. суддя, В. Карпик, В. Штефюк, М. Шурко, М. Москаль — опік. хворих, Д. Купченко, Ф. Томішкий, Ю. Войчук, І. Кусий, Н. Саворський — мировий суддя і Ф. Сірий.

Виконавчий комітет в 1931 році: П. Жарий — голова, І. Герман — заст. голови, Марія Яцків — рекордова секретарка, В. Рурак — фінансовий секретар, В. Пелех — касієр. Опікуни хворих: І. Герман, М. Жарий, Марія Москаль, Н. Москалик. Контрольна комісія: Антонія Дружків, І. Кусий, Д. Бідочка.

Виконавчий комітет в 1932 році: К. Лаховецький — голова, І. Герман — заст. голови, В. Климко — рекордовий секретар, В. Рурак — фінансовий секретар, В. Пелех — касієр. Опікуни хворих: С. Лобай, Н. Москалик, Т. Павлишин, П. Жарий. Контрольна комісія: Марія Богдан, І. Кусий, Н. Бодак.

Виконавчий комітет в 1933 році: І. Герман — голова, А. Павлюк — заст. голови, Стефанія Юрчак — рекордова секретарка, В. Климко — фінансовий секретар, В. Пелех — касієр. Опікуни хворих: П. Жарий, С. Лобай, Н. Мо-

скалик, Н. Сліворський. Контрольна комісія: К. Лаховецький, С. Лобай, В. Рурак.

Виконавчий комітет в 1934 році: В. Книгницький — голова, Роза Лаховецька — заст. голови, Н. Москалик — рекордовий секретар, В. Рурак — фінансовий секретар, С. Лобай — касієр. Опікуни хворих: К. Лаховецький, М. Москаль, І. Герман. Контрольна комісія: В. Климко, І. Герман, Т. Павлишин.

Виконавчий комітет в 1935 році: К. Лаховецький — голова, Ф. Богдан — заст. голови, Н. Москалик — рекордовий секретар, В. Рурак — фінансовий секретар, С. Лобай — касієр. Опікуни хворих: Антонія Дружків, Марія Богдан, М. Москаль. Контрольна комісія: Т. Павлишин, Е. Климко, В. Пелех.

Бібліотекарем від засновання відділу є постійно Ф. Богдан.

Н. Москалик.

21 Відділ „В. П.”, Вінніпег, Ман.

Основодавчі збори 21 відділу „Взаїмної Помочі” в Вінніпегу відбулися 12 лютого, 1928 року в салі Українського Православного Собору. На цих зборах вписалося 40 членів.

До першого виконавчого комітету увійшли: Ф. Шахарівський — голова, Н. Кінаш — заст. голови, панна А. Марко — рекордова секретарка, Йос. Богоніс — фінансовий секретар, С. Сокульський — касієр. Директори: Віктор Купченко і В. Батицький. Опікуни хворих, пані К. Блок, пані М. Челяда і п. Н. Крутяк. Контрольна комісія: Ю. Ожійовський, М. Коржик і Я. Кунинський.

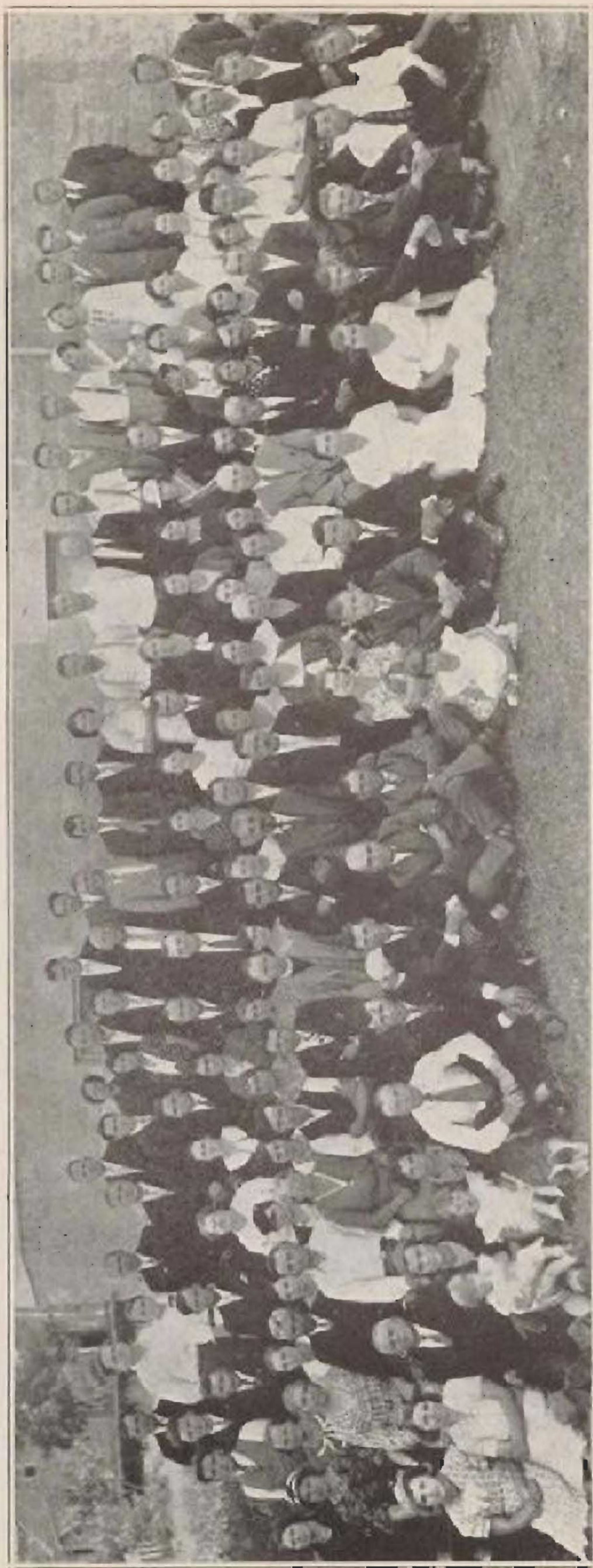
Виконавчий комітет в 1929 році: Н. Кінаш — голова, Н. Крутяк — заст. голови, Д. М. Дубик — рекордовий секретар, Гр. Угринюк — фінансовий секретар, С. Сокульський — касієр. Директори: Н. Скорохід і В. Музичук. Опікуни хворих: пані К. Блок, пані А. Стечишин, пані П. Яремович, М. Паліж і В. Поташник. Контрольна комісія: Мир, Стечишин, Ю. Ожійовський і Ів. Мартин.

Виконавчий комітет в 1930 році: Н. Кінаш — голова, М. Комар — заст.

голови, Ів. Кравчук — рекордовий секретар, М. Марцинюк — фінансовий секретар, С. Міхоцький — касієр. Директори: Н. Крутяк і М. Паньків. Опікуни хворих: пані М. Колтик, Пав. Яремович і Роз. Шпіцер, М. Паліж, М. Палюк. Контрольна комісія: Гр. Угринюк, Д. М. Дубик і В. Батицький.

Виконавчий комітет в 1931 році: Н. Кінаш — голова, Д. М. Дубик — заст. голови, П. Магер — рекордовий секретар, М. Марцинюк — фінансовий секретар, С. Міхоцький — касієр. Опікуни хворих: пані: Пав. Яремович, М. Моканик, Роз. Шпіцер, пані: М. Палюк, Н. Іванусів і Н. Задорович. Контрольна комісія: В. Батицький, Гр. Блок і Я. Українець.

Виконавчий комітет в 1932 р.: Н. Кінаш — голова, С. Сокульський — заст. голови, О. Боянівський — рекордовий секретар, М. Марцинюк — фінансовий секретар, С. Міхоцький — касієр. Опікуни хворих: пані: Т. Юзик, М. Совсун, Р. Музичук, пані: Н. Задорович, Н. Прокопів, Гр. Кирилук і К. Соболта. Контрольна комісія: В. Батицький, Гр. Блок і М. Лисейко.

21 ВУЛІ В ВІННІПЕГУ, МАН.

Другий ряд в ліва на право (сидять): І. Ріп — фін. секретар, Т. Павлович — асист. голова, о. Н. Масельскій, М. Кішиш — голова, М. Кошар — касир, І. Магар — репордоний секретар.

Виконавчий комітет в 1933 р.: М. Комар — голова, Н. Прокопів — заст. голови, Ів. Кравчук — рекордовий секретар, М. Палюк — фінансовий секретар, С. Міхоцький — касієр. Опікуни хворих: пані: Е. Скиба, А. Сапак, М. Моканик, А. Стечишин, пани: М. Папіж, Гр. Баляс, М. Котельницький. Контрольна комісія: Гр. Блок, С. Сокульський і В. Батицький.

Виконавчий комітет в 1934 р.: М. Комар — голова, М. Папіж — заст. голови, Й. Маґер — рекордовий секретар, М. Палюк — фінансовий секретар, С. Міхоцький — касієр. Опікуни хворих: пані: Гармацій, Я. Кирилюк, С. Палійчук, пани: Гр. Баляс, Мульський,

Я. Українець. Контрольна комісія: В. Батицький, Гр. Блок, С. Сокульський. Мировий суд: Н. Кінаш, Ів. Рій і В. Поташник.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Н. Кінаш — голова, Ф. Циганевич — заст. лова, Й. Маґер — рекордовий секретар, Ів. Рій — фінансовий секретар, М. Комар — касієр. Опікуни хворих: М. Папіж, П. Войціховський, Гр. Баляс і пані Пав. Яремівич.

Відділ поступенно розвивається. Є вигляди, що до відділу приєднається велике число членів. В 1935 році відділ числив 271 членів.

М. Марцинюк.

22 Відділ „В. П.“, Гемилтон, Онт.

Кожна історія має вартість для будучих поколінь. Історія 22 відділу „Взаїмної Помочі“ в Гемилтоні, яка є написана вже на трох рекордових книгах, є дуже інтересна й повчальна. З рекордових книжок 22 відділу „В. П.“ можна довідатись, як то в Гемилтоні, завдяки старанням свідоміших українських громадян повстав в 1928 році відділ „Взаїмної Помочі“, який з часом багато причинився до обеднання в собі людей різних поглядів і переконань і тепер відіграє поважну роль в несенню помочі тим, що її потребують.

Ініціатором і організатором 22 відділу був гром. Василь Тулевітрів, який в 1928 році в протязі двох тижнів zorganizував цей відділ, а який в 1935 році мав вже около сто членкинь і членів.

До 1928 року були спроби заснувати в Гемилтоні відділ „В. П.“. В тій цілі тодішній головний уряд „Взаїмної Помочі“ у Вінніпегу вислав до Гемилтону організаторів, гром. В. Довганика з Вінніпегу, а пізніше гром. В. Брилинського з Вест Форт Віліям. Через різні причини обом організаторам не вдалося zorganizувати відділу.

Дня 15 січня, 1928 року, в хаті громадян Марії і Василя Тулевітрових під ч. 228 Гібсон Аве. відбулись організаційні збори. На цих зборах вписалися до „Взаїмної Помочі“ слідуєчі особи: В. Тулевітрів, Марія Ту-

левітрова, Григорій Бойчук, Григорій Будник, Петро Герета, Петро Завадівський, Іван Михалевиц, Михайло Дмитрусь, Іван Сойка, Клим Греховський. Ці особи є піонерами-оспувателями 22 відділу. Наш відділ прийнято в склад Українського Товариства „Взаїмна Поміч“ 22 січня 1928, як відділ ч. 22.

Тимчасовий заряд 22 відділу „В. П.“ складався з трох осіб: В. Тулевітрів — голова, П. Герета — секретар, Ів. Михалевиц — скарбник.

На зборах 5 лютого 1928 р. під ч. 228 Гібсон Аве. вибрано виконавчий комітет відділу на цілий рік, до котрого увійшли: В. Тулевітрів — голова, Сев. Перецький — заст. голови, Кл. Греховський — рекордовий секретар, Гр. Бойчук — фінансовий секретар, Ів. Михалевиц — скарбник, Мих. Дмитрусь — дверник, Мих. Ковальчук — заст. дверника. Опікуни хворих: Марія Тулевітрова і Кирило Ферко. Контрольна комісія: Мих. Павлишин, Ів. Сойка, П. Жаровський.

Перших 18 місяців від заснування, відділ мав приміщення на збори та інші сходини в хаті громадян Тулевітрових без жадної винагороди.

Пізніше 22 відділ „В. П.“ відбував свої збори в салі польського народного дому. Та коли громадяне Семен Олійник, як ініціатор, і В. Тулевітрів, як організатор, заснували в Гемилтоні

22 ВІСЦІЛІ В ГЕМИЛТОН, ОНТ.

Високачий комітет. З ліва на право: В 1-ім раді (сидять на лавці): 3-ій а ліва С. Олійник — касієр, 4-ий В. Туловітвіс — касієр, 5-ий В. Фа струга — голова, 6-ий Гр. Будник — контролор, 7-ма лавка О. Олійник — рек. секретарка, 8-ий Ел. Кома — контролор. В третім раді, 6-та а ліва Юнг і 8-ма а-лі Кушана — опікуни хворих, на право Д. Кушана — контролор. В 4-ім раді 4-ий а ліва В. Суєла — опікун хворих. В п'ятім раді 1-ий а лівого боку Іа. Ковалич — господар.

Товариство „Просвіта”, 22 відділ перенісся до льокалю цього товариства, де й по нині льокується. Товариство „Просвіта” складається переважно з членів і членкинь 22 відділу „В. П.”, як також членкині 22 відділу є членкинями жіночого товариства ім. О. Кисілевської, що приміщується в салі „Просвіти”.

Перешкод до розвою 22 відділу „В. П.” в Гемилтоні нема. Кожна кампанія за збільшенням членів відділу увінчується успіхами. Одинокa перешкода в приєднуванні нових членів є безробіття.

Перед 22 відділом „В. П.” в Гемилтоні є світла будучність. Бо в ній є членами не лише українське робітництво й фармерство, але й наші бізнесовці-склепарі.

Каса відділу зростає, хоч і бувають випадки слабости членів, які одержують допомогу з каси відділу.

В протягу існування 22 відділу його головами були: В. Тулевітрів, Гр. Будник, Ів. Сойка, В. Фастрига, які все старалися про добро і поступ відділу.

Енергійним і працюючим секретарем рекордовим був покійний Ф.

Йонг, який на посаді секретаря відійшов у вічність.

На різні добродійні цілі та на народні цілі 22 відділ „В. П.” видав поважні жертви, як також жертвував поперх 100 доларів на побудовання Українського Народного Дому в Гемилтоні.

Виконавчий комітет в 1935 р.: В. Фастрига — голова, В. Тулевітрів — заст. голови, Оля Олійник — рекордова секретарка, Мик. Синишин — фінансовий секретар, Семен Олійник — скарбник, Іван Ковалик — господар, Осип Дженджера — заст. господаря. Опікуни хворих: Марія Йонг, Варвара Підсадна, Марія Квасова, Андрій Баран, Василь Суєда, Захарій Калинюк. Контрольори: Дмитро Кульпака, Гриць Будник, Епіфаній Коча. Члени мирового суду: Броніслава Цибульська, Осип Квас, Іван Олексюк.

На закінчення треба додати, що українці й українки Гемилтону стараються, щоби їх діти вписувалися до „Взаїмної Помочі”, щоби в майбутнім було кому передати свою працю й свої надбання. Це є дуже відрадним явищем.

В. Т.

23 Відділ „В. П.” Торолд, Онт.

23 відділ „Взаїмної Помочі” заснувався 18 травня 1928. Першими організаторами були П. Мац і Ясько Татаранюк. До заснування відділу причинився теж п. Тулевітрів з Гемилтон.

Відділ розвивається поволи, одначе є надія, що приєднає до себе всіх українців в місцевості, що ще не є членами.

Відділ виробив собі добру опінію, бо виплачував допомогу всім членам, котрим запомога належалася.

Нема сумніву, що коли наше громадянство зрозуміє цілі і побачить до-

бру роботу „Взаїмної Помочі”, воно стає її членами.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Г. Саламон — голова, Ю. Щур — заст. голови, В. Луців — рекордовий секретар, Н. Бачинський — фінансовий секретар. Опікуни хворих: пані П. Луців, Анна Саврига і Д. Глухий. Контрольна комісія: П. Мац і І. Болібрух. Члени мирового суду: П. Мац, І. Болібрух і Розалія Стефурак. Господар: Кирило Кравчук.

В. Луців.

24 Відділ „В. П.” Вайга, Ман.

24 відділ „Взаїмної Помочі” був зорганізований в місяці липні 1928 р. Почин до зорганізування відділу дав бувший парох вашої громади, о. Д. Д.

Лещишин. Вписалося було около 30 членів, але що не всі розуміли вагу „Взаїмної Помочі”, то й не встояли довго в організації, бо перестали пла-

23 ВІДДІЛ В ТОРОЛД, ОНТ.

В першій раді сидять з ліва на право: Г. Глухий — опікує хворих, Н. Бачинський — фін. секретар, Г. Садомон — голова, В. Луція — рек. секретар, П. Луція і А. Саврига — опікує хворих. Стоять з ліва на право: Висторія Глуха, Г. Мандрик, М. Додієвська, П. Мац, А. Мац, Кирило Кравчук, К. Кравчук.

тити членські вкладки. До великої міри розвій відділу загальмувала депресія.

Фінансово наш відділ стоїть добре, а це завдяки членам, що не надуживають прав до заломогі. Тепер наш відділ не має багато членів, однак всі члени платять досить точно вкладки і всі тримаються здоровими.

Сімлітний досвід навчив нас цього, що не варта приймати в члени кого попало. Краще мати менше число чле-

нів, але таких, що виконують точно свої зобов'язання супроти організації, аніж багато, які бажали-б тільки користати з організації.

Виконавчий комітет в 1935 році: Петро П. Подольський — голова, Назар Боднарчук — рекордовий секретар, Мих. Кадинок — фінансовий секретар, Мих. Фещук — касієр. Контрольна комісія: Йос. Кулачковський, Яків Підлубий.

Н. Боднарчук.

25 Відділ „В. П.“, Престон Онт.

На весні 1928 року гр. Т. Храбатинка робить першу спробу зорганізувати відділу „В. П.“ в Престон. Ця спроба невдалася тому, що на 25 запрошено приїшло тільки 6 осіб і два кандидати на московських прислужників. По гарячій дискусії присутні на цих зборах розійшлися з нічим.

В вересні 1928 року Т-во Український Народний Дім в Престон заінтересувалося зорганізуванням відділу „В. П.“ і вибрано комітет для цієї ціли, в котрий увійшли з членів Товариства покійний П. Кобринович, Г. П. Сплавник і Гр. Бендус, а з поза товариства Т. Храбатинка. Цей комітет поагіту-

вав енергійно і скликав масове віче 9 вересня 1928 р. На це віче запрошено як промовців п. Т. Гуменюка з Торонто і В. Тулевітрова з Гемилтону. Рівнож приїхали М. Кунікевич, Віктор Мошук і інші. Всі говорили про цілі і користи „Взаїмної Помочі”. Цим разом „червоні” не могли нам перешкодити і ми досягнули свою ціль. На вічу вибрано тимчасовий комітет, до якого увійшли: Т. Храбатинка, М. Турів і М. Ковалишин. В члени зголосилося 31.

7 жовтня 1928 року вибрано вико-

навчий комітет, до якого увійшли: Т. Храбатинка — голова, К. Кравчук — фінансовий секретар, І. Костів — дверник, Й. Маліняк — контрольор, К. Антонишин — опікун хворих. (Згадуємо тільки тих, котрі і нині є членами відділу).

Відділ не числить багато членів, однак люди поволи починають розуміти значіння запомогової організації, тому можна сподіватися гарного розвитку.

**Т. Храбатинка, голова,
М. Антонишин, секретар.**

25 ВІДДІЛ В ПРЕСТОН, ОНТ.

З ліва на право в першій ряді: Анастасія Галицька, Марія Гужоніцька, Катря Антонишин, Анна Павецько. В другій ряді: Т. Храбатинка, П. Гужоніцький, Анна Галицька, Й. Маліняк, А. Богдан. В третій ряді: М. Антонишин, П. Галицький, К. Кравчук, С. Галицький.

26 Відділ „В. П.”, Торонто, Онт.

За ініціативою членів Товариства „Просвіти” відбулися організаційні збори відділу „Взаїмної Помочі” 12 листопада 1930 р. в доміці Т-за „Просвіти” при 105 Едвін Аве.

На цих зборах обговорено цілі і значіння „Взаїмної Помочі”, а пояснення давав член „Просвіти” гр. Нестор Грабовський.

На цих зборах вписалося 16 членів, котрі вибрали зпоміж себе виконавчий комітет на 1930 рік, до якого увійшли: Лія Кучерепа — голова, Василь Табовський — заст. голови, Степан Войтіховський — рекордовий секретар, Андрій Джала — фінансовий секретар, Михайло Кревецький — кас'єр, К. Грабовська — оп. хворих.

26 ВІДДІЛ В ТОРОНТО. ОНТ.

Виконавчий комітет в другім ряді в долини, а ліва на право: 4-ий І. К. Давид — рек. секретар, В. Табовський — касієр, М. В. Бундза — голова, Ю. Ямзоний — фін. секретар, І. Кулик — член мирового суду, І. Галитовський — опікун хворих, М. Варова — опікунка хворих.

Наш відділ заснувався в часі депресії, яка не оминула і наших громадян в тутешній місцевості. Однак відділ росте, бо за шість років свого існування приєднав поперх 100 членів, по мимо того, що в Торонто є також два других відділи „Взаємної Помічі”. Рівнож наш відділ має за собою вироблену діяльність, на котру місцеве населення звертає велику увагу, тільки через брак праці і гроша не всі до цього часу могли стати його членами.

Часом відділ стрічається з малими перепонами, а це партійні непороміння. Декотрі люде між місцевим населенням приписують для відділу партійну односторонність, не розуміючи, що „Взаємна Поміч” дає поміч всім своїм членам в часі недуги.

Нема сумніву, що коли настануть кращі часи, то всі перепони зуміє наш відділ побороти і тоді не буде українця і українки в цій місцевості, що не належали-б до нашого відділу.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Михайло В. Буцза — голова, Ів. Нецівка — заст. голови, Іван К. Дзвін — рекордовий секретар, Юліян Ямковий — фінансовий секретар, Василь Табовський — касієр. Контрольна комісія: Стефан Мельнишин, Никола Блаженко і Іван Турчин. Опікуни хворих: Іван Галятовський, Омелян Жукорський, Анна Гусак і Марія Варова. Мирові судді: Іван Кулик, Олекса Солотвінський і Ілько Кучерепа.

Ю. Ямковий.

27 Відділ „В. П.”, Толстой, Ман.

Засновання 27 відділу „Взаємної Помічі” в Толстой, Ман., почав о. П. Запаринюк в 1926 році. Він спровадив кілька статутів і обговорив зорганізованя відділу. Та з причини заняття кількох більш активних одиниць при будові української православної церкви, справу залишено на пізніше. В 1929 році о. Є. Грицина, тодішній місцевий парох, скликав збори на 7 травня 1929 р. і на цих зборах зорганізова-

но відділ. Присутних на зборах було девять осіб і всі вони вписалися в члени. Вибрано виконавчий комітет, до котрого увійшли: о. Є. Грицина — голова, В. Воронюк — рекордовий секретар, В. Фостій — касієр, пані П. Грицина — опікунка хворих. Контрольну комісію і прочих урядників постановлено вибрати пізніше, коли приєднається більше членів.

1930 рік пройшов не дуже успіш-

27 ВІДДІЛ В ТОЛСТОЙ, МАН.

З ліва на право в першій раді (сидять): С. Скорохід — касієр, Анна Слободяні, М. Косован, Т. Тесарська, Н. Тофан — почесний член, о. В. Антонюк, П. Калущка — голова, Іван Назаревич — почесний член, М. Пашенко — фінансовий секретар, С. Газропський, Іван Яремій. В другій раді з ліва на право: Ольга Доминчук, Марія Назаревич, Анна Серета, пані Подольська, Ів. Яремій, пані Анна Фостій, пані Вічар, В. Фостій, пані В. Калущка, пані Іванчук. В третій раді з ліва на право: В. Арсеній, пані М. Арсеній, І. Доминчук, Юл. Назаревич, Н. Костюшок, П. Олійник, Ф. Тесарський, В. Вічар, П. Бродоний, С. Слободяні, пані Оришак, пані Скорохід, член в Роза, Ман. І. Косован.

28 ВІСІДІ В ДАВФІН, МАН.

Виконавчий комітет в другім ряду в долішій (сидять на кріслах): З ліва на право: 4-го н-ні М. Гаджоса — ред., селр., А. Іванієвський — ласк. головл.,
о. П. Запаринюк — голова, П. Котуш — скарбник, Ю. Білоус — фін. селр.

но. До відділу вписалося всего два нових члени, а один перейшов з 21 відділу. На річних зборах постановлено вести кампанію за новими членами і в 1931 році вписалося дев'ять нових членів. Та не всі члени зрозуміли вагу „Взаємної Помочі”, бо трох членів перестали бути членами. Того-ж року померла одна членкиня. Отець і пані Грицина переїхали на другу парафію і перейшли до 28 відділу і так наші сили не дуже то скріпилися.

1932 рік перейшов незаметно, тільки що два члени перейшло до нас з 21 відділу, а нових членів не здобули.

З початком 1933 року відділ почав працювати над приєднанням нових членів. На роковини відділу 7 травня виконавчий комітет запросив президента „Взаємної Помочі” Мир. Стецишина з Вінніпегу, котрий дав реферат про „Взаємну Поміч” і того дня вписалося 12 нових членів. Пізніше перейшов до нашого відділу о. В. Апонюк з 15 відділу. Це був найкращий рік від заснування відділу. В цьому році відділ назначив теж кілька почесних членів.

1934 рік знов недописав. Зате в 1935 році відділові дуже пощастило. Коли до кінця 1934 року відділ числив

28 членів, то в першій половині 1935 року відділ приєднав 33 нових членів.

За час свого існування відділ виплатив допомогу дванадцятьом членам в сумі \$184.35.

З різних причин відділ відсвяткував тільки трое роковин свого заснування.

Мировий суд відділу перевів одну справу. Справа ця велася довший час і на кінці опинилася в руках головного мирового суду в Вінніпегу. Справа ця була полагоджена з дуже малою ріжницею від того, як рішив мировий суд відділу.

Виконавчий комітет в 1935 р.: П. Калушка — голова, пані М. Назаревич — заст. голови, Ів. Косован — ректордовий секретар, М. Пелешок — фінансовий секретар, Н. Скорохід — касієр. Опікуни хворих: пані М. Дутка, пані М. Назаревич і пані А. Серета. Контрольна комісія: о. В. Апонюк, пані Т. Тесарська і В. Вівчар. Мирові судді: о. В. Апонюк, пані В. Саламандик, С. Гавронський.

Наш відділ вірить, що прийде час, коли ні один українець, чи українка, не будуть поза межами благородної організації — Українського Товариства „Взаємна Поміч”.

Іван Косован.

28 Відділ „В. П.”, Давфин, Ман.

Містечко Давфин, Ман., находиться 180 миль на північний захід від Вінніпегу. Перші поселенці зачали заїжджати і поселоватись на фармах 1886 року. Десять літ пізніше побудовано залізну дорогу, а саме в 1896 р., а в 1897 р. українці замешкали околицю Давфин.

В 1914 році куплено будинок і перероблено його на греко-католицьку церкву, а три роки пізніше побудовано салию і названо греко-католицький дім.

В 1919—1920 рр. число українців зачало збільшуватися в містечку, де мали заняття при залізній дорозі та в містечку. В той же час були одиниці, що відчували потребу заснування між українцями такої організації, як „Взаємна Поміч”.

В 1922 році зорганізовано „Товари-

ство Помочі”, що містилося при греко-католицьким домі. Це було собі льокальне товариство і не одержувало жадних вказівок щодо проводу та поліпшення його.

Коли „Взаємна Поміч” одержала чартер на цілу Канаду, невдовзі приїхав до нас п. О. Боянівський, як організатор і дав відчит. В своїм відчиті натякнув, щоби давфинське товариство, яке було зорганізоване в 1922 р., приступило як відділ до „Взаємної Помочі”. Частина членів була за тим, а частина проти.

Від тоді почалася вести агітація зі сторони греко-католицьких священників, щоби майно висше згаданого товариства, яке містилося в греко-католицьким домі, було заїнкорпороване на католицьку корпорацію. Одначе свідоміші українці з тим не годилися.

В 1928 році свідоміші одиниці греко-православні і греко-католики відступили від католицького дому і в осени побудували Український Народний Дім.

Дня 20 листопада 1929 року відбулися перші організаційні збори, на яких засновано відділ „Взаємної Помічі”. На тих зборах вписалося 18 членів а також перейшла постанова, що би кождий член приєднав якнайскорше двох нових членів. Члени це виконали, бо з початком 1930 р. відділ числив поверх 50 членів.

Були часи, коли наш відділ числив поверх 80 членів, але з різних причин число членів зменшилося до 55, з майном в сумі 245 доларів.

Від засновання відділу до кінця 1934 року наш відділ виплатив \$400.70 допомоги хворим членам.

Для збільшення фондів відділ час від часу устроює підприємства.

Що року наш відділ дає поміч Народному Домові в часі Різдва Свят на деревце для дітей з дарунками.

Від засновання відділу лікарську обслугу одержують члени від українського лікаря д-ра М. Потоцького.

За цілий час в виконавчій комітеті були слідуєчі:

Головами відділу: адвокат А. Вавринюк, о. Д. Д. Лешишин, о. Є. Грицина, п. А. Івачевський, о. П. Запаринюк.

Заступниками голов: о. Д. Д. Лешишин, п. А. Івачевський, п. М. Гаджоса, пані Гарасмів.

Касієром від початку до тепер є п. П. Ковтун.

Рекордові секретарі: Ів. Рівняк, Ю. Гавричинський, М. Триндяк, пані М. Гаджоса.

Фінансові секретарі: М. Гаджоса, А. Івачевський, Ю. Білоус.

Через цілий час члени беруть активну участь в відділі для добра „Взаємної Помічі” і українського народу. Віримо, що і на далі члени будуть взаємно працювати, що би відділ в короткім часі мав щонайменше в трое більше членів.

Виконавчий комітет в 1935 р.: о. П. Запаринюк — голова, А. Івачевський — заст. голови, пані М. Гаджоса — рекордова секретарка, Ю. Білоус — фінансовий секретар, П. Ковтун — касієр.

о. П. Запаринюк.

29 Відділ „В. П.”, Ст. Кетерінс, Онт.

29 відділ „Взаємної Помічі” засновано 11 серпня, 1929 року. До засновання відділу причинився член 19 відділу в Монреалі, відтак член 8 відділу в Торонто — П. Гулай. Найбільше причинились до засновання 29 відділу оці члени: М. Г. Кузик, М. Петрик, Ю. Яремчук. Першими членами були І. Боднарчук, П. Стебницький, а першими членкинями Анна Петрик і Текля Кузик.

Від засновання відділу до тепер остали з перших членів П. Гулай і Ю. Яремчук. Відділ має 29 членів — 4 жінки і 25 мушчин. Від 1929 р. по

1933 рік у відділі були деякі непорозуміння, однак тепер у відділі панує взірцевий порядок. Маємо надію, що наш відділ поступенно приєднає багато нових членів.

Виконавчий комітет в 1935 році: П. Гулай — голова, Олена Марчевська — заст. голови, Вас. Барладин — рекордовий секретар, П. Яремчук — фінансовий секретар, Ол. Маріячук — касієр. Опікуни хворих: М. Козловський і М. Непрілий. Контрольна комісія: В. Драган і І. Скочеляс. Мировий суд: Гр. Скіра, Даніло Баріда і С. Савчук.

Йосиф Яремчук.

30 Відділ „В. П.”, Тиммінс, Онт.

30 відділ „Взаємної Помічі” в Тиммінс, Онт., засновано заходами учителя „Рідної Школи”, Григорія Сторожука. Не менше доложили свого труду до засновання відділу пп. Н. Олай-

ський, В. Воркевич та брати Михайло і Василь Задорожний.

Засновання відділу здавалося досить трудним до виконання, однак завдяки організаторові, п. Гр. Сторожу-

кові, відділ засновано, бо кожному стало зрозумілим, що „Взаїмна Поміч” є найбільш корисною організацією між українським робітництвом, а теж що вимоги для членів не є трудні до виконання.

Початки засновання відділу можна числити від 11 червня 1933 р., котрого то дня обговорено справу „Взаїмної Помочі” і до 22-го червня полага-

Поza справи, які належать до відділу, відділ час від часу устроював різні підприємства в дохід відділу.

Відділ не числить тепер багато членів. На це є різні причини. Одною з причин є, що люде ще не розуміють значіння заповогової організації. Але треба вірити, що в короткому часі українці цієї місцевости зрозуміють, що до „Взаїмної Помочі” можуть на-

29 ВІДДІЛ В СТ. КЕТЕРІНС, ОНТ.

З ліва та право. В першій ряді (сидять): Вас. Драган — контролёр, Марія Яремчук, Нос. Яремчук — фін. секретар, Павло Гуляс — голова, Василь Бароддин — р.к. секретар, Варвара Наконечна, Гр. Семира — контролёр. В другій ряді: Мих. Яевий, Ілько Ковак, Мих. Бондаух, Вас. Непрідий, Григорій Сібра, Ол. Маріанчук — касієр. В третій ряді: Юетин Пакелів, Мартин Непрідий, Ст. Переймбіда, Нос. Диний.

джено справу з лікарем та відслано членські аплікації до дирекції „Взаїмної Помочі”.

До першого виконавчого комітету увійшли: П. Слобода — голова, Іван Гуляс — заст. голови, Мих. Задорожний — рекордовий секретар, Василь Арійчук — касієр. Контрольна комісія: Іван Стодольний, Николай Одайський. Опікуни хворих: Стан. Грохольський, Іван Божик і Іван Гарас.

лежати всі українці без уваги на політичні чи релігійні різниці.

Виконавчий комітет в 1935 р.: П. Слобода — голова, В. Рукшинський — заст. голови, М. Задорожний — рекордовий секретар, І. Гуляс — фінансовий секретар, Н. Одайський — касієр. Контрольна комісія: В. Задорожний і пані Катерина Сенюк. Опікуни хворих: Ст. Грохольський, І. Гарас і І. Божик.

М. Задорожний.

31 Відділ „В. П.“, Пайн Ривер, Ман.

31 відділ в Пайн Ривер, Ман., який був заснований в листопаді, 1931, з причини, що члени розіхалися, не існує. Оставші члени перенеслися тим-

часово до іншого відділу. При кращих часах у цій місцевості зорганізується відділ наново.

32 Відділ „В. П.“, Торонто, Онт.

Помимо того, що в Торонто існував 8 відділ „Взаїмної Помічі“ ще від 1926 р., то на Йорк Тавншип, або, як це передмістя люди звичайно називають, Равнтрі Істейт, і на думку нікому не приходило засновувати відділ. Українці, котрі поселились в цій околиці, більше думали про особисті справи, про будову власної хати. Тільки гром. Іван Гуменюк, член 8 відділу, доїзджаючи в цю околицю, говорив з

декотрими людьми про засновання відділу. Одного разу він покликав гром. В. Лащука і Н. Чернописького і обговорив з ними справу засновання відділу. Одначе не все можна так скоро робити, як плянується, а час минає скоро.

В осени 1929 року гр. Теодор Угринюк зорганізував Рідну Школу і тоді показалися лучші вигляди на засновання відділу „Взаїмної Помічі“.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ 30 ВІДДІЛУ В ТИМІНС, ОНТ.

Сидять (з ліва на право): М. Задорожний — рекордовий секретар, В. Рокитинський — заст. голови, Пес. Слобода — голова, І. Гуляє — фінансовий секретар. Стоять (з ліва на право): Н. Одайський — скарбник, А. Царєв — опікун хворих, В. Задорожний — контролер.

В рік пізніше В. Лащук, Тео. Галящук, Н. Чернописський, Тео. Стангрет, Тео. Угринюк, І. Романик, С. Романюк, І. Николюк, Марія і І. Грудик вписались, як перші члени „Взаємної Помочі”. Тоді попрошено Михайла Гуменюка, щоби запросив когось з 8 відділу і привіз зі собою членські аплікації. П. М. Гуменюк запросив гр. Д. А. Николяка. Дня 16 листопада 1930 р. приїхали гр. Д. А. Николяк і гр. Косс. Гром. В. Лащук, тоді-

„Червоні товариші” старалися всіма силами розбити відділ, одначе це їм не вдалося, бо зараз по заснуванні вписалися в члени: Магда Никифоруц, В. Николюк, Ір. Лащук, Ю. Стангрет, І. і М. Мочук, Н. і Р. Ткачук, М. Романик. Від того часу наш відділ поступовно приєднує нових членів.

Перший виконавчий комітет відділу складався з оцих: Іван Романик — голова, Іван Грудик — заст. голови, Тео. Галящук — рекордовий секретар, Іван

32 ВІДДІЛ В ТОРОНТО, ОНТ.

З ліва на право в першій ряді (сидять): Н. Чернописський — касієр, Іван Романик — рек. секретар, Теодор Стангрет — голова, Тео. Галящук — заст. голови, Вас. Лащук — фін. секр., Петро Никифоруц. З ліва на право в другім ряді: Гр. Сабадан, Анна Чернописева, Марія Романик — опік. хворих, Юліян Стангрет, Марія Дуневжон, Ірина Лащук, Магда Никифоруц, Ст. Романюк — опікуи хворих. З ліва на право в 3 ряді: Мих. Шапай, Інжа Шапай, Іван Мочук — вестрошор, Марія Мочук, Дж. Жуляк. З ліва на право в 4 ряді: Іван Петрук, Гр. Іваськія.

шний голова Рідної Школи отворив збори і попросив до слова гр. Д. А. Николяка. Промовець пояснив присутнім значіння „Взаємної Помочі”, а опісля виповнив аплікації тим, що вписалися в члени.

Коли члени перейшли лікарські оглядини, аплікації вислано до дирекції в Вінніпегу. Апліканти зістали прийняті, а новий відділ дістав число 32. Заснування відділу датується дня 16 листопада 1930 р.

Николюк — фінансовий секретар, Н. Чернописський — касієр, Тео. Стангрет — опікуи хворих.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Тео. Стангрет — голова, Тео. Галящук — заст. голови, Іван Романик — рекордовий секретар, Володимир Лащук — фінансовий секретар, Н. Чернописський — касієр. Опікуни хворих: Марія Романик і Стефан Романюк. Господар: Н. Ткачук. Контрольна комісія: П. Максимович, І. Босий, І. Мочук.

Н. Чернописський.

33 ВИДІЛІ В ОШАВІ, ОНТ.

Виконавчий комітет (з ліва на право). В першій ряді (сидять) на землі: 5-та Елжбета Павлович, Катерина Гушля, Марія Чупина — опік. хворих. В другій ряді (з ліва на право): Н. Павлович — контролер, Аксентій Захаров — опікун хворих, Андроніс Дружик — фін. секретар, Григорій Романюк — інженер, Гр. Драгоман — заст. голови, Петро Гриньорук — голова, Анд. Лойко — фін. секретар, Василь Семко — контролер, Леон Крайченко — опікун хворих, Василь Харчук — опікун хворих.

33 Відділ „В. П.“, Ошава, Онт.

33 відділ „Взаємної Помочі“ засновано в місяці листопаді, 1930 року в домівці греко-православної громади при 261 Блур вул.

Перші місячні збори відбулися 14 грудня, 1930 р.

До зорганізованя 33 відділу причинилися Н. І. Мех, Евген Ковценюк, Юрій Семенчук, Андрій Івасюк, а спеціально треба згадати о. Івана Хруставку, який в той час обслуговував в Ошаві греко-православному громаду. О. І. Хруставка провадив сильну агітацію за зорганізованням 33 відділу. Православна громада відпустила для відділу салю. Відділ містився там безплатно 4 роки і почав розвиватися.

Перший виконавчий комітет складався з оцих членів: Н. І. Мех — голова, Дм. Гадик — заст. голови, Петро Григоруку — рекордовий секретар, Григорій Вітвицький — фінансовий секретар, Юрій Семенчук — касієр. Опіку-

ни хворих: Юстина Мех і Марафта Варварук. Контрольна комісія: Василь Єлашук і Костин Хашевський. Дверник: Олександр Кушвір.

Виконавчий комітет 33 відділу в 1935 р.: Петро Григоруку — голова, Григорій Драгомаз — заст. голови, Андрій Лойко — рекордовий секретар, Андрій Друзик — фінансовий секретар, Григорій Романчук — скарбник. Опікуни хворих: Авксентій Захаров, Лука Кравченко, Василь Харкуш. Опікунки хворих: Євтіма Павленчук, Марія Чипляк, Катерина Гунька. Контрольна комісія: Кирило Семенюк, Василь Семко, Николай Павленчук. Мирові судді: П. Григоруку — голова, А. Лойко — секретар, Кирило Семенюк, С. Павленчук і Н. Мех — члени. Господарі: Касіян Москалюк і Теодор Чипляк. До відбирання посвідок хворих членів вибрано: Петра Григоруку і Андрія Лойка.

Виконавчий комітет.

34 Відділ „В. П.“, Ріджайна, Саск.

В місяці червні, 1932 року, в Товаристві „Просвіта“ в Ріджайні, котре міститься при Народнім Домі п. ч. 1817 Квебек ул. виринула думка, щоби заснувати відділ „Взаємної Помочі“ в Ріджайні. По прочитанню статута і розібранні його точок, приступлено до впису членів і вибору виконавчого комітету, котрому припоручено повідомити дирекцію в Вінніпегу про заснування нового відділу в Ріджайні.

Наш відділ одержав число 34.

До першого виконавчого комітету 34 відділу увійшли: Н. Масинник — голова, В. Весоловський — заст. голови, Ф. Титенич — рекордовий секретар, С. Копчук — фінансовий секретар, Гео. Марчук — касієр. Контрольна комісія: Ю. Шупенюк, В. Мудрий, Гр. Корпан. Опікуни хворих: Н. Марчук. Дверник: Лія Мойсюк.

Місцеве населення радісно прийняло заснування відділу „Взаємної Помочі“ і в протягу трох років свого існування відділ приєднав поважне число нових членів. Декілька членів мусяли залишити відділ задля тяжких

часів і браку фінансів, бо місто Ріджайна не є індустріальним містом, і мало наших людей мають тут стале заняття.

Хоч часи тяжкі, то провідні члени стараються провадити цей відділ в як найлучший спосіб, і хоч відділ не є сильний, то за три роки видав 125 долярів запомоги хворим членам. Були і такі випадки, що члени домагалися запомоги, коли на основі правил їм запомога не належалася; такий член лишав відділ, а нині цього жалує.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Н. Масинник — голова, Н. Марчук — заст. голови, С. Лисейко — рекордовий секретар, Ф. Титенич — фінансовий секретар, Ю. Марчук — касієр. Контрольна комісія: Гр. Корпан, С. Онишко. Опікуни хворих: Н. Масинник і пані М. Корпан.

На закінчення скажу, що не повинно бути в Канаді українців, що не належали-б до такої організації, що має на цілі тільки добро своїх членів, а такою організацією є Українське Товариство „Взаємна Поміч“.

Н. Масинник.

34 ВІДДІЛ В РІДЖАНІ, САСК.

Сидить з ліва на право: С. Лисейко — рек. секретар, Ф. Титенчи — фін. секретар, П. Масини — голова і опік. хворих, Н. Марчун — заст. голови і контрольор; Ю. Марчун — скарбник. Стоять з ліва на право: І. Демко, П. Жинчичини, К. Палига, пані А. Палига, пані М. Корган, — контесляр, Гр. Корган — опікун хворих, Д. Чурпек, Ст. Омишко — контесляри.

35 Відділ „В. П.”, Бінфейт, Саск.

35 відділ „Взаїмної Помочі” в Бінфейт, Саск., засновано в осени 1932 року. Почин до засновання відділу дав гром. В. Підлісецький. Впочатку до відділу вписалося 20 членів.

До першого виконавчого комітету були вибрані: Василь Підлісецький — голова, Осип Шашарівський — заст. голови, Ілько Дуткевич — рекордовий секретар, Александер Нагорний — фінансовий секретар, Іван Пантелюк — касієр.

Наш відділ виробив собі добру опінію серед українського громадянства в Бінфейт і околиці і разом з другими організаціями, що стоять на національному ґрунті, пращое для загальної української справи. Відділ поступенно приєднує нових членів і під цю пору числить тридцять членів, котрі живуть в місцевості і поза місцевістю Бінфейт. Число членів було більше, одначе багато членів виїхали з тих околиць.

Уемно впливає на розвій відділу те, що місцеве українське громадянство ще не доцінює ваги запомогової організації і поверх 75 процент українського громадянства стоїть осторонь всякого організаційного життя. Жие собі кожний сам про себе, не дбаючи про те, щоби забезпечити себе і свою родину в українським запомоговим товаристві. На всякі закликки і говорення, щоби вступали в члени запомогової організації, відповідають, що нема звідки платити вкладок. Це говориться тоді, коли на інші непотрібні видатки видають річно десятки доларів.

Відділ числить на те, що з поліпшенням економічних обставин в Канаді, а в нашій місцевості зокрема, відділ буде поступенно збільшуватись членством. Бажаним є, щоби не було ні одного молодого українця ні українки, що не були-б членами Українського Товариства Взаїмна Поміч.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Василь

Підлісецький — голова, Юстина Білан — заст. голови, Дмитро Котик — рекордовий секретар, Ілько Дуткевич — фінансовий секретар, Іван Пантелюк — касієр.

І. Дуткевич.

35 ВІДДІЛ В БІНФЕРТ, САСК.

В першій ряді (з ліва на право — сидять): Ю. Білан — заст. голови, М. Дуноєв, А. Дуткевич, А. Котик, М. Пантелюк, А. Матеєв, А. Симонович, П. Підлісецька, М. Білан. В другій ряді: Т. Медвідь, С. Кучмії, П. Дутка, Т. Дутка, В. Підлісецький — голова, І. Дуткевич — фін. секретар, Д. Котик — рек. секретар, І. Пантелюк — касієр, В. Дуноєв, І. Гарновський. В 3-ім ряді: Г. Кузнєв, Г. Третак, М. Олійник, В. Шурігайло, Д. Ласко, Г. Мандряк, А. Сухолий.

36 Від. „В. П.“, Киркленд Лейк, Онт.

До заснування 36 відділу „В. П.“ в Киркленд Лейк, Онт., причинився найбільше гром. Ів. Голубець з другими передовими громадянами. Наш відділ заснувався 16 червня, 1933 р. Підчас основачих зборів вписалося 18 членів. В той час в нашій місцевості було товариство Український Народний Дім.

Перший виконавчий комітет був такий: Ів. Голубець — голова, Дм. Баллан — фінансовий секретар, Стефан Грицишин — рекордовий секретар, Ярослав Кміть — касієр, Анастасія Пелешок — опікунка хворих. Контрольної комісії на перших зборах не вибрано.

Поки в нас існувало товариство Український Народний Дім, все було гарно, але коли зліквідовано Український Народний Дім, а на те місце УНО

зorganizовало своє товариство, ті члени, що почувалися себе унівцями, відступили від „Взаїмної Помочі“. Далше є тут одна церковна громада, яка разом з унівцями ставиться неприхильно до „Взаїмної Помочі“, баламутить наших членів і це відбивається на розвоєві нашого відділу.

Все таки наш відділ існує і вірить, що з часом все українське громадянство зрозуміє значіння „Взаїмної Помочі“ і стане його членами. Члени нашого відділу провадять теж народну роботу. Відіграно кілька представлень, устроєно кілька вечериць, взяли участь в ювілею короля Юрія V. В зимовій порі відбувалися лекції й спільне читання.

Виконавчий комітет в 1935 р.: Стефан Столярчук — голова, Ярослав

Кміть — фінансовий секретар, Ем. Манчуленко — рекордовий секретар. Контрольна комісія: Ефрозина Зварич

і Анастасія Пелешок. Опікунка хворих: Санда Ткач.

Я. Кміть.

36 ВІДДІЛ В КИРКЛЕНД ЛЕЙК, ОНТ.

Сидять з ліва на право: Санда Ткач — опікунка хворих, Ст. Столярчук — голова, Ефрозина Зварич — контролер. Стоять з ліва на право: С. Юсичук, Юстина Лазарович, Р. Думало, Ярослав Кміть — фінансовий секретар, А. Лазар — дорадник, Ем. Манчуленко — рекордовий секретар, Анастасія Пелешок — контролер.

37 Відділ „В. П.“, Геффорд, Саск.

37 відділ „Взаємної Помочі“ в Геффорд, Саск., заснувався 25 листопада, 1933. На перших зборах вписалося 13 членів і на цих зборах вибрано виконавчий комітет.

В протязу двох років число членів нашого відділу збільшилося до 50. До нашого відділу належать члени не тільки з Геффорд, але і з подальших місцевостей, декотрі з них мешкають 15 миль від Геффорд.

За час існування відділ виплатив запомоги 3 своїм хворим членам.

Для зміцнення своєї каси відділ у-

строює час від часу різні підприємства.

Ми віримо, що дійде до того, що до нашого відділу будуть належати всі українці і українки з Геффорд і околиці.

Виконавчий комітет на 1935 рік: Мих. Симчич голова, Петро Лазарович — заст. голови, Анд. А. Бабчинський — рек. секретар, М. Сулятицький — фінансовий секретар, О. Лукіяничук — касієр, Контрольна комісія: С. Цибак і І. Пискливець.

А. Бабчинський.

38 Відділ „В. П.“, Роза, Ман.

38 відділ „Взаємної Помочі“ в Роза, Ман., засновано 20 жовтня 1934. Зістав прийнятий в склад Українського

Товариства „Взаємна Поміч“ 13 листопада, 1934. Стараннями кількох одиниць нам

37 ВІДДІЛ В ГЕФОРД, САСК.

Виконавчий комітет (сидять з ліва на право): 1-ий О. Лукіничук — касієр, 2-ий М. Сімчич — голова, 3-ий М. Суліцький — фін. секретар. Стоять з ліва на право: 4-ий Анд. Вабчинський — рек. секретар, 5-ий С. Цибак — контролер, 6-ий І. Писковець — контролер, 7-ий П. Лазарович — заст. голови.

вдалося заснувати відділ, котрий досить гарно розвивається, хоч маємо деякі перешкоди через релігійний поділ тутешніх громадян, однак молодь є більше толерантна в релігійних справах і тому власне молодь є головною основою нашого відділу.

З початку нам не було легко провадити нашу роботу, бо хоч як не хочеться цього сказати, були такі, що нам колоди під ноги кидали. Ці колоди ми переступили, а тепер навіть ті, що неприхильно ставилися до цієї організації, зачинають зовсім інакше дивитися на наш відділ.

Наш відділ молодий, не може похвалитися такими виказами, як другі, що існують довгими роками, однак ми певні, що і наш відділ вславиться добрим іменем і благородною роботою і здивує ті організації, котрі існують вже роками.

Виконавчий Комітет в 1935 році: Тео. Гарасимчук — голова, Анд. Погребнюк — заст. голови, С. В. Танчак

— рекордовий секретар, Д. Максимчук — фін. секр., І. Галасіс — касієр, Т. Гарасимчук, Д. Максимчук.

38 ВІДДІЛ В РОЗА, МАН.

Перший ряд з ліва на право (сидять): І. Галасіс — касієр; А. Погребнюк; 3-ий Т. Гарасимчук — голова; 4-ий Д. Максимчук — фін. секр. Стоять з ліва на право: С. Сидамедник; пнї М. Гринкович; С. Смух; п-ні А. Галасіс; І. Чубей; п-ні Анна Баран; С. В. Танчак — рек. секретар; п-ні М. Максимчук; П. Танчак — почесний член; і В. Войтко.

41 Відділ „В. П.", Тарнополь, Саск.

В нас, в Тарнополь, Саск., вже давніше говорилося про Українське Товариство „Взаїмна Поміч", однак не було кому взятися до зорганізування відділу цього товариства. Аж одного разу стався нещасливий випадок і це довело до заснування відділу. З нашої околиці перебирався один чоловік на другу околицю. Забрав свою жінку, діти і річи на грузовий автомобіль (трок). Коли їхав під гору, став на по-

що нещастя, та скочив на землю так нещасливо, що йому в обох ногах і правій руці кости потріскали. Забрали його до шпиталю і по двох тижнях привезли зі шпиталю, але він не міг самий з автомобіля злісти, а треба було його зсадити. Його завели до хати п. В. Войціховського. На той час надійшов п. Адамович і зачали говорити з п. В. А. Войціховським про цей випадок, і зійшло на мову про „Взаїм-

41 ВІДДІЛ В ТАРНОПОЛЬ, САСК.

В пернім ряді (з долини — з гори на право): П. Макогонюк — контролор, Дм. Гнатюк — фін. секретар, Тео. Адамович — голова, В. А. Войціховський — касир, Бог. Гриняк — заст. голова. В другім ряді: С. Войціховська, Анна Фішч — опікунка хворих, Катерина Гриняк — контролор, Мих. Войціховська — контролор. В третім ряді: Я. Войціховський, В. Стецьмащук — опікун хворих, Ю. Кухта, Гр. Павлік, Ів. Сенчина.

ловині дороги і як мотор перестав робити, зачав цофати взад. Шофер залякався, стратив контролю над собою, щоби запобігти нещасливому випадкові і зіхав з високої насипаної дороги в рів, вдарився об великий камінь і все порозкакувалось на дрібні кусні. А цей чоловік, що перевозився і сидів на верху на річах, побачив,

ну Поміч". Ми говорили, що як би в нас був відділ „Взаїмної Помічі", то цей чоловік певно був би членом товариства і в тому випадку діставав би заемогу, поки не зміг би сповняти своєї роботи.

П. Адамович зараз взявся до роботи. Написав до секретаря „Взаїмної Помічі", В. Батицького, по інформа-

ції. До тижня дістав інформації, статут і правила. Перестудіювали ми це з п. В. А. Войціховським і взялись до заснування відділу. Треба було понести труду, бо треба було пояснювати людям про значіння і про користь „Взаємної Помочі”. Бо були такі люди, що говорили, що з того нічого не вийде. Однак наші мрії сповнилися. Признання належить п. В. А. Войціховському за те, що їздив своїм автомобілем і возив п. Адамовича, куди треба було, без найменшого винагородження.

В такий спосіб ми зібрали 11 апліканти. Коли апліканти перейшли лікарські оглядини, вислано аплікації до дирекції в Вінніпегу. Всі апліканти зістали прийняті в члени, а новозаснований відділ дістав число 41.

Вибрано виконавчий комітет, до котрого увійшли: Теодор Адамович — голова, Володимир Грицак — заст. голови, Йосиф Лисиця — рекордовий секретар, Дмитро Гнатюк — фінансовий секретар, В. А. Войціховський, — касієр. Контрольна комісія: Катерина Грицак, Михайлина Войціховська і Павло Макогонюк. Опікуни хворих: Анна Фіщич і В. Стельмащук.

Наш відділ заснувався 6 листопада 1934 року. На початку записалося 11 членів. В 1935 році в лютому вписалося 3 члени, а в червні 4.

Наш відділ молодий, тому має перед собою багато праці, поки не зрівняється з відділами, що були давніше засновані. Ми віримо, що наш відділ поступово буде приєднувати щораз більше членів.

Теодор Адамович.

42 Відділ „В. П.”, Норада, Кве.

Про 42 відділ „Взаємної Помочі” нема що багато писати, бо він заснувався в 1935 році і тому його історія дуже коротка. Як на початок в такій маленькій місцевості, як Норада, то справа представляється досить добре, бо відділ запечатковано при числі 17 членів з надіями на будуче. В Норада нема іншої української організації, тому наш відділ провадить і громадську працю. Українська національна організація є тут дуже потрібна, бо хто не належить до жадної організації, то тут мають його за большевика і проганяють з роботи, без різниці, чи має хто що спільного з большевиками, чи ні. А до „Взаємної Помочі” приймається українців і українок, без уваги на їх політичну чи релігійну приналежність, тільки большевиків не приймається.

Зразу здавалося, що тут не буде можливим заснувати відділ „В. П.”, бо тут були попередно спроби заснувати відділ, коли було більше українців, як тепер, однак відділу не вдалось організувати.

Коли я приїхав сюди, то тут був один член „Взаємної Помочі”, що належав до 8 відділу в Торонто. Він мені передав членські аплікації і я по-

чав збирати апліканти. Зголосилося тільки чотири, що виповнили аплікації і перейшли лікарські оглядини. З чотирох членів відділу не можна було заснувати, і я написав до дирекції в Вінніпегу, щоби нас приділив до котрогось з існуючих відділів. Дирекція порадила, щоби я вдавсь з цим до відділів в поблизу місцевості, як Монтреал. Звіттам відмовилися приймати членів зпоза місцевості, але підбадьорували, щоби заснувати відділ. Писав я до відділу в Киркленд Лейк, Онт., однак звіттам відповіді не було. Тоді ми лишилися як на леду. Чотири аплікації є в дирекції в Вінніпегу, апліканти не є членами, бо нема відділу. Декотрі почали жалувати за тими грішми, що лікарєві дали за оглядини.

Однак тут зайшло таке, що остаточно довело до заснування відділу. Тут була організація УНО, яка щораз ставала слабшою. Коли захворував член УНО, М. Баранецький, котрий в цій організації багато напрацював, не було кому ним заопікуватися. Заопікувався ним п. А. Мельник. За порадою його дружини я пішов збирати жертви для Баранецького. Не багато я назбирав, однак мені помогли до-

брі люде збирати жертви і ми назби-
рали стільки, що стало на подорож Ба-
ранецькому до шпиталю до Торонто,
де він і упокоївся.

Ця історія з Баранецьким довела
до того, що люде почали застановля-

ри і вибрали виконавчий комітет, до
котрого увійшли: Ст. Корчовський —
голова, Гр. Ковалишин — заст. голо-
ви, Петро Ковалишин — рекордовий
секретар, Олекса Мельник — фінан-
совий секретар, Андрій Геряк — скарб-

42 ВІДДІЛ В НОРАНДА, КВЕ.

Перший ряд (сидять — з ліва на право): Гр. Ковалишин — заст. голова, Арсеній Мельник — фін. секретар, Степан Корчовський — голова і опікун хворих, Петро Ковалишин — рек. секретар, Ст. Демитрак — контролер. Другий ряд: вні Гухарчукова, Анна Ковалишинова, Анна Геряк — опік. хворих, Марія Ковалишинова, вні Микитюкова, Ярослав Ковалишин. Третій ряд: Савка Кожан, Мих. Бухарчун, Іван Ляхани, Ст. Микитюк.

тися і в неділю 3 березня, 1935, зі-
йшлося нас 9 до одної хати і там ми
рішили, що в Норанда мусить бути
відділ „Взаїмної Помічі“. В дві неділі
пізніше ми знов зійшлися, але вже в
більшому числі, перепроводили збо-

ник. Опікуни хворих: Ст. Корчовський
і Анна Геряк. Контрольна комісія: Ст.
Демитрак і Гео. Руснак.

Цей виконавчий комітет був і в
1935 році, тільки з деякими зміна-
ми, які наступили на пізніших зборах.

Дальше пішло все гладко.

Відділ почав устроювати різні підприємства, взяв участь у виставі ручних виробів „Гендикрефт Ексебишен“.

Початки зроблені. Як сказано, відділ знаходиться серед таких обставин,

що мусить робити і другі роботи, бо в нас нема іншої української організації. Відділ старається зеднати всіх українців і українок в свої члени. Бо головна ціль нашої організації є взаємно собі помагати.

Степан Демитрак.

43 Відділ „В. П.“, Ст. Боніфес, Ман.

43 відділ „Взаємної Помочі“ в Ст. Боніфес, Ман., засновано 6 червня, 1935 року в Українським Просвітнім Домі ім. Тараса Шевченка при вулиці Джеру, на розі Дюфреса.

На основаних зборах вписалося 12 членів, з котрих вибрано тимчасовий комітет, до котрого увійшли: Ігнатій Бурак, Йосиф Каптії, Іван Стечишин. На цих зборах говорили представники 1 відділу „Взаємної Помочі“ з Вінніпегу, пп. Довганик, Кіран, Дудар і Маланчук. Вони представили значіння Українського Товариства Взаємна Поміч в Канаді.

До засновання відділу в Ст. Боні-

фес робили заходи пп. М. Мединський, М. Пастир і І. Каптії.

До виконавчого комітету на 1935 рік увійшли: Василь Кужіль — голова, Іван Каптії — заст. голови, Максим Мелешук — рекордовий секретар, Іван Стечишин — фінансовий секретар, Василь Жируха — скарбник, Опікуни хворих: Ніна Буряк, Агафія Кузьма. Контрольна комісія: Іван Юзвишин, Михайло Пастир, Ігнатій Бурак. Миріві судді: Іван Юзвишин, Василь Жируха, Іван Личко.

В протягу трох місяців відділ зріс до 28 членів і є надія, що відділ приєднає ще багато більше членів.

В. Кужіль, голова, М. Мелешук секр.

Повище є подані історії сорок трьох відділів. Для доповнення треба сказати, що було zorganizованих кілька відділів більше. Ці відділи не встояли з різних причин. Майже у кожному випадку причиною занепаду відділів було: маленьке число членів і брак провідників. З декотрих місцевостей через брак праці майже всі члени розіхались. Одні перейшли до інших відділів, інші перестали зовсім бути членами.

Відділи, що перестали існувати, були в оцих місцевостях:

В березні 1927 року заснувався відділ в Порт Колборн, Онт. Існував поверх одного року. Мав число 15. Це число опісля надано відділові в Едмонтоні.

В травні 1927 р. заснувався відділ в Лак ди Боннет, Ман. Існував не цілий рік. Мав число 17. Це число опісля надано відділові в Фрейзервуд, Ман., який теж перестав існувати.

В липні 1927 р., заснувався відділ в Мус Джо, Саск. Не існував довго. Мав число 19, яке опісля надано відділові в Монреалі.

В квітні 1928 р. заснувався відділ у Фрейзервуд, Ман. Не існував довго. Мав число 17, яке опісля надано відділові в Ди Па, Ман., який теж перестав існувати.

В січні 1930 заснувався відділ в Домініон, Н. С., який існував около 2 роки. Мав число 30, яке опісля надано відділові в Тиммінс.

В січні 1930 р. заснувався відділ в Ди Па, Ман. Існував около два роки. Мав число 17, яке опісля надано відділові у Форт Френсес, Онт.

Короткий час існував відділ в Скатуні, Саск.

Разом 7 відділів перестало існувати. Нема сумніву, що коли теперішні часи поправляться, то бодай в декотрих з наведених місцевостей знов заснуються відділи.

43 ВІДПІЛ В СТ. БОНІФЕС, МАН.

Виконавчий комітет (спідать — з ліва на право): Друшій — Максим Мелешук — рек. секретар, Василь Жвируха — скарбінник, Іван Каштії — касє. голони, Василь Кужил — голова, Іван Стечишин — фін. секретар, Мих. Пастар і Іван Ювчишич — контролєри, Агафін Кузак — оліє. хворик.

ФІНАНСОВІ ЗВІДОМЛЕННЯ ВІДДІЛІВ І ДИРЕКЦІЇ „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ”

Щоби знати, як „Взаїмна Поміч” виконує завдання, задля яких її зорганізовано, дирекція „Взаїмної Помочі” розіслала до відділів формуляри, в яких відділи подавали, який є їхній стан членства, кілька виплачено запомоги хворим членам, та інші дані. Коли зсумується звідомлення відділів, то побачимо величезні числа грошей, що перейшли через руки відділів на допомогу членам та на інші цілі.

Ці звідомлення і їх зсумовання на кінці є цікавими для членів „Взаїмної Помочі”, але над ними повинні застановитися і не-члени. Бо з цих звідомлень кожний переконається, як багато грошей зложили члени цієї організації дрібними вкладками. Кілько то членів одержали запомогу. Коли деякі люди сумніваються про значіння „Взаїмної Помочі”, коли говориться до них словами, то певно повірять тепер, коли представиться їм числа. Власне головною ціллю подання цих виказів є те, щоби українське громадянство, що ще не належить до цієї організації, довідалося з цих звідомлень про роботу організації. А нема сумніву, що хто тільки перегляне ці звідомлення, переконається, що робота „Взаїмної Помочі” є гідною пошани і в виду цього не сміє бути українця і українки в Канаді, що не належали б до цієї організації, яка є українською організацією і існує тільки для добра членів-українців.

Звідомлення кожного відділу є від його заснування до 15 грудня 1934. Найстарший відділ, це 1 відділ у Вінніпегу, який заснувався в 1921 році. Всі інші відділи засновувалися по 1924 р. Нема звідомлень відділів, що заснувалися по заснуванню 36 відділу, бо ці відділи заснувалися в 1934 і 1935 р., отже на 15 грудня 1934 р., звідомлень не могли дати.

ЗВІДОМЛЕННЯ І ВІДДІЛУ В ВІННІПЕГУ, МАН.

На 15 грудня, 1934, 1 відділ числив 604 члени, з того 255 жінки, 349 мушци.

Від заснування відділу в листопаді 1921 р. до 15 грудня 1934, відділ виплатив допомоги 299 жінкам \$5,843.99, 380 мушцинам \$7,371.43 — разом виплачено допомоги 679 членам на суму \$13,215.42.

Членів, які дарували належну допомогу для відділу на суму \$86.00 було 3 — 2 жінки і 1 мушчина.

Доходів з різних підприємств було \$4,730.43.

Відділ жертвував на різні цілі \$239.28, а саме на Червоний Хрест 42

долари, О. Назарукові 5 дол., на Національну Оборону 25 дол., на політичних в'язнів \$40.20, на часопис „Правду і Волю” 50 дол., гр. Юр. Пацакові 10 дол., гр. М. Глові 10 дол., двом людям (нема імен), які їхали до Старого Краю і не мали на дорогу, 18 дол., Ів. Москалеви 10 дол., на пам'ятник Ст. Стецюка 5 дол., на штучну ногу для Ст. Андрусика 21.58, для П. Паука 2.50.

Загального приходу від заснування відділу в листопаді 1921 р. до 15 грудня 1934 р. було \$43,167.33.

Загального розходу за той самий час було \$42,720.36.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в банку \$446.97.

Майно відділу (інвентар) вартує \$448.00.

Відділ виплатив похоронної допомоги \$221.00.

Відділ вложив на сиротинець 300 доларів..

Цей звіт зладили на підставі фінансових книг **Л. Б. Грабовецький** і **П. Кіпраи** при допомозі **Р. Дудара**.

ЗВІДОМЛЕННЯ 2 ВІДДІЛУ, в Трансконі, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив 105 членів: 43 жінки і 62 мушци.

Від засновання відділу 16 червня, 1925 року до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 34 членкиням \$994.00, 36 членам \$1,466.00 — разом 70 членів дістали доповоги \$2,460.00.

4 члени дарували належну заповогу на суму \$46.50.

Всіх доходів з підприємств було \$413.68.

Відділ жертвував для товариства ім. Т. Шевченка \$53.16, на Виставу в Шікаго \$10.48, до 9 відділу 5 дол. Разом \$68.64.

Загального приходу від засновання відділу до 15 грудня 1934 було \$5,594.80.

Загального розходу від засновання відділу до 15 грудня 1934 було \$5,478.60.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки \$69.20.

Майно відділу вартує \$47.00.

Виказ зладили **І. Фреюк** при допомозі **А. Касіячука** і **Д. Яремка**.

ЗВІДОМЛЕННЯ 3 ВІДДІЛУ в Бруклендс, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив 48 членів: 28 жінки, 20 мушци.

Від 12 листопада 1925 року до 15 грудня 1934 р. відділ виплатив заповоги 16 членкиням \$486.10, 12 членам \$252.60, разом 28 членів одержали заповоги \$738.70.

Один член дарував заповогу на суму 6 доларів.

Доходів з підприємств було \$366.53. Відділ жертвував 35 доларів на такі цілі: На Рідну Школу при товаристві в Бруклендс, на політичних

визнів, на українську виставу в Шікаго і на Український Музей в Празі.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,941.15.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,384.65.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$556.50.

Майно відділу вартує 30 доларів.
Лія Мітенко.

ЗВІДОМЛЕННЯ 4 ВІДДІЛУ в Форт Віліям, Онт.

На 15 грудня, 1934, відділ числив 227 членів: 98 жінки, 129 мушци.

Від засновання відділу в 1926 р. до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 51 членкиням \$1,177.65, 68 членам \$2,177.05 — разом 119 членів дістали заповоги на суму \$3,354.70.

13 членів дарували належну заповогу на суму \$174.50.

Доходів з підприємств було \$373.29.

Відділ жертвував \$152.95 на провітні інституції, Рідну Школу, Червоний Хрест, бідним, хворим в шпитали, на Українську Виставу в Шікаго.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$12,307.92.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$11,790.36

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$517.56.

Майно відділу вартує 35 доларів.

Крім повищого відділ перевів збірки на різні добродійні цілі на суму \$26.25. На квіти, вінки і написи помершим членам нашого і других відділів \$76.50.

Михайло Олійник.

ЗВІДОМЛЕННЯ 5 ВІДДІЛУ в Кенорі, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 116 членів: 40 жінки, 76 мушци.

Від засновання відділу 18 березня 1926 до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 26 членкиням \$918.71, 39 членам \$1,472.50 — разом 65 членів одержали заповоги на суму \$2,931.21.

8 членів дарували відділові належну заповогу на суму 36 доларів.

Доходів з підприємств було \$1,241.51.

Відділ жертвував \$222.18 на оці цілі: на інвалідів, на політичних в'язнів, матері Данилишина, дітям Старика, міцевому товариству „Просвіта”, на боевий фонд, на відвідини хворих у шпиталі, на безробітних і ін.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$6,116.14.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$5,857.94.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$258.20.

Майно відділу вартує 40 доларів.

Ст. Конобій і Ф. Мороз.

ЗВІДОМЛЕННЯ 6 ВІДДІЛУ в Вінзор, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 55 членів: 22 жінки і 33 мушци.

Від засновання відділу в 1926 р. до 15 грудня 1934 р. відділ виплатив за допомоги 15 членкиням \$461.60, 17 членам \$503.70 — разом 32 члени дістали за допомогу на суму \$965.30.

8 членів дарували частку за допомоги на суму \$14.50.

Доходів з підприємств було \$640.37.

Відділ жертвував \$102.88 на оці цілі: на пресовий фонд „Українського Голосу”, на Український Павільон в Шікаго, на інвалідів, на ювілейний фонд Української Греко-Православної Церкви, на Український Народний Дім в Вінзор і Торонто.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$4,048.39.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$3,854.79.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$193.60.

Майно відділу вартує 15 доларів.

Остан Лисий, Михайло Чаборик.

ЗВІДОМЛЕННЯ 7 ВІДДІЛУ в Порт Артур, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 87 членів: 35 жінки і 52 мушци.

Від засновання відділу в травні 1926 року до 15 грудня 1934 року відділ виплатив за допомоги 22 членкиням \$728.40, 28 членам \$1,004.20 — разом 50 членів дістали за допомоги на суму \$1,732.60.

8 членів дарували для відділу належну за допомогу на суму 125 дол.

Доходів з підприємств було \$361.94.

Відділ жертвував \$12.40 на політичних в'язнів в Старім Краю.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$4,424.70.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$4,346.31.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$78.39.

Майно відділу вартує 22 долари.

Василь Галіщук.

ЗВІДОМЛЕННЯ 8 ВІДДІЛУ в Торонто, Онт.

На 15 грудня, 1934 відділ числив 333 членів: 101 жінки і 232 мушци.

Від засновання відділу в червні 1926 до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 29 членкиням \$667.00, 113 членам \$2,466.00 — разом 142 члени одержали за допомоги на суму \$3,133.00.

5 членів (3 мушци і 2 жінки) дарували для відділу належну за допомогу на суму 36 доларів.

Доходів з підприємств було \$516.47.

Відділ жертвував на добродійні і народні цілі \$241.30.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$13,669.53.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$12,242.11.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$1,428.02.

Майно відділу вартує 80 доларів.

Гнат Гужда.

ЗВІДОМЛЕННЯ 9 ВІДДІЛУ в Брендон, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив 64 члени: 25 жінки і 39 мушци.

Від засновання відділу 1 червня 1926 до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 18 членкиням \$328.00, 24 членам \$514.00 — разом 42 члени дістали за допомоги на суму \$842.00.

Доходів з підприємств було \$232.00.

Відділ жертвував \$126.75 на оці цілі: на Народний Дім в Брендоні, на Рідну Школу в Брендоні, для Москля у Венкувер, на часопис „Рідну Мову”, на „Український Голос”, на українську греко-православну церкву.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,893.87.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,727.94.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$165.93.

Михайлина Галайко.

ЗВІДОМЛЕННЯ 10 ВІДДІЛУ

в Смоки Лейк, Алта.

На 15 грудня 1934 відділ числив 45 членів: 15 жінки і 30 мушин.

Від засновання відділу в 1926 році до 15 грудня 1934 р. відділ виплатив заповоги 6 членкиням \$155.00, 7 членам \$185.60 — разом 13 членів дістали заповоги на суму \$340.60.

Доходів з підприємств було \$122.92.

Відділ жертвував \$70.00 на оці ціли: 10 долярів на товариство „Просвіта” у Львові і 60 дол. на Рідну Школу.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,388.69.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,290.27.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$97.92.

Майно відділу вартує 20 долярів.

Н. П. Сухологоцький.

ЗВІДОМЛЕННЯ 11 ВІДДІЛУ

в Ошаві, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 135 членів: 55 жінки і 80 мушин.

Від засновання відділу 2 вересня 1926 року до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 27 членкиням \$918.00, 43 членам \$1,572.00 — разом 70 членів дістали заповоги на суму \$2,490.00.

12 членів дарували належну заповогу на суму 74 доляри.

Доходів з підприємств було \$903.96.

Відділ жертвував \$180.50 на Рідну Школу і на сироти.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$6,879.71.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$6,706.66.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$173.05.

Майно відділу вартує 25 долярів.

Яків Шестовський, Прокіп Блашків,
Ізндор Турецький.

ЗВІДОМЛЕННЯ 12 ВІДДІЛУ

в Келгарі, Алта.

На 15 грудня 1934 відділ числив 42 члени: 11 жінки, 31 мушин.

Від засновання відділу в травні 1926 року до 15 грудня 1934, відділ виплатив заповоги 3 членкиням \$72.35, 23 членам \$1,129.15 — разом 26 членів дістали заповоги на суму \$1,201.50.

4 члени дарували для відділу належну заповогу на суму \$14.30.

Доходів з підприємств було \$1,110.60.

Відділ жертвував \$87.85 на оці ціли: потерпівшим від повені, на інвалідів, на сироти, на Українську Виставу в Шікаго, на пресовий фонд „Українського Голосу”, на каліку і на пам'ятник поляглим на війні.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$3,381.96.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$3,171.66.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$210.30.

Майно відділу вартує \$48.25.

М. Данилович.

ЗВІДОМЛЕННЯ 13 ВІДДІЛУ

в Монреал, Кве.

На 15 грудня 1934 відділ числив 135 членів: 40 жінки і 95 мушин.

Від засновання відділу в січні 1927 р. до 15 грудня 1934 р. відділ виплатив заповоги 30 членкиням \$900.21, 53 членам \$1,745.69 — разом 83 члени дістали заповоги \$2,645.90.

10 членів дарували для відділу належну заповогу на суму \$76.76.

Доходів з підприємств було \$983.88.

Відділ жертвував для потерпілих від повені в Галичині \$10.75, на інвалідів 10 долярів — разом \$20.75.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$7,433.89.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$7,417.93.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в банку \$15.96.

Майно відділу вартує \$72.45.

Микола Юрійчук.

ЗВІДОМЛЕННЯ 14 ВІДДІЛУ в Шіго, Саск.

На 15 грудня 1934 відділ числив 43 члени: 16 жінок і 27 муштин.

Від заснування відділу в 1927 році до 15 грудня 1934 року відділ виплатив заповоги 12 членкиням \$238.90, 19 членам \$150.65 — разом 31 членів дістали заповоги на суму \$389.55.

Доходів з підприємств було \$348.63.

Відділ жертвував 35 доларів на оці цілі: 5 доларів на кошти протесту, 5 доларів для В. Ганулі, 5 доларів І. Москалеві, 5 доларів В. Максимюкові, 5 доларів на ювілейний фонд, 5 доларів православної церкві, 5 доларів пані Бокла.

Загальний прихід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$1,292.78.

Загальний розхід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$926.25.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$342.81.

Майно відділу вартує \$23.72.

Іван А. Коропатніцький.

ЗВІДОМЛЕННЯ 15 ВІДДІЛУ в Едмонтон, Алта.

На 15 грудня 1934 відділ числив 140 членів: 40 жінок і 100 муштин.

Від заснування відділу 25 жовтня 1927 до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 26 членкиням \$571.55, 39 членам \$790.00 — разом 65 членів дістали заповоги на суму \$1,361.55.

Доходів з підприємств було \$25.00.

Відділ жертвував 86 доларів на оці цілі: на сиротинець 11 доларів, на пам'ятник Кожушка 20 доларів, на Українську Виставу в Шікаго 20 доларів, на пресовий фонд „Українського Голосу“ в 1933 р. 15 доларів, в 1934 р. 10 доларів, на Ювілейний Фонд Української Православної Церкви 10 доларів.

Загальний прихід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$5,252.90.

Загальний розхід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$4,924.70.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$328.20.

Майно відділу вартує 25 доларів.

Анд. Батюк і Дм. Пронюк.

ЗВІДОМЛЕННЯ 16 ВІДДІЛУ, в Тілор, Саск.

На 15 грудня 1934 відділ числив тільки 8 членів: 4 жінок і 4 муштин.

Від заснування відділу в 1927 р. до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 4 членкиням \$133.70, 4 членам \$144.35 — разом 8 членів дістали заповоги на суму \$278.05.

Один член дарував відділові належну заповогу на суму 3 долари.

Відділ жертвував 86 долярів на оці цілі: Українську Виставу в Шікаго, хворому в шпиталі, похоронні вінки.

Загальний прихід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$927.87.

Загальний розхід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$894.36.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$36.36.

Майно відділу вартує 30 доларів.
В. Гакман, П. Думанський, І. Яремко.

ЗВІДОМЛЕННЯ 17 ВІДДІЛУ в Форт Френсес, Онт.

На 15 грудня, 1934, відділ числив 47 членів: 18 жінок і 29 муштин.

Від заснування відділу 1 серпня 1931 до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 3 членкиням \$103.63, 13 членам \$240.74 — разом 16 членів дістали заповоги на суму \$344.37.

Один член дарував заповогу на суму два долари.

Доходів з підприємств було \$190.60.

Відділ жертвував \$12.49 на оці цілі: на Українську Виставу в Шікаго, на „Український Голос“, на подарунки хворим членкиням.

Загальний прихід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$1,200.21.

Загальний розхід від заснування відділу до 15 грудня 1934 \$1,082.82.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$117.39.

Майно відділу вартує \$5.80.
Ярослав Мокрицький, Н. Сокіл.

ЗВІДОМЛЕННЯ 18 ВІДДІЛУ у Вест Форт Віліям, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 171 членів: 66 жінок і 105 муштин.

Від заснування відділу в 1927 році

до 15 грудня 1934, відділ виплатив за-
помоги 37 членкиням \$914.00, 64 чле-
нам \$2,023.12 — разом 101 членів ді-
стали запомоги на суму \$2,937.12.

6 членів дарували запомогу на су-
му 90 доларів.

Доходів з підприємств було \$320.96.

Відділ жертвував \$62.59 на оці ці-
ли: на Український Павільон в Шікаго
10 доларів, на Різдвяну ялинку 15 до-
лярів, місцевій Рідній Школі 5 до-
лярів, І. Москалеві на деревляну ногу
10 доларів, 4 відділові „В. П.” 10 до-
лярів, на Музей Визвольної Боротьби
України \$12.50.

Загальний прихід від засновання
відділу до 15 грудня 1934 \$8,407.45.

Загальний розхід від засновання
відділу до 15 грудня 1934 \$8,238.30.

На 15 грудня 1934 відділ мав готів-
ки в касі \$169.15.

Майно відділу вартує 15 доларів.

Дмитро Сапливий.

ЗВІДОМЛЕННЯ 19 ВІДДІЛУ в Монреал, Кве.

На 15 грудня 1934 відділ числив 62
члени: 11 жінки і 51 мушн.

Від засновання відділу 4 квітня
1930 до 15 грудня 1934 відділ випла-
тив запомоги 5 членкиням \$303.50, 18
членам \$684.00 — разом 23 члени діста-
ли запомоги на суму \$987.50.

3 члени дарували для відділу на-
лежну запомогу на суму 26 доларів.

Доходів з підприємств було \$578.50.

Відділ жертвував \$21.60 на оці ці-
ли: на вінець незнаного жовніра \$5.35,
на політичних в'язнів 5 доларів, на
штучну ногу \$6.25, на Українську Ви-
ставу в Шікаго 5 доларів.

Загальний прихід від засновання
відділу до 15 грудня 1934 \$2,678.70.

Загальний розхід від засновання
відділу до 15 грудня 1934 \$2,564.63.

На 15 грудня 1934 відділ мав готів-
ки в касі \$114.07.

Майно відділу вартує 5 доларів.

С. Костирський.

ЗВІДОМЛЕННЯ 20 ВІДДІЛУ в Ванкувер, Б. К.

На 15 грудня 1934 відділ числив
46 членів: 18 жінки і 28 мушн.

Від засновання відділу в 1927 році
до 15 грудня 1934 відділ виплатив за-
помоги 13 членкиням \$296.30, 10 чле-
нам \$459.20 — разом 23 члени дістали
запомоги на суму \$755.50.

19 членів дарували для відділу на-
лежну запомогу на суму \$170.10.

Доходів з підприємств було
\$1,193.71.

Відділ жертвував \$163.08 на оці ці-
ли: на пресовий фонд „Українського
Голосу”, на Рідну Школу у Ванкувер,
на інвалідів, Товариству „Просвіта” у
Львові, на квіти для хворих членів від-
ділу і на бідних.

Загальний прихід від засновання
відділу до 15 грудня, 1934 \$3,140.74.

Загальний розхід від засновання
відділу до 15 грудня 1934 \$2,917.63.

На 15 грудня 1934 відділ мав готів-
ки в касі \$223.11.

Майно відділу вартує \$492.00.

Вас. Рурак, Н. Москалик.

ЗВІДОМЛЕННЯ 21 ВІДДІЛУ в Вінніпегу, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив
263 члени: 119 жінки і 144 мушн.

Від засновання відділу 12 лютого
1928 року до 15 грудня 1934 року від-
діл виплатив запомоги 57 членкиням
\$1,542.40, 49 членам \$1,640.60 — ра-
зом 106 членів дістали запомоги на су-
му \$3,183.00.

14 членів дарували для відділу на-
лежної запомоги на суму \$77.75.

Доходів з підприємств було \$423.05.

Відділ жертвував \$85.50 на оці ці-
ли: на Український Православний Со-
бор, на „Український Голос”, на „Рід-
ну Мову” і на виборчу кампанію.

Загальний прихід від засновання
ділу до 15 грудня 1934 \$10,965.96.

Загальний розхід від засновання
відділу до 15 грудня 1934 \$10,189.48.

На 15 грудня 1934 відділ мав готів-
ки в касі \$776.48.

Майно відділу вартує \$25.50.

М. Марцинюк, Мих. Палюк.

ЗВІДОМЛЕННЯ 22 ВІДДІЛУ в Гемилтон, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 94 члени: 40 жінки і 54 мушин.

Від засновання відділу 15 січня 1928 року до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 13 членкиням \$139.13, 21 членам — \$357.77 — разом 34 члени дістали за допомоги на суму \$496.90.

5 членів (це лише за два останні роки, бо попередню не зазначено) дарували для відділу належну за допомогу на суму \$66.40.

Доходів з підприємств було \$445.76.

Відділ жертвував \$189.35 на оці цілі: на Український Народний Дім в Гемилтоні, на пресовий фонд „Українського Голосу” і на інвалідів у Львові.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$3,233.59.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,945.12.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$288.47.

Епіфаній Коча.

ЗВІДОМЛЕННЯ 23 ВІДДІЛУ в Торолд, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 23 члени: 11 жінки і 12 мушин.

Від засновання відділу 6 травня 1928 р. до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 11 членкиням \$233.81, 9 членам \$302.02 — разом 20 членів дістали за допомоги на суму \$535.83.

Доходів з підприємств було \$135.36.

Відділ жертвував 5 доларів для В. Ганулі.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,438.21.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,315.65.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$122.56.

Майно відділу вартує \$14.20.

Н. Бачинський і В. Луців.

ЗВІДОМЛЕННЯ 21 ВІДДІЛУ у Вайті, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив 21 членів: 10 жінки і 11 мушин.

Від засновання відділу 1 липня 1928 року до 15 грудня 1934 відділ випла-

тив за допомоги 4 членкиням \$101.65.

Доходів з підприємств було \$24.00.

Відділ жертвував 10 дол. на українську православну церкву в Вайті.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$802.20.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$501.65.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$300.55.

Майно відділу вартує \$400.55.

М. Кадниок, М. Фецул.

ЗВІДОМЛЕННЯ 25 ВІДДІЛУ в Престон, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 10 членів: 4 жінки і 6 мушин.

Від засновання відділу 8 вересня 1928 р. до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 2 членкиням 21 дол., 6 членам 103 дол. — разом 8 членів дістали за допомоги на суму 124 дол.

3 членів дарували належну за допомогу на суму 100 доларів.

Доходів з підприємств було \$62.00.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$592.17.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$593.25.

Тео. Храбатинка і М. Антоновичи.

ЗВІДОМЛЕННЯ 26 ВІДДІЛУ в Торонто, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 87 членів: 32 жінки, 55 мушин.

Від засновання відділу 12 грудня 1930 до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 5 членкиням 64 долари, 15 членам 214 доларів — разом 20 членів дістали за допомоги на суму 278 доларів.

2 члени дарували для відділу належну за допомогу на суму 12 доларів.

Доходів з підприємств було \$109.86.

Відділ жертвував \$37.20 на оці цілі: для т-ва „Просвіти”, на виставу в Шикаго, на Музей, для хворих членів інших відділів і дар для бывшего фінансового секретаря Ф. Джали.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,692.13.

Загальний розхід від засновання

відділу до 15 грудня 1934 \$1,422.72.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$269.41.

Майно відділу вартує 10 доларів.

Ю. Ямковий і В. Табовський.

ЗВІДОМЛЕННЯ 27 ВІДДІЛУ в Толстой, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив 28 членів: 14 жінки і 14 мушци.

Від засновання відділу в травні 1929 року до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 9 членкиням \$90.60, 2 членам \$45.74 — разом 11 членів дістали заповоги на суму \$136.34.

Відділ жертвував 13 доларів на оці ціли: на Виставу в Шікаго 5 доларів, на ювілейний фонд 5 доларів, на штучну ногу для І. Москаля 3 долари.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$792.00.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$689.26.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$102.74.

Майно відділу вартує 6 доларів.

Мих. Пелешок і П. Скорохід.

ЗВІДОМЛЕННЯ 28 ВІДДІЛУ в Давфін, Ман.

На 15 грудня 1934 відділ числив 55 членів: 27 жінки і 28 мушци.

Від засновання відділу в 1929 р. до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 12 членкиням \$347.82, 5 членам \$171.65 — разом 13 членів дістали заповоги на суму \$519.47.

1 член дарував частину заповоги на суму 11 доларів.

Доходів з підприємств було \$13.53.

Відділ жертвував \$50.78 на оці ціли: на Інститут ім. П. Могили, на Ювілейний фонд української Греко-Православної Церкви, на Ювілейний Фонд „Українського Голосу“, для Москаля і др.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,169.43.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,909.43.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$251.25.

Юліан Білоус і Петро Ковтун.

ЗВІДОМЛЕННЯ 29 ВІДДІЛУ в Ст. Кетерінс, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 25 членів: 3 жінки і 22 мушци.

Від засновання відділу 11 серпня 1929 р. до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 1 членкині 6 доларів, 17 членам 167 доларів — разом 18 членів дістали заповоги на суму 173 долари.

Доходів з підприємств було \$189.65.

Відділ жертвував \$38.50 на оці ціли: Вільха, околиця у Львові, на Рідну Школу в Старім Краю, на Виставу в Шікаго, на Український Дім в Празі.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,192.47.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$787.78.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$184.82.

Мих. Лико.

ЗВІДОМЛЕННЯ 30 ВІДДІЛУ в Тиммінс, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 26 членів: 5 жінки і 21 мушци.

Від засновання відділу 11 червня 1933 до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 2 членкиням 29 доларів, 5 членам 74 долари — разом 7 членів дістали заповоги на суму 103 долари.

Доходів з підприємств було \$83.45.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$412.35.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$351.49.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$60.86.

Іван Гуляс і П. Слобода.

ЗВІДОМЛЕННЯ 32 ВІДДІЛУ в Торонто, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 35 членів: 16 жінки і 19 мушци.

Від засновання відділу 16 листопада 1930 до 15 грудня 1934 відділ виплатив заповоги 6 членкиням 108 доларів, 5 мущинам 132 долари — разом 11 членів дістали заповоги на суму 240 доларів.

4 члени дарували для відділу належну заповогу на суму 30 доларів.

Доходів з підприємств було \$232.57.

Відділ жертвував 5 доларів на Рідну Школу.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,253.54.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$1,032.99.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$220.55.

Майно відділу вартує \$7.80.

В. Лашук і Н. Чернописький.

ЗВІДОМЛЕННЯ 33 ВІДДІЛУ в Ошаві, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 79 членів: 38 жінки і 41 мушин.

Від засновання відділу 30 листопада 1930 до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 19 членкиням 384 доларів, 22 членам 370 доларів — разом 41 членів дістали за допомоги на суму 754 доларів.

4 члени дарували для відділу належну за допомогу на суму 60 доларів.

Доходів з підприємств було \$310.32.

Відділ жертвував \$25.90 на оці цілі: на штучну ногу І. Москаля, на Українську Виставу в Шікаго, на українських студентів в Варшаві.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,199.34.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$2,158.12.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$41.08.

Майно відділу вартує 25 доларів.

Ю. Семенчук, Т. Семенчук, К. Семенюк, Д. Артим.

ЗВІДОМЛЕННЯ 34 ВІДДІЛУ в Ріджайні, Саск.

На 15 грудня 1934 відділ числив 16 членів: 4 жінки, 12 мушин.

Від засновання відділу в липні 1932 до 15 грудня 1934 відділ виплатив за моги 3 членкиням 33 долари, 3 членам 44 долари — разом 6 членів дістали за допомоги на суму 77 доларів.

Доходів з підприємств було \$16.49.

Відділ жертвував 8 доларів на оці цілі: на Дієцезальний Фонд 5 дол., на Український Народний Дім 2 долари і 1 долар на бурсу в Саскатуні.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$310.74.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$283.30.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$27.44.

Майно відділу вартує 10 доларів.

Н. Масиник і Ф. Титенич.

ЗВІДОМЛЕННЯ 35 ВІДДІЛУ в Бінфейт, Саск.

На 15 грудня 1934 відділ числив 27 членів: 8 жінки і 19 мушин.

Від засновання відділу в 1932 році до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомоги 1 членкині 41 дол., тром членам 40 доларів — разом 4 члени дістали за допомоги на суму 81 доларів.

Доходів з підприємств було \$32.05.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$305.80.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$246.24.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$59.56.

Майно відділу вартує 10 доларів.

І. Дуткевич.

ЗВІДОМЛЕННЯ 36 ВІДДІЛУ в Киркленд Лейк, Онт.

На 15 грудня 1934 відділ числив 9 членів: 5 жінки і 4 мушин.

Від засновання відділу в 1933 році до 15 грудня 1934 відділ виплатив за допомогу одному членові на суму 18 дол.

Доходів з підприємств було \$70.81.

Загальний прихід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$160.93.

Загальний розхід від засновання відділу до 15 грудня 1934 \$106.20.

На 15 грудня 1934 відділ мав готівки в касі \$54.73.

Майно відділу вартує 10 доларів.

Ярослав Кміть, Е. Манчуленко.

ЗСУМОВАННЯ ПОВИЩИХ ЗВІДОМЛЕНЬ.

Тепер застановімся над повище поданими звідомленнями. На 36 відділів, які мали прислати звідомлення до 15 грудня, 1934, не прислав звідомлення 31 відділ в Пайн Ривер, Ман. Звідомлення є від 35 відділів. Нема звідомлень від сім відділів, а саме від чисел 36 до 43. Ті відділи заснувалися в 1934 і 1935 рр. і звідомлень не могли мати.

Коли візьмемо звідомлення 35 відділів і їх зсумуємо, то зіставлення всіх 35 відділів представляється так:

Запомогу одержали 822 жінки на суму \$19,354.00, 1,173 мушин на суму \$30,031.76 — разом 1,995 членів одержали запомоги на суму \$49,385.76.

139 членів дарували належну їм запомогу на суму \$1,337.81.

Приходи з підприємств устроюваних відділами виносили \$16,906.57.

Відділи жертвували на різні цілі \$3,418.47.

Загальний прихід всіх відділів від їх заснованя до 15 грудня 1934 року виносив \$164,669.59.

Загальний розхід \$156,070.95.

На 15 грудня 1934 готівка на руках відділів виносила \$8,263.19.

Майно (інвентар) відділів вартувало на 15 грудня 1934 \$1,198.27.

Зсумувавши членство, подане у звідомленнях від 35 відділів, число членів представляється так: 35 відділів мали разом 1,277 жінки, 2,034 мушин —

разом 3,311 членів. До 15 грудня 1934 заснувалося 5 відділів, від яких нема звідомлень. Членство в тих відділах на 15 грудня 1934 представлялося так: 37 відділ в Гефорд, Саск: 41 членів — 7 жінки, 34 мушин. 38 відділ в Роза, Ман.: 20 членів — 7 жінки, 13 мушин. 39 відділ в Мелеб, Ман.: 13 членів — 8 жінки, 5 мушин. 40 відділ в Летбридж, Алта: 13 членів — 4 жінки, 9 мушин. 41 відділ в Тарнополь, Саск: 11 членів — 3 жінки, 8 мушин. Разом в п'ятих відділах було 98 членів — 29 жінки, 69 мушин.

Коли додамо членство 5 відділів, до членства в 35 відділах, на 15 грудня 1934 було 3,409 членів, з того 1,306 жінки, 2,103 мушин.

Самособою зрозуміле, що в часі видання цієї книжки усі числа мусіли піти вгору; більші є загальні приходи і більші загальні розходи, а також і членство збільшилося, бо відділи від часу зладження виказів прийняли більше нових членів, мали більший фінансовий оборот, а також заснувалося два нових відділи: 42 відділ в Норанда, Кве. і 43 відділ в Ст. Боніфес, Ман.

Читач може завважити різницю в членстві, коли буде порівнювати історії відділів зо звідомленнями, бо, як сказано, звідомлення були до 15 грудня, 1934, а історії писані в 1935 році.

ЗВІДОМЛЕННЯ ДИРЕКЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНА ПОМІЧ.

Попередні звідомлення були звідомлення відділів. У звідомленнях відділів є зазначено, які були приходи, а які розходи. Тут треба зазначити, що в розходи відділів є включені належності, які відділи висилають до каси дирекції, а саме половину членських вкладок, розмети, вписове, за членські відзнаки, статуту і правила та за інші дрібні речі, як друки, тощо.

Відділи виплачують допомогу хворим членам, дирекція виплачує похоронну і спеціальну допомогу. Похоронна допомога — це означена правилами однакова сума, яку виплачує ди-

рекція по кожному помершій членові. На похоронну допомогу розкладається членський розмет.

Спеціальну допомогу виплачується тому, на кого її померший член записав. Висота спеціальної допомоги залежить від того, кілька літ померший член був членом „Взаємної Помічі“. Спеціальну допомогу виплачує дирекція з членських вкладок, що присилають відділи.

Повище подається викази виплаченої похоронної і спеціальної допомоги по померших членах „Взаємної Помічі“, що померли від засновання

„Взаїмної Помічі” в 1921 році до 1 листопада в 1935 році.

Від 1921 до 1926 року умерло двох членів. Посмертної і похоронної допомоги виплачено \$ 221.00

В 1926 р. умерло 2 члени. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 200.00

В 1927 р. умерло 3 члени. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено \$ 800.00

В 1928 р. умерло 4 члени. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 375.00

В 1929 р. умерло 9 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 1,250.00

В 1930 р. умерло 11 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 3,000.00

В 1931 р. умерло 15 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 4,200.00

В 1932 р. умерло 9 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 2,755.00

В 1933 р. умерло 6 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 1,600.00

В 1934 р. умерло 13 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено 3,475.00

В 1935 р. до 1 грудня умерло 11 членів. Похоронної і спеціальної допомоги виплачено \$3,075.00

По 85 членах виплачено **\$20,951.00**

Одначе до виказу виплат належить ще одна рубрика. Згідно з правилами „Взаїмної Помічі” виплачується спеціальну допомогу невилічимо, або хронічно хворим членам. До 1 грудня 1935 виплачено спеціальну допомогу таким членам в такий спосіб:

В 1932 році виплачено спеціальну допомогу 1 членові \$ 125.00

В 1933 р. виплачено спеціальну допомогу 6 членам .. 1,000.00

В 1934 році виплачено спеціальну допомогу 4 членам .. 725.00

В 1935 році виплачено спеціальної допомоги (до 1-го грудня) 5 членам 950.00

Разом 16 хворим членам виплачено **\$2,800.00**

Візьмім тепер і зсумуймо 1) запомогу, яку виплатили відділи хворим членам, 2) виплачену похоронну і спеціальну допомогу по померших членах і 3) виплачену спеціальну допомогу хворим членам.

Відділи виплатили допомоги хворим членам \$49,385.76

Дирекція виплатила похоронної і спеціальної допомоги по померших членах 20,951.00

Дирекція виплатила спеціальної допомоги хворим членам 2,800.00

Разом виплачено \$73,136.76

Тут числа а не слова доказують, яку добродійну роботу виконує Українське Товариство „Взаїмна Поміч”! Члени складають свої центи, і члени в потребі дістають допомогу. Вік „Взаїмної Помічі” ще не довгий, а робота велика. Яку то велику силу може вказати український нарід, як би він весь зєднався в цій допомогівій організації!

Повищі числа говорять про те, яку допомогу виплачено хворим і по померших членах „Взаїмної Помічі”.

В честь „Взаїмної Помічі” треба звернути увагу на ще одну справу. Коли каса дирекції „Взаїмної Помічі” почала побільшуватися, членство „Взаїмної Помічі” на річних загальних зборах не забувало також і про народні потреби, про народні установи так в Ріднім Краю, як і в Канаді.

Перший раз члени рішили дати жертви на народні цілі на загальних річних зборах в 1931 році. Тоді ухвалено \$300.00

На зборах в 1932 р. ухвалено 500.00

На зборах в 1933 р. ухвалено 550.00

На зборах в 1934 р. ухвалено 550.00

На зборах в 1935 р. ухвалено 775.00

Разом **\$2,675.00**

Коли до тої суми додати суму, яку відділи жертвували на народні цілі, а це 3,418.47

то разом „Взаїмна Поміч” жертвувала на народні цілі **\$6,093.47**

Тут знов приходиться зробити ще одно зсумовання.

„Взаїмна Поміч” виплатила хворим членам і померших членах	\$73,136.76
На народні цілі	6,093.47
Разом	\$79,230.23

Члени „Взаїмної Помічі” чуються гордими, що їх організація допомагає

не тільки своїм членам; допомагає теж і українським народним установам.

Не-члени „Взаїмної Помічі” наглядно можуть переконатися, що Українське Товариство Взаїмна Поміч є корисною, добродійною українською організацією. Ніхто з тих, що ще не є членами, не можуть мати якихсь оправдань, чому не можуть стати членами „Взаїмної Помічі”.

СТАН ГОЛОВНОЇ КАСИ.

Члени складають вкладки. Половину членських вкладок відділи відсилають до головної каси. Відділи виплачують допомогу хворим членам. Дирекція виплачує з головної каси спеціальну допомогу по померших членах. Виплачено десятки тисяч доларів. А все таки головна каса з кожним роком зростає. Що так є, вказують оді дані:

Головна каса дирекції почалася від 1925 року, коли саме одержано домініяльний чартер. В тому році на 15 травня I відділ по обтягненню ріжних претенсій передав до каси дирекції 900 дол. До кінця року каса дирекції мала чистих грошей \$ 992.15
 В 1926 р. сума піднеслася до \$ 3,126.13
 В 1927 р. сума піднеслася до \$ 4,974.93
 В 1928 р. сума піднеслася до \$10,723.31

В 1929 р. сума піднеслася до \$15,666.07
 В 1930 р. сума піднеслася до \$20,344.72
 В 1931 р. сума піднеслася до \$26,250.80
 В 1932 р. сума піднеслася до \$31,391.08
 В 1933 р. сума піднеслася до \$38,091.45
 В 1934 р. сума піднеслася до \$46,279.92

Повищі числа не представляють цілого майна Товариства, тільки суму грошей в касі та бондах. Дійсне майне Товариства з кінцем 1934 р. було обчислене на \$47,982.88. В цю цифру крім бондів та грошей в банку входила також вартість інвентаря і відзнак (гузиків і лент).

Повищі цифри найкраще показують, що Українське Товариство Взаїмна Поміч поступенно розвивається і що перед цією організацією є світла будучність.

ЧЛЕНИ ДИРЕКЦІЇ ВІД 1925 РОКУ.

В 1925 році: Мир, Стечишин — голова, В. Довганик — заст. голови, Віктор Купченко — рекордовий секретар, Павло Павлюкевич — фінансовий секретар, С. Ковбель — касієр. Директори: Т. Д. Ферлей і Є. Левицький. Контрольори: З. Бичинський, В. Угринюк і В. Свистун.

В 1926 р.: Мир, Стечишин — голова, Д. Гуцькевич — заст. голови, О. Боянівський — рекордовий секретар, Ст. Ревак з початку, опісля П. Павлюкевич — фінансовий секретар, С. Ковбель — касієр. Директори: К. Стрільчук і Є. Левицький. Контрольори: В. Свистун, І. Мітенко і Віктор Купченко.

В 1927 р.: Мир, Стечишин — голова, о. С. В. Савчук — заст. голови, О. Боянівський — рекордовий секретар, П. Павлюкевич — фінансовий секретар, С. Ковбель — касієр. Директори: В. Довганик і К. Стрільчук. Контрольори: І. Мітенко, В. Свистун і І. Трач.

В 1928 р.: Мир, Стечишин — голова, о. С. В. Савчук — заст. голови, О. Боянівський — рекордовий секретар, П. Павлюкевич — фінансовий секретар, С. Ковбель — касієр. Директори: В. Довганик і Є. Левицький. Контрольори: С. М. Дорошук, І. Мітенко і В. Свистун.

В 1929 р.: Мир, Стечишин — голова, о. С. В. Савчук — заст. голови, О. Боянівський — рекордовий секретар, Г. І. Блок — фінансовий секретар, Й. Богоніс — касієр. Директори: Віктор Купченко і Гр. Угринюк. Контрольори: О. Климків, І. Фреюк і В. Свистун.

В 1930 р.: Мир, Стечишин — голова, Віктор Купченко — заст. голови, О. Боянівський — рекордовий секретар, М. Пасичняк — заст. рек. секретаря, Г. І. Блок — фінансовий секретар, В. Батицький — заст. фін. секретаря, Й. Богоніс — касієр, Н. Кінаш — заст. касієра. Контрольори: В. Свистун, О. Климків і І. Фреюк.

В 1931 р.: Мир, Стечишин — през.,

Віктор Купченко — заст. президента, В. Батицький — рекордовий секретар, Г. І. Блок — фінансовий секретар, Йос. Богоніс — касієр. Директори: К. Чеховий, П. Кокор, Н. Сакалюк і А. Касіячук. Контрольори: Л. Б. Грабовецький, К. Сліпець і Ю. Ожійовський.

В 1932 р.: Мир, Стечишин — президент, А. Касіячук — заст. президента, В. Батицький — рекордовий секретар, Г. І. Блок — фінансовий секретар, Й. Богоніс — касієр. Директори: П. Кіпран, К. Чеховий, Тео. Гуменюк, д-р І. Верховини. Контрольори: К. Сліпець, О. Боянівський і Ю. Ожійовський.

В 1933 р.: Мир, Стечишин — президент, А. Касіячук, заст. президента, В. Батицький — рекордовий секретар, Г. І. Блок — фінансовий секретар, Йос. Богоніс — касієр. Директори: П. Кіпран, К. Чеховий, Тео. Гуменюк, д-р І. Верховини. Контрольори: К. Сліпець, Ю. Ожійовський і А. Ковбель.

В 1934 р.: Мир, Стечишин — президент, А. Касіячук — заст. президента, В. Батицький — рекордовий секретар, Г. І. Блок — фінансовий секретар, Йос. Богоніс — касієр. Директори: М. Юрійчук, Тео. Гуменюк, П. Кіпран, Ф. Титеніч, д-р І. Верховини, В. Рурак. Контрольори: О. Боянівський, А. Ковбель і Ю. Ожійовський. Члени головного мирового суду: В. Свистун, С. Ковбель, Д. Гуцькевич, С. Андрусак і І. Фреюк.

В 1935 р.: Мир, Стечишин — президент, П. Кіпран — заст. президента, В. Батицький — рекордовий секретар, Г. І. Блок — фінансовий секретар, Йос. Богоніс — касієр. Директори: М. Юрійчук, Тео. Гуменюк, І. Фреюк, Ф. Титеніч, д-р І. Верховини, В. Рурак. Контрольори: А. Ковбель, Л. Б. Грабовецький і Ю. Ожійовський. Члени головного мирового суду: В. Свистун, С. Ковбель, Н. В. Бачинський, Т. Д. Ферлей і А. Касіячук.

В. Батицький.

ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ЗАСНУВАННЯ ВІДДІЛУ

ВСТУП.

Коли ця книжка дістанеться в руки людей в місцевості, де нема відділу, і вони уважно її перечитають та перестудіюють, то вони схочуть стати членами Українського Товариства „Взаїмна Поміч”.

Бо чи може знайтися серед українського народу особа, яка не хотіла-б належати до великої української родини, що єднається тільки для того, щоби взаїмно собі помагати?

Чи є така особа, що не бажала-б щоби в нудзі мала приятелів, які її відвідували-б та піддержували на дусі?

Не кожний член мусить хворувати. Але чи може знайтися така особа, що, будучи членом „Взаїмної Помічі”, не відчувала-б душевного задоволення, що силою свого членства помагає своєму братові, котрий занедужає?

Одначе є і інші справи, задля яких кожний і кожна повинні стати членами „Взаїмної Помічі”.

Пересічно український нарід в Канаді — чи то робітник, чи фермер, чи професіоналіст — це зарібники. На своє життя заробляють руками, або умовою працею. Дуже мало є таких, аби з праці ума, чи з праці рук могли так доробитися, щоби могли сказати, що їм непотрібна ніяка допомога.

Чи не є відомі випадки, що коли умре батько, чи мати, чоловік, чи жінка, нема їх за що похоронити і треба на похорон грошей позичати? І тоді не досить того, що через смерть родина відчуває біль, а приходять ще й грошеві клопоти.

Грошеві клопоти кожний може усунути, коли хоч трохи подумає над своєю родиною. Хто тільки не є самолюб, хто має любов до своєї родини, хто бажає, щоби через свою смерть не додавати родині клопотів

— той стане членом „Взаїмної Помічі”.

Член „Взаїмної Помічі” складає кожного місяця 50 центів вкладки. Половина вкладки остає у відділі, а половину висилається до дирекції. Поза те член складає розмет по кожному помершому членові і на лікаря відділу таку суму, на яку зробить відділ умову з лікарем, що услугує членів відділу. Разом на рік член складає менше-більше 8 доларів. Це така уміркована сума, що і найбідніший може на неї спромогтися. Бо що значить 8 доларів на рік? Чи не пускає хто небудь з нас більше грошей на рік на річи, без яких може обійтися?

Зате член в разі недуги дістає допомогу від відділу, а в разі смерти члена дирекція виплачує 150 доларів на похорон і спеціальну допомогу тому, на кого член записав посмертне. Спеціальна допомога виносить від 50 до 350 доларів.

Отже з повишого кожний бачить, що у „Взаїмній Помічі” є трояка допомога: 1) Вразі недуги член дістає допомогу, 2) в разі смерти родина члена, або особа, що займається похороном, дістає 150 доларів на похорон і 3) особа, на котру записане посмертне, дістає спеціальну допомогу від 50 до 350 дол., залежно від того, кілька літ померший був членом „Взаїмної Помічі”.

Може хто сказати, що це не є велика допомога. Але придивімся на це обчислення:

Не берім в рахунок допомоги, яку дають відділи хворим членам, бо як сказано, не кожний член мусить хворувати. Не берім в рахунок похоронної допомоги, яка виносить 150 доларі, бо на це члени платять розмет, а візьмім на увагу саму спеціальну до-

помогу. Спеціальна допомога від одного до десяти років членства „вноситься від 50 до 350 доларів. По десятих роках спеціальна допомога в сумі 350 доларів стоїть стало. Чи годен член зложити 350 доларів до головної каси за свого життя? Ні! З членської вкладки кожного місяця відділ висилає половину, тоб то 25 центів до головної каси, а це значить, що член зложить до головної каси за рік 3 долари.

За 10 літ зложить 30 доларів.

За 20 літ зложить 60 доларів.

За 30 літ зложить 90 доларів.

За 40 літ зложить 120 доларів.

За 50 літ зложить 150 доларів.

Іншими словами, щоби зложити 350 доларів по 25 центів місячно, треба бути членом 116 років і 8 місяців!

Висновок з повище сказаного є той, що кожний українець і кожна українка можуть стати членами „Взаїмної Помочі“, бо вона є приступна для всіх.

Лише такий, що не дбає про те, що буде з ним, коли занедужає, не дбає, що в часі недуги його родина може не мати нізвідки помочі — не стане членом „Взаїмної Помочі“.

Лише такий, що не дбає, щоби його родина одержала по його смерті похоронну і спеціальну допомогу, не впишеться в члени „Взаїмної Помочі“.

А чи заслугоють такі люде на пошану? Ні. Хто може, а не хоче стати членом „Взаїмної Помочі“, не заслугоє на пошану.

Кілько треба осіб, аби заснувати відділ „Взаїмної Помочі“?

Потрібно найменше 10 осіб на початок.

Хто може стати членом?

Кожний українець і кожна українка у віці між 16 а 45 роком життя може вписатися в члени. Низше 16 років і вище 45 років до „Взаїмної Помочі“ не приймається. До „Взаїмної Помочі“ приймається українців без уваги на їх політичні чи релігійні переконання. Не приймається комуністів. Апліканти мають бути здорові, чесні.

Перші кроки до заснування відділу.

Коли в місцевості знайдеться 10 осіб, які бажають заснувати відділ, вони повинні зійтися і вибрати тимчасовий комітет, бодай з 3 осіб, голови, секретаря і касієра. Секретар повинен написати до дирекції „Взаїмної Помочі“ за статутом і за членськими аплікаціями.

Основавчі збори.

Коли наспіють аплікації і статут та правила, тимчасовий комітет повинен скликати основавчі збори. На цих зборах мається перечитати статут, а відтак приступити до впису членів.

Впис членів.

Кожда аплікація має дві картки. На перших сторонах обох карток є подані рубрики, що їх мають виповнити апліканти. Аплікант має виповнити обі картки аплікації і має підписатися власноручно в зазначеній рубриці, а коли не знає писати, то має зробити хрестик, а хтось другий повинен написати імя апліканта і підписатися як свідок підпису.

Свідки.

На перших сторонах обох карток аплікації підписується в призначених рубриках двох свідків. Свідками не можуть бути члени родини апліканта, одначе мусять бути такі, що знають апліканта. Коли відділ вже існує, то свідками можуть бути тільки члени відділу „Взаїмної Помочі“. Коли відділ засновується, свідками можуть бути тільки ті, що вписуються до „Взаїмної Помочі“.

Інші замітки до аплікацій.

На аплікації має бути зазначене число відділу. Поки аплікації новозаснованого відділу не зістануть прийняті дирекцією „Взаїмної Помочі“, доти числа не подається. Число відділу на аплікації подається тоді, коли одержиться від дирекції прийняті аплікації і повідомлення про формальне прийняття нового відділу в склад Українського Товариства Взаїмна Поміч враз

з повідомленням, яке число одержав новий відділ.

На аплікації конечно мусить бути поданий рік, місяць і день уродження апліканта.

В рубриці, де зазначається, для кого є призначена спеціальна допомога, мусить бути написане імя, прізвище і споріднення особи, що її аплікант призначає спеціальну допомогу.

Лікарські оглядини.

На другій стороні першої картки аплікації є поданих кілька точок статута, а на споді є рубрика для дирекції, де вона зазначає прийняття апліканта. На другій стороні другої картки аплікації є поданий формуляр для лікаря, а на споді є рубрика для дирекції.

Коли апліканти виповняють аплікації, мають з ними пійти до лікаря, з яким тимчасовий комітет зробив угоду щодо його услуг для членів відділу. Лікар має їх випитати і оглянути і свої спостереження списати на формулярі.

Аплікації висилається до Дирекції.

Виповнені аплікантами аплікації, підписані свідками і доповнені лікарем по огляненню аплікантів, секретар тимчасового комітету відбирає від лікаря і висилає до дирекції. Коли вже існує відділ, то комітет відділу назначає когось з між себе, щоби ходив до лікаря за аплікаціями і відсилав до дирекції. Звичайно це робить секретар.

Вписове, членські вкладки і належності за відзнаки і статуту.

Разом з аплікаціями до дирекції висилається від кожного апліканта вписове, членську вкладку бодай за один місяць і належності за статут і правила та за членську відзнаку. Вписове виносить 2 долари. Час від часу дирекція дає дозвіл приймати нових членів за половину вступного, або й без вступного.

Членська вкладка виносить 50 центів на місяць. З того 25 центів остає у відділі, а 25 центів висилається до дирекції.

Членська відзнака коштує 25 центів.

Статут і правила (членська книжочка) коштують 25 центів. Членську відзнаку, статут і правила обовязково мають мати всі члени.

В членській книжочці є рубрики, в яких фінансовий секретар зазначає членові одержані від него належності.

Місячне звідомлення.

Коли висилається належності до дирекції, то висилається їх разом з місячним звідомленням. Формулярі місячного звідомлення одержується від дирекції даром. На цих формулярах є рубрики на імена членів і на належності, які висилається до дирекції. Місячне звідомлення мусить бути виповнене точно, бо з місячного звідомлення переписується все до книжки дирекції. Щодо вкладок, то на місячних звідомленнях зазначається тільки ту суму, яку висилається до дирекції, а не цілу, яку член зложив, бо половина членських вкладок остає в відділі.

Прийняття аплікантів.

Коли дирекція одержить аплікації і належності, тоді переглядає аплікації. Коли все в порядку, тобто коли аплікант є таким віці, що може бути прийнятий і лікарське звідомлення є вдоволяюче, тоді дирекція приймає апліканта в члени „Взаємної Помічі”

Аплікант рахується членом відділу від дня прийняття дирекцією.

На обох картках аплікації в рубриках для дирекції вписується дату прийняття апліканта в члени. По прийняттю аплікацій, дирекція відсилає до відділу ті картки аплікацій, на котрих з другого боку є подано кілька точок статуту. Відділ ці аплікації держить в сховку. Другі картки аплікацій, що мають на другій стороні лікарське звідомлення, остають в дирекції.

Аплікантам, яких аплікації не будуть прийняті, звертаються вкладки і другі належності.

Статуту і відзнаки.

Коли дирекція одержить належності, висилає разом з прийнятими аплікаціями статуту і відзнаки.

Перші збори новозаснованого відділу

Коли тимчасовий комітет одержить від дирекції аплікації прийнятих членів, скликає збори членів. На тих зборах вибирається виконавчий комітет (управу) відділу, який має урядувати до кінця даного року. Кілько осіб входить до виконавчого комітету, про це сказано в статуті.

Грамота.

Коли відбудуться перші збори відділу, секретар має вислати до дирекції протокол зо зборів і склад виконавчого комітету. Тоді дирекція видає грамоту для відділу, подаючи на ній число відділу та імена 5 членів виконавчого комітету. Грамоту відділ має оправити в рамці зо склом і має повисити в льокалі відділу.

Печатка.

Кожний відділ повинен мати печатку. Печатку замовляється через дирекцію. Кілько коштує печатка, про це дасть інформації дирекція в тому часі, коли буде потреба.

Лікар відділу.

Нема одного правила для всіх відділів щодо угоди з лікарем, який має обслуговувати членів відділу. Переважно відділи „Взаємної Помічі” роблять умову з лікарем, як подано понище.

Згідно з правилами „Взаємної Помічі” кожний член платить що три місяці по 25 центів на лікаря. Разом член складає на рік одного доляра. Відділ всі гроші, зложені на лікаря, передає лікареві. За те лікар оглядає нових аплікантів і відвідує хворого члена, чи членів.

Хворих членів лікар відвідує два чи більше разів, залежно від умови. Але коли хворому членові треба спеціальної лікарської опіки, він мусить за ню окремо заплатити.

Є відділи, що мають інакші умови з лікарем. Приміром, відділ платить лікареві тільки тоді, коли член хворий. За першу візиту хворого члена відділ платить одного долара, а коли лікар лічить члена далі, то дає 25 процент опусту. За те за оглядини апліканта відділ платить за кожного члена 1 до-

ляра. При такій умові для відділу є така користь, що як члени не хворують, то гроші, зложені на лікаря, остають у відділі.

Лікар відділу не є обовязаний робити операцію членові за ті гроші, що дістає від відділу.

Тимчасовий комітет відділу, що організується, повинен наперед зробити угоду з лікарем, щоби вже при вписі аплікантів представити їм, до котрого лікаря мають йти і на яких услівях лікар має робити лікарські оглядини аплікантів.

Обовязки фінансового секретаря.

В статуті є сказано, які є обовязки кожного члена виконавчого комітету відділу. Одначе для фінансового секретаря відділу потрібно більше пояснень, як є сказано у статуті. Фінансовий секретар приймає від членів вкладки, розмети, приготує місячне звідомлення і разом з касієром висилає належитости до дирекції.

Формулярі для місячного звідомлення, які висилається до дирекції з належитостями, кожний відділ дістає від дирекції даром.

Фінансовий секретар має тримати точний рекорд членських вкладок в книжці відділу. В початках найліпше буде, коли в своїй книжці фінансовий секретар дасть для кожного члена одну сторону, в якій поробить рубрики, як на кінці членської книжочки (правил).

Коли член платить вкладки, фінансовий секретар замість посвідки випишує членові в його членській книжочці одержані належитости і рівночасно зазначає одержані належитости в фінансовій книжці. Тоді все точно зазначено і не робиться помилок. Одначе цей спосіб не вигідний для відділів, що мають по кількадесять чи кілька сот членів. Невигідний тому, бо бере довше часу, коли робиться загальне обчислення приходів. Фінансові секретарі набирають практики і впроваджують таку систему ведення книжок, яка для них найпрактичніша. В разі потреби дирекція дає поради.

Фінансовий секретар записує приходи. Всі приходи передає касієрові і на всі гроші має дістати посвідку від касієра.

Є ще одна книжка, що називається леджер. Вона служить до удержування точного рахунку між фінансовим секретарем і членами. В тій книжці одна картка служить для кожного члена чотири роки. Готові картки можна набути в дирекції і одна картка коштує 2 центи.

Касієр.

Касієр вкладає гроші до банку. Таксамо він робить всі виплати згідно з ухвалами виконавчого комітету, або місячних зборів. Касієр також записує в своїй книжці всі розходи. Розходи зсумовує кожного місяця, а відтак зсумовує тримісячний розхід. Звичайно контролю відбувається що три місяці. На всі розходи касієр має мати посвідки. За належитости висилані до дирекції дістає посвідки від дирекції.

Замітки для контрольної комісії.

Добрий спосіб контролювання є такий. Наперед контрольна комісія провірює книжки фінансового секретаря, тобто провірює, які були приходи і зсумовує їх. Опісля переходить посвідки, які фінансовий секретар одержав від касієра, щоби знати, чи фінансовий секретар передав касієрові всі гроші. Дальше провірює всі розходи касієра на основі посвідок і чекової книжки. Для звіту має зладити, кільки було вкладок, розметів, вписового, на лікаря, за статуту і відзнаки та інші приходи, як з підприємств тощо. Контрольна комісія для звіту має теж зладити розходи, кільки вислано до дирекції, виплачено допомоги, виплачено лікареві і інші розходи і кільки є в касі відділу грошей при замкненню книжок.

Що три місяці контрольна комісія має давати тримісячний звіт, а на річних зборах має дати звіт з цілого року.

Зміна спеціальної допомоги.

Буває, що член змінює особу, якій має бути виплачена спеціальна допомога. На це треба дістати спеціальний формуляр. Кожний відділ дістає формуляр даром від дирекції. По виповненню цей формуляр висилає відділ до дирекції.

Переступні листи.

Коли член переноситься до іншої місцевости, де є відділ „Взаїмної Помочі”, має дістати від виконавчого комітету переступний лист до другого відділу. Формуляр переступних листів на бажання висилає дирекція даром. Яка є процедура при переході члена з відділу до відділу, є подано в правилах.

Допомога членам.

Членові прислуговує допомога по шістьох місяцях від дати впису. Спосіб виплачування допомоги є поданий в правилах.

Одначе треба добре перестудіювати точки в правилах, що відносяться до допомоги. Коли заходять які питання, то виконавчий комітет вдається до дирекції за інформаціями. На складі в дирекції є спеціальні формуляри для лікаря. Ці формуляри відділ дає свому лікареві і він уживає їх при оглядуванні хворих членів відділу. 50 штук лікарського формуляра (здійдені в книжку) коштує 50 центів.

Коли умре член.

Коли умре член відділу, виконавчий комітет має повідомити дирекцію про смерть члена на формулярі, який дирекція висилає даром. Разом з формулярем має прислати до дирекції урядовий документ смерті, по англійськи Certificate of Death.

Виплата похоронної допомоги.

Похоронну допомогу виплачує дирекція, коли померший був шість місяців членом. Коли умре член, що ще не був шість місяців членом, похоронного по нім не виплачується.

Виплата спеціальної допомоги.

Спеціальну допомогу виплачується, коли померший член був один рік членом. В правилах (які кожний член має) подана скаля виплат спеціальної допомоги.

Повищі інформації, хоч подані вкоротці, дають достаточні вказівки щодо заснування відділу. Провадження відділу не є тяжке; потрібно тільки трохи практики. Дирекція завжди дає

інформації, як поступати в певних справах, коли відділ за будь яким поясненням напише. Найважливішим є, щоби члени точно платили вкладки до відділу і щоби відділи точно вислали належитості до дирекції.

Точне виконання обов'язків —

це є найважливішою справою у „Взаємній Помочі“!

За всякими інформаціями треба писати на адресу:

UKRAINIAN RELIEF ASSOCIATION
Box 3911, — Winnipeg, Man.

ДИРЕКЦІЯ „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ“ В 1926 Р.

Сидять (з ліва на право): О. Волкелевич — рек. секр., С. Колбаєв — касир, М. Степанчик — голова, Д. Гуньович — асист. голова, Д. Пандюк — фін. секр., Станько (з ліва на право): С. Демидович — дир. секр., В. Савицький, Віктор Кученко і І. Мітенко — конгресари.

Д-р І. Верховини.

КІЛЬКА ЗАУВАГ ДЛЯ ВІДДІЛІВ

Українське Товариство „Взаїмна Поміч” є виключно залоговою інституцією, будучність котрої залежить до великої міри від того, які перестороги приймуть виконавчі комітети відділів в припинанню членів, як також і ведення організації.

Не маючи змоги на близше ознакомлення з діяльністю дирекції „Взаїмної Помічі”, я обмежусь до роботи відділу.

Наш, 15 відділ „Взаїмної Помічі” в Едмонтоні, був започаткований по-верх 8 років тому. Через цілий час без перерви, я був лікарем цього відділу. В нашій відділі кожний член платить одного долара на рік на лікаря, за що має право покликати лікаря до дому, чи зголоситися в канцелярії через цілий рік, і не платить більше, хіба в разі більшої слабости, або операції.

Коли тільки можливо є, я радив би кожному відділові дістати українського лікаря на таких услівях і заінтересувати його роботою „Взаїмної Помічі”. Такий лікар буде одним з головних підпор відділу, бо буде стояти на сторожі інтересів „Взаїмної Помічі”.

Справа припинання нових членів є чи не найважливіша. Від стану здоровля членів залежить фінансовий стан відділу. Маємо досить прикладів, що члени, а найбільше членкині, були слабкі перед вписем на старі, завертаючи недуги, про котрі нічого не згадували при вписі в члени. Спочатку в нашій відділі ми зробили одну помилку, що дозволили аплікантові переходити через оглядини будь котрого лікаря. На жаль не всі лікарі є етично і справедливо натхнені і через це нераз відділ мусів терпіти. Трапляються члени і членкині, які не повинні бути прийті. Деякі ще тепер можуть бути викинені на підставі статуту, бо несправедливо відповіли на питання в аплікації „Чи були коли хорі”. Такі члени час від часу хворують і дістають запо-

могу. Здорові члени знова нарікають на це.

Тим похибкам можна запобігти, коли будемо мати бодай двох платних робітників, секретаря і лікаря.

Через минулих пару років наш відділ платить фінансовому секретареві малу винагороду, 25 центів від члена на рік. Ми не можемо вимагати великої посвяти за дармо. Бачучи результат після того, як секретар став бути платний, я прийшов до заключення, що велика причина, чому наші організації не мають відповідного розмаху, є те, що урядники мають робити роботу даром. Кожний чоловік мусить якое жити. Він не може цілий свій час віддати народній роботі. Особисто я волю дати пару долларів від себе, як самому тратити дорогий час вечерами.

Наші люди не оцінюють вартости часу, можливо тому, що його економічна вартість в них є мала. На цю тему повинно ширше писати в часописах.

Найліпше є приймати членів, котрі мають певне і стале заняття. Такі члени не мають з економічного боку причини слабувати, бо їм не оплатиться лишати роботу і за шість долларів на тиждень „слабувати”. З такими членами нема найменшої трудности. Їх справи є ясні і оправдані.

Можливо, що це, що я пишу, не буде цікавити читача, однак будучи ближе звязаний з відділом, переконаюся, що через малі, на позір дрібничкові справи, найбільше терпимо.

Наприклад є справа приєднання нових членів. Це виглядає легко. Є компанія і мають зійтися люди та вписатися в члени. Однак це лише в теорії. В практиці цілком інакше. Говорить промовець, заохочує, однак ніхто не вписується. Треба йти і особисто заохочувати. Приєднування нових членів залежить від здібности того, що вписує. На таке найкраще надається

платний секретар. Бо тяжко чоловікові лишати своє заняття і тратити час на приєднання нових членів.

Також лікар відділу повинен особисто старатися дістати членів до „Взаїмної Помочі” тому, що він є один з платних робітників і це його обов'язок.

Найлекше дістається нових членів, коли умре член і по ньому виплачує дирекція належну похоронну і спеціальну допомогу, або коли хворий член дістає допомогу від відділу. Це є добре оголошення для відділу і це повинні використовувати для приєднання нових членів.

ДИРЕКЦІЯ „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ” В 1927 Р.

Сидять (з ліва на право): прот. С. В. Савчук — заст. голова, Мир. Стечишин — голова, С. Ковбач — касир. Стоять (з ліва на право): І. Мігетко — контролер, О. Бонківський — рек. оскр., К. Стрільчук — директор, П. Цандюк — фін. секр., В. Сикстун — контролер.

УСЛУГИ „УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ”

Якось дивно склалося. В 1935 році „Взаїмна Поміч” обходить десяти років свого розвою і в 1935 році „Український Голос” обходить 25-ті роковини своєї служби українському народові, українським справам в Канаді.

25 років тому національна свідомість серед української еміграції не була така, якою вона є тепер. Національну свідомість затратили ще наші предки в рідному краю, а до затрачення національної свідомости причинилися у великій мірі ті, що поневолили український нарід, а також причинилися і самі українці. Бо в українській історії був період, що українські бояри, українські шляхтичі, а відтак українці, що занимали висші становища, асимілювалися з народами, які запанували над Україною.

В тих часах не було так багато шкіл як тепер. „Вченими” були тільки висші верстви, і це було не тільки серед українського народу, але серед всіх народів. Коли українці, що були на становищах, засимілювалися, наш нарід остався без свого проводу.

Навіть тоді, коли появились визначні українські поети, письменники в 19 столітті, процентово дуже мало українців стали свідомими своєї національности. Бо вороги старалися всіми можливими способами не допустити до того, щоби нарід став свідомим. Вони знали, що коли нарід стане свідомим національно — скінчиться їх пановання над цим народом.

Наша еміграція перед двадцять п'ять роками була мало свідомо національно. Як то в тих часах ми раділи тими, що називали себе українцями! Яка радість була, коли стрінулися українці з Галичини, Буковини, Великої України — і говорили з собою як свідомі українці.

Однак таких було мало. Більшість

це були малороси, русини, австріяки, галиціяне, буковинці, поляки. Для многих з них українці виглядали не як народність, а як якась політична партія серед тих малоросів, австріяків, галиціянів, буковинців ітп.

Серед такої національної несвідомости появился в 1910 році „Український Голос”. Була це велика відвага в ті часи назвати часопис „українським” і власне „Український Голос” був перший часопис між українцями, що назвав себе „українським”.

Хто памятає часи за послідних 25 років, той памятає, що не було ні одної української справи, яка не була б піднесена на сторінках „Українського Голосу”, не було української організації, що не проголошувала б себе на сторінках „Українського Голосу”.

Зо статті п. Мир. Стечишина під заг.: „Взаїмна Поміч — її розвій і цілі” і з історії I відділу читач довідався про ті особи, що заснували це товариство і про причини, що довели до засновання так важного товариства для українців в Канаді.

Отже коли перед 14 роками дійшло до рішення заснувати „Взаїмну Поміч”, треба про це було проголосити ширшому заголові. Проголошення це зроблено в „Українським Голосі”. І від часу проголошення до тепер справи „Взаїмної Помічі” є стало поміщувані в „Українським Голосі”.

Понище подаю перегляд, опертий на річниках „Українського Голосу”, про те, кілька місця забирали справи „Взаїмної Помічі” в „Українським Голосі”. Подаю його в найкоротшій формі від самого засновання „Взаїмної Помічі”.

1921 рік.

„Взаїмну Поміч” засновано в 1921 році в місяці листопаді. Вже 12 жовтня 1921 р. в „Українським Голосі” по-

явилася така оповістка:

„В справі Запомогового Товариства. Отсим запрошується всіх інтересованих українців міста Вінніпегу на збори в справі заснування Запомогового Товариства, які відбудуться в неділю, 16 жовтня, о год. 2.30 пополудни, в великій салі Укр. Нар. Дому при вул. Борове і МкГрегор”.

В числі з 19 жовтня було повідомлення, що засновано запомогове товариство, до якого вписалося кількадесять членів. 16 листопада було перше оголошення місячних зборів „Взаїмної Помічі”. Поза те було до кінця року ще кілька оголошень про збори.

1922 рік.

В 1922 році читачі „Українського Голосу” вже більше чули про „Взаїмну Поміч”. Довідувалися з оповісток про місячні чи інші збори. В оповістках завжди були заклики, аби люде вписувалися в члени.

Поза те в протягу року появлялися статті на тему „Взаїмної Помічі”. Була перша оповістка про припинання нових членів за половину вступного, а в кількох числах довша відозва за новими членами з нагоди перших роковин „Взаїмної Помічі”, які відбулися 11 і 12 листопада. З тої відозви

ДИРЕКЦІЯ „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ” В 1930 Р.

Сидить (з ліва на право): Г. І. Глок — фін. секр., О. Вознівський — рек. секр., Мир. Стечишин — голова, Н. Богоніс — касієр, В. Сністун — контрольор. Стоять (з ліва на право): В. Ватильський — асист. фін. секр., М. Пасічник — асист. рек. секр., В. Купченко — асист. голова, Н. Кінаш — асист. касієра, І. Фрєжк — контрольор.

український загальний довідався теж про те, що „Взаїмна Поміч” робить заходи дістати доміняльний чартер, який дав би право „Взаїмній Помочі” організувати відділи по цілій Канаді.

1923 рік.

Той рік був помітний тим, що була поміщена перша подяка члена „В. П.” за одержану допомогу. Досить часто були поміщували різні оповістки.

1924 рік.

Цей рік був подібний до попередніх років щодо поміщуваних матеріалів. Помітним був тим, що в тому році були подані 2 згадки по двох перших померших членах „Взаїмної Помочі”.

1925 рік.

В тому році читачі „Українського Голосу” довідалися, що „Взаїмна Поміч” одержала доміняльний чартер і „Український Голос” в протягу року поміщував багато закликів до організування відділів. Взагалі в тому році містилося в „Українському Голосі” більше матеріалів, як будь котрого попереднього року. Далше, до 1925 року матеріал про „Взаїмну Поміч” був поміщуваний по різних сторонах „У. Г.”, а в 1925 році почалося містити його стало на 4 сторони і це місце названо „кутком” „Взаїмної Помочі”.

1926 рік.

„Куток” „Взаїмної Помочі” стало був поміщуваний, однак багато матеріалу було і на інших сторонах. До іншого матеріалу входили листи, головні про заснування нових відділів. Бо треба знати, що в 1926 році „Взаїмна Поміч” вела голосну агітацію в справі заснування відділів по цілій Канаді. Багато зробили в тому напрямі організатори, але багато помагав і „Український Голос”, в якому писалося про „Взаїмну Поміч”.

1927 рік.

Переглядаючи річник „Українського Голосу” з 1927 року, бачимо, що і в 1927 році поза „куток”, в якому містилися заклики і оповістки відділів,

на інших сторонах було поміщено багато іншого матеріалу, а головні про діяльність навозаснованих відділів.

1928 рік.

До цього року „куток” „Взаїмної Помочі” не забирав багато місця. Мало коли була повна колумна „кутка”. Однак зріст організації вимагав більше місця, так що в протягу 1928 року за виїмком двох разів „куток” займав по цілій колумні на 4 сторони „Українського Голосу”. Поза те на інших сторонах містилися дискусійні статті, звіти відділів тощо.

1929 рік.

В цьому році було в „Українському Голосі” найбільше матеріалу про „Взаїмну Поміч”. У Вінніпегу були зайшли непорозуміння і тому було багато полемічного матеріалу. Переглядаючи річник „Українського Голосу” в 1929 р., розважаючи над тим всім, що було писане про справи, які доводили до полеміки, виглядає тепер, тобто 6 років пізніше, що цього всего зовсім не було потрібно. Можна тільки те сказати: організація пережила бурю, яка лишила науку раз на завжди, і коли буде відповідна тактика, буде виробленість, буде толеранція, — подібне ніколи не повториться.

1930 рік.

В 1930 році поза „куток”, було багато матеріалу поміщеного на інших сторонах „У. Г.”, головні про річні збори відділів. В 1931 р. перший раз появився в „Українському Голосі” довгий протокол з загальних річних зборів „Взаїмної Помочі”.

1931 рік.

В тому році я став секретарем „Взаїмної Помочі” і поробив деякі зміни. Бувший „куток” „Взаїмної Помочі” я переіменив на „відділ”, уважаючи цю назву за більш властиву, як „куток”. Від цього часу я старався, щоб всі матеріали „Взаїмної Помочі” містилися в цьому відділі. Від того часу відділ „Взаїмної Помочі” в „Українському Голосі” завжди забирав цілу колумну, а часто забирав 2

і 3 колуни. Правда, часами були деякі справи, що були поміщені на інших сторонах, але це було рідко коли. Головно на інших сторонах містилися довгі протоколи з річних загальних зборів. Для цікавості я подам, кілька матеріялу і які справи були поміщені від початку 1931 року до 1 грудня 1935.

В 1931 році у відділі „Взаємної Помічі“ в „Українськiм Голосі“ було поміщено стільки справ: комунікатів дирекції 213, статей 14, оповісток відділів 192, звітів зі зборів відділів 29, фінансових звітів відділів 29,

дописів про діяльність відділів 5, подяк 23, посмертних згадок 9, проектів в справі змін статута 5, інших справ 3 — разом було поміщено 552 справ.

1932 рік:

В відділі „Взаємної Помічі“ було поміщено: комунікатів дирекції 185, звітів зі зборів відділів 34, фінансові звіти відділів 18, оповісток відділів 210, подяк 45, дописів про діяльність відділів 9, посмертна згадка 1, дописи про роковини відділів 5, оголошення 31 разів, стаття 4, проекти до правил і статута 12, просьб калік 2 — разом

ДИРЕКЦІЯ „ВЗАІМНОЇ ПОМІЧІ“ В 1931 Р.

Сидять (з ліва на право): Івас, Босоніє — касир, Г. І. Вайс — фін. секр., Мар. Стучиняк — президент, В. Вегітальний — рек. секр., П. Козар, (Колора, Онт.) — директор, Стонг (в ліва на право); Ю. Ожидицький — контролер, К. Чеховий (Форт-Вейліс, Онт.) — директор, Л. Е. Трабсвельдін — контролер, К. Салівер — контролер, А. Касіанук — директор, Н. Савалюк (Торонто, Онт.) — директор, Віктор Булчишко — асст. президента.

було помічених 561 справ.

В протязі року були помічені матеріали і на інших сторонах.

1933 рік.

Комунікатів дирекції 105, оповісток відділів 237, звіти зі зборів відділів 27, фінансові звіти відділів 24, подяк 47, дописів про діяльність відділів 2, стать 16, оголошення 44 рази, просьб 9, справок 2, виказів жертв 10, проектів зміни правил 8 — разом 531.

1934 рік.

Комунікати дирекції 51, звітів відділів 31, фінансових звітів відділів 8, оповісток відділів 326, стать 14, подяк 39, просьб 2, проектів до правил і статута 11, оголошення 36 разів — разом 518.

1935 рік.

До 1 грудня в відділі „Взаїмної Помочі” було поміщено: комунікатів дирекції 43, оповісток відділів 231, оголошення 29, подяк 30, річних звітів відділів 34, інших звітів 9, стать і дописів 8, просьб 1, викази жертв для ка-

ліки Митофіра 7, закликів і інше 21 — разом 413 справ.

З повишого коротенького перегляду кожний бачить, що „Український Голос” віддав себе до повної розпорядимости „Взаїмної Помочі”.

Від засновання „Взаїмної Помочі” до листопада 1935 року минуло 14 років. В протязі цього часу були різні організатори чи працівники, що віддавали більше чи менше часу для „Взаїмної Помочі”. Одначе нема таких, щоб стало через 14 літ клопоталися справами „Взаїмної Помочі”. Тільки „Український Голос” безперестанку через 14 років проголошував на своїх сторінках справи „Взаїмної Помочі”. Проголошував кожного тижня через 14 років, або 728 разів розносив відомости про „Взаїмну Поміч” по цілому світі, бо в 14 роках було 728 тижнів.

В цій книжці пишеться про те, які були початки „Взаїмної Помочі”, хто причинився до розвою „Взаїмної Помочі”. Робиться це тому, щобі будучі покоління знали про піонерів „Взаїмної Помочі”, отже нехай знають і про те, що і „Український Голос” має свої заслуги перед Українським Товариством Взаїмна Поміч.

В Батицький.

ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО МИРОВОГО СУДУ.

З ліва на право: С. Кобець, А. Касіанчук, В. Сметун, Т. Д. Феррел і Н. В. Бачинський.

ПОМЕРШІ ЧЛЕНИ ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧИ

(ВІД ЗАСНОВАННЯ ДО 1 ГРУДНЯ, 1935)

1 ВІДДІЛ, ВІННІПЕГ, МАН.

В 1924 році:

ОСТАПОВИЧ Василь, умер. 11 січня.
СТЕФАНЮК Петро, умер 13 вересня.

В 1926 році:

ПРОКОПІВ Ванда, умерла 24 лютого.

В 1927 році:

САМОТІЛКА Юрко, умер 22 квітня.
БАСІСТИЙ Стефан, умер 9 червня.
МІХОЦЬКА Юстина, умерла 10 серпня.

В 1928 році:

САТК Прокіп, умер 2 січня.
МОРАВЕЦЬКИЙ Вас. ум. 15 вересня.

В 1929 році:

БАЛАГУШ Андрій, умер 13 лютого.

В 1930 році:

АНДРУСЯК В., умер 10 березня.
БАГРИЙ Анна, умерла 9 квітня.
БАРАН Володимир, умер 28 травня.
КОНОВАЛЬЧУК Анна, умерла 3 липня.
ІВАЩУК Максим, умер 20 липня.
ДЖУРИК Параня, умерла 10 жовтня.
БОДНАР Володимир, умер 29 жовтня.

В 1931 році:

ОКОНСЬКИЙ М., умер 31 січня.
КОВАЛЬ Петро, умер 6 лютого.
ОЛІГНИК Петро, умер 28 травня.
БАСІСТА Тееля, умерла 2 червня.
СКРИГА Михайло, умер 7 серпня.
НОВАК Анастасія, умерла 11 серпня.
КУМКА Микита, умер 27 листопада.

В 1932 році:

СЕМКІВ Катерина, умерла 18 січня.
КОВАЛЬЧУК Тетяна, умерла 5 серпня.
МАРЦІНКІВ Петро, умер 25 серпня.
ГОШОВСЬКИЙ Ем. умер 20 листопада.

В 1933 році:

ТОФАН Петро, умер 21 березня.

В 1934 р.:

ПОНЮК Микита, умер 29 серпня.

В 1935 році:

ГУМЕНЮК Николай, умер 2 жовтня.

2 ВІДДІЛ, ТРАНСКОНА, МАН.

В 1926 році:

КУПЧАК Василь, умер 17 квітня.

В 1930 році:

КОЗАК Марія, умерла 20 лютого,
КОВАЛЬ Михайло, умер 21 вересня.

В 1931 році:

НИКОЛЯК Николай, умер 28 березня.

4 ВІДДІЛ, ФОРТ ВІЛЯМ, ОНТ.

В 1928 році:

АНТОНЮК Евдокія, ум. 21 березня.

В 1930 році:

ЛИСАК Марія, умерла 1 жовтня.

В 1931 році:

СОКОЛІВСЬКИЙ С. ум. 16 лютого.
ДУТКА Василь, умер 4 жовтня.

В 1935 році:

СОЛТИС Марія, умерла 8 листопада.

6 ВІДДІЛ, ВІНДЗОР, ОНТ.

В 1935 році:

ЛИХИЙ Іван, умер 12 січня.

7 ВІДДІЛ, ПОРТ АРТУР, ОНТ.

В 1933 році:

ГАЛЩУК Анна, умерла 8 листопада.
КУШНІР Варвара, умерла 5 грудня.

8 ВІДДІЛ, ТОРОНТО, ОНТ.

В 1932 році:

БОГУЦЬКИЙ Петро, умер 21 квітня.
МОРГУЛЕЦЬ Никола, умер 14 травня.

В 1934 році:

ГАСАН Юрій, умер 28 червня.

В 1935 році:

ГРИЦЬКА Брон. ум. 14 березня.
ПОЛИГАЧ Михайло, умер 8 травня.
КІТ Михайлина, умерла 3 вересня.

9 ВІДДІЛ, БРЕНДОН, МАН.

В 1934 році:

КОНДРАТОВИЧ Йосиф, ум. 27 січня.

10 ВІДДІЛ, СМОКН ЛЕЯК, АЛТА.

В 1932 році:

ПОПОВИЧ Клявдія, умерла 8 жовтня.

11 ВІДДІЛ, ОШАВА, ОНТ.

В 1929 році:

БЛАЖКО Анна, умерла 1 березня.
САЙЧУК Тома, умер 4 вересня.

В 1931 році:

МЕУШ З., умер 28 квітня.

В 1934 році:

МАРКІВ Явдоха, умерла 25 січня.
ЮРКЕВИЧ Ілько, умер 22 травня.

13 ВІДДІЛ, МОНТРЕАЛ, КВЕ.

В 1929 році:

ВИПРУК Клявдія, умерла 25 січня.

В 1932 році:

ПЛЕТЕНЧУК Катерина, ум. 27 травня.

В 1934 році:

НАРАТКА Михайло, умер 30 травня.
ПЛЕТЕНЧУК Стефан, умер 28 червня.
ДУДАР Томко, умер 13 вересня.

В 1935 році:

БЛОКРИЛА Олена, умерла 10 серпня.

15 ВІДДІЛ, ЕДМОНТОН, АЛТА.

В 1929 році:

КОЖУШКО Антін, умер 1 квітня.

В 1931 році:

ОЛЕКШИИ Дмитро, умер 10 березня.

В 1935 році:

ПАПУГА Михайлина, ум. 28 серпня.
ГРИЦКО Андрій, умер 28 вересня.

16 ВІДДІЛ, ТІДОР, САСК.

В 1930 році:

МІНТЯН Теодор, умер 11 січня.

18 ВІДДІЛ, ВЕСТ ФОРТ ВІЛЯМ, ОНТ.

В 1929 році:

ДУХНИЦЬКИЙ Іван, умер 26 липня.
ВЕРБИЦЬКИЙ Михайло, ум. 29 липня.

В 1933 році:

ГАНЧАР Тимко, умер 2 січня.
КАЗЮК Марія, умерла 19 лютого.

В 1934 році:

ВАСИЛЕНЬКІВ Василь, ум. 20 лютого.

В 1935 році:

МИРОНЮК Никола, умер 2 лютого.

20 ВІДДІЛ, ВЕНКУВЕР, Б. К.

В 1929 році:
ГЕРМАН Марта, умерла 14 вересня.

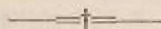
В 1931 році:
СЛІВОРСЬКА Вероніка, ум. 11 грудня.

21 ВІДДІЛ, ВІННІПЕГ, МАН.

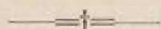
В 1929 році:
БАКУН Іван, умер 23 травня.

В 1933 році:
ДЕНЧАК Михайло, умер 17 червня.

В 1935 році:
ПРОКОПІВ Марія, умерла 14 серпня.

22 ВІДДІЛ, ГЕМІЛТОН, ОНТ.

В 1934 році:
ЮНГ Федор, умер 18 жовтня.

23 ВІДДІЛ, ТОРОЛД, ОНТ.

В 1928 році:
БОБИК Т., умер 30 липня.

25 ВІДДІЛ, ПРЕСТОН, ОНТ.

В 1934 році:
ПАВЕЛКО Михайло, умер 4 липня.

27 ВІДДІЛ, ТОЛСТОЙ, МАН.

В 1931 році:
ТКАЧ Василина, умерла 19 червня.

28 ВІДДІЛ, ДАВФИН, МАН.

В 1934 році:
МАЛКОВИЧ Маргарета, ум. 12 лютого.

33 ВІДДІЛ, ОШАВА, ОНТ.

В 1931 році:
ВИТВИЦЬКИЙ Григорій, ум. 7 травня.

В 1932 році:
ГЕЛИЧ Гнат, умер 6 липня.

В 1934 році:
ХАЩЕВСЬКИЙ Костян, ум. 2 серпня.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

ДР. І. ВЕРХОМИН

ЛІКАР І ХІРУРГ

Лікар 15 від. „Взаємної Помочі”,
Пересвітлення лучами Рентгена
(X-RAY)

Dr. VERCHOMIN

423 Teglcr

Телефон офісу 24543

Телефон резиденції 73158.

EDMONTON, ALTA.

ДР. ІЛІЯ ВАХНАДЕНТИСТ
БЕРЕМО ЕКС-РЕЙ.

Dr. E. WACHNA

204 BATHURST Street

Tel. Elgin 6515

TORONTO, ONT.

ДР. М. ПОТОЦЬКИЙ

M.D., L.M.C.C.

ЛІКАР - АКУШЕР - ОПЕРАТОР

Лікар 28-го відділу
„Взаємної Помочі”.

Dr. M. POTOSKI

Franklin Block

Телефон 416. P.O. Box 656.

DAUPHIN, MAN.

Я. В. АРСЕНИУКоролівський Радник
АДВОКАТ, ПОВНОВЛАСНИК,
НОТАР і т. д.Справи: карні, цивільні, старокраєві.
— Позички на звичайний процент на оброблені фарми і міські реальності.

HEAR, ARSENYUCH & MURCHISON

712 McIntyre Block

Телефон 94-122

WINNIPEG, MAN.

ДР. П. ГУЦУЛЯК

ДЕНТИСТ

Адреса канцелярії:

407 SELKIRK AVE.

Телефон 55 298

WINNIPEG, MAN.

ТЕОДОР ГУМЕНЮК

АДВОКАТ І НОТАР

Справи: цивільні, карні, маєткові,
розводіві; старокраєві. Виробляє
горожанські папери.

Theo. HUMENIUK

305 Manning Chambers

72 Queen St. W.

TORONTO, ONT.

ДР. П. ЗАКУС

ДЕНТИСТ

Адреса канцелярії:

594 SELKIRK AVE.

Телефон офісу: 55 043

WINNIPEG, MAN.

Д. ЯНДААДВОКАТ, ПОВНОВЛАСНИК
НОТАР і т. д.Справи: кримінальні, цивільні,
спадкові, інкорпораційні,
старокраєві.

HARVIE & YANDA

202 Bank of Toronto Building

Телефон 22115

EDMONTON, ALTA.

П. І. ЛАЗАРОВИЧ

АДВОКАТ, ПОВНОВЛАСНИК
НОТАР і т. д.

Справи: кримінальні, цивільні, спадкові,
розводів і старокраєві.

P. J. LAZAROWICH

2 National Trust Building,
EDMONTON, ALTA.

В. СВИСТУН

АДВОКАТ, НОТАР і т. д.

Справи: кримінальні, цивільні, розводів,
спадкові, інкорпораційні,
та старокраєві.

LAMONT, LAYTON & SWYSTUN

607—608 McArthur Bldg.,

Телефон офісу: 97 754

Резиденція п. В. Свистуна:

837 COLLEGE AVE.

Телефон резиденції: 56 097.

WINNIPEG, MAN.

25 ЛІТ ПРОВІДНИКОМ,

що не зійшов з своєї наміченої
дороги, був і є

„УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС“,

одинокий широко-народний, по-
ступовий часопис в Канаді.

Щира і солідна підтримка про-
відних людей уможливила його
існування, коли інші часописи
не були в силі перейти змін.

Передплата в Канаді тільки
2 долари на рік.

Поступайте з часом, збагачуйте
свій ум, читаючи „Український
Голос“.

Почтова адреса:

UKRAINIAN VOICE

Box 3626,

WINNIPEG, MAN.

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РІЗЬБАР

ВИКОНУЄ:

іконостаси, кивоти,
престоли, процесійні
хрести, процесійні
образи, свічники і
взагалі річи, яких
потрібно по
церквах.

ЗА ВИКОНАННЯ РОБОТИ
ГАРАНТУЄТЬСЯ.

ЦІНИ УМІРКОВАНІ.

За всіма інформаціями пишть,
або вдавайтесь особисто.

P. KEPKAN

729 Burrows Ave.

WINNIPEG, MAN.

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ“

виконує всякі друкарські роботи,

як ресити, заголов-
ки на листи, ковер-
ти, фінансові зві-
ти, базарові тикет-
ти, афіші і т. п.

Дайте свою друкарську роботу до
української друкарні, де працю-
ють тільки українці.

По точніші інформації пишть до:

UKRAINIAN VOICE

Box 3626,

WINNIPEG, MAN.